

Vend kursen væk fra katastrofen

Den 13. juni 2022 (EIRNS) – Den aktuelle kamp er fortsat åbenlys: Overvind den konstruerede, militariserede splittelse mellem Vesten på den ene side og Kina, Rusland og det globale syd på den anden side. At gå efter en fuldstændig afkobling af de to sider kan ikke fungere, og det indebærer fare for en verdenskrig. Vi har brug for et nyt paradigme, hvor nationerne arbejder sammen om at løse nutidens fælles problemer med fødevarer, energi og pandemier og sammen opbygger infrastruktur og skaber videnskabelige gennembrud.

Schiller Instituttet har i dag offentliggjort flere detaljer om rækkefølgen af drøftelserne og nogle af deltagerne i weekendens to-dages internationale konference, som afspejler den igangværende, større dialog, der er i gang. Vi stræber efter en kritisk masse af aktivering på verdensplan for at vende kursen fra katastrofen. Konferencens titel er "Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem".

Faren er ekstrem. Det seneste udslag er opfordringen til at forsyne Ukraine med atomvåben. Det europæiske parlamentsmedlem fra Polen, Radoslaw Sikorski, tidligere polsk udenrigsminister, foreslog dette den 11. juni. Han udtalte til det italienske dagblad L'Espresso: "Vi i Vesten har ret til at give Ukraine atomspræghoveder, så det kan beskytte sin uafhængighed..."

Det er bemærkelsesværdigt, at Sikorski er ægtemand til Anne Applebaum, en central funktionær i Global NATO's infowars-afdeling, herunder det der engang blev kaldt den britiske regerings medieprojekt, Integrity Initiative. Hun er medlem af bestyrelsen for National Endowment of Democracy. Disse mennesker er umoralske galninge...

Det er en finte at skyde skylden på hvem som helst og hvad som helst, bortset fra det døende kasino-finanssystem, der har bragt verden til sammenbruddets rand, og som må erstattes.

Sandheden om de økonomiske og strategiske kriser vil være på dagsordenen på Schiller Instituttets konference i denne weekend sammen med spørgsmålene om kultur og videnskab til at løse problemerne og til at sætte en ny kurs for en sikker fremtid for menneskeheden.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, erklærede i dag, at deltagelsen i den kommende konference er en uafhængighedserklæring fra fortidens fortabte, dødsdømte politik for civilisationens afslutning.

Deltag i mobiliseringen.
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference20220618_19

**Kan vi få USA til at samarbejde om at oprette et nyt globalt kreditsystem?
Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 8 juni,**

2022

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger, og velkommen til vores dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 8. juni 2022.

Om ti dage afholder vi en ekstraordinær konference, en opfølgning på den række konferencer, som Schiller Instituttet har sponsoreret for at behandle behovet for en ny sikkerheds- og finansarkitektur. Denne konference har titlen: "Der kan ikke være fred uden en konkursbehandling, reorganisering, af det døende transatlantiske finanssystem". (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference20220618_19)

Jeg mener, at det er det sted, vi bør begynde, for lige nu ser det ud til, at der ikke bliver fred, medmindre vi kan få gennemført en konkursreorganisering.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Det er klart, at det 64 millioner dollars dyre spørgsmål er, om vi kan få USA til at samarbejde med Rusland, Kina, Europa og andre nationer om at etablere et nyt globalt kreditsystem, som vil være løsningen på denne krise? Det er et spørgsmål, som jeg havde stillet på en tidligere Schiller Institut-konference den 26. maj til Ray McGovern og senator Richard Black (pensioneret), da det er meget væsentligt. Hele verden er i en sådan uro lige nu, krigsfaren, at der er dem der ønsker, at krigen skal fortsætte, indtil "Rusland er ødelagt", som den tyske udenrigsminister Baerbock hele tiden gentager, eller USA's forsvarsminister Austin, der ønsker, at Rusland skal "skæres i stykker", og mange andre, der taler på den måde. Men der er også mange lande, der nu er i en position, hvor de ikke ønsker at blive trukket ind i en geopolitisk konflikt mellem USA på den ene side og Rusland og Kina på den anden side; og der er dem, der presser på for at forhandle og få fred.

Men det store spørgsmål, som alle har i tankerne, eller hvis de ikke overvejer det, er baggrunden: Kan USA inddrages i en kombination af lande, der tager fat på det faktum, at det finansielle system er ved at sprænge i luften i et hyperinflationært sammenbrud, eller ej? For det er efter al sandsynlighed det spørgsmål, der vil være afgørende for udfaldet af denne forfærdelige krise.

Den gode nyhed er, at der er kræfter i USA, som går ind for denne politik. Det er meget lidt kendt i resten af verden, fordi massemedierne ensidigt mørklægger dette. Men vi har netop – og når jeg siger "vi", mener jeg LaRouche-kræfterne i verden – vi har netop opnået et stort gennembrud i form af, at senatskandidat Diane Sare opnåede nomineringen som kandidat i staten New York, ved at indsamle langt over 45.000 underskrifter for at komme på stemmesedlen, og dette er ikke blevet anfægtet af valgmyndighederne. Det betyder, at Diane Sare efter al sandsynlighed, medmindre senator Charles Schumer, som er hendes rival, vil anfægte dette, vil være kandidat som uafhængig som en LaRouche-kandidat ved det kommende valg i november, og hun vil være {den} førende stemme for dette program for at indføre Glass-Steagall, for at få et nationalt banksystem i alle lande, for at få et nyt kreditsystem og for at fremme et lynprogram for fusionskraft og samarbejde i rummet for at øge produktiviteten i verdensøkonomien.

Det er virkelig gode nyheder! Hvis man nu synes, at der allerede er videoen af det interview, som vi lavede den 26. april med oberst Richard Black (pensioneret), der nu når 800.000 seere, at kombinationen af senator Black, som er en konservativ patriot i det republikanske parti, og Ray McGovern, som er en af grundlæggerne af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) – hvis man tager senator Black, Ray McGovern, Diane Sare, så repræsenterer de alle forskellige vinkler af det politiske spektrum i USA, men jeg tror, det er vigtigt for resten af verden at blive yderligere

opmærksom på, at der er en sådan modstand mod den nuværende konfrontationskurs. Det betyder, at der er et håb om, at USA kan vende tilbage til sin politik fra Den amerikanske Frihedskrig, til Lincolns, FDR's og Kennedys politik, og at vi forhåbentlig kan løse denne krise på en fredelig måde.

Det kan virke som et langt perspektiv, men hele denne diskussion vil blive taget op på vores kommende Schiller Institut-konference, som du lige har nævnt, Harley, og denne konference kommer naturligvis på et yderst vigtigt tidspunkt, fordi der nu er flere og flere mennesker, der er klar over faren; at vi befinder os i en farligere situation end nogensinde i verdenshistorien, farligere end under Cuba-krisen, men meget få mennesker bortset fra os selv, hvis nogen overhovedet, taler om at tage fat på årsagen til at vi befinder os i denne krigsfare, nemlig den absolut trøstesløse tilstand i verdens – især det transatlantiske – finanssystem, og hvad vi skal gøre ved det.

Det må naturligvis besvares med min afdøde mand Lyndon LaRouches fire love, og Diane Sare er absolut talskvinde for dette synspunkt. (https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html) Hun vil naturligvis være en meget fremtrædende taler på vores kommende konference, så I bør virkelig hjælpe med at gøre denne konference kendt, fordi den tilføjer et nyt perspektiv, som de fleste mennesker ikke kender, men som fuldstændig ændrer synet på, hvor vi befinder os strategisk set.

Se resten af interviewet med Helga Zepp-LaRouche i videoen.

Li Xing, PhD: Kinesiske forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur: Xi Jinpings forslag fra april om en ny international sikkerhedsarkitektur, Bælte- og Vej-Initiativet og det Globale Udviklingsinitiativ

Professor Li Xing, ph.d., Direktør, Center for udvikling og internationale relationer, Professor ved Institut for Politik og Samfund, Det Humanistiske og Samfundsvidenskabelige Fakultet, Aalborg Universitet, og forfatter.

Prof. Li Xing, PhD, Director, Centre for Development and International Relations, professor in the Department of Politics and Society, Faculty in Humanities and Social Sciences, Aalborg University, and author.

Li Xings tale begynder 1 time 43 min. inde i videoen.

Her er Li Xings tale med billeder:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Her er Li Xings powerpoint:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Ordstyrer Michelle Rasmussen: Next, we have Li Xing who is the director of the Research Center on Development and International Relations at Aalborg University in Denmark. He has a PhD in that subject. He is a professor in the Department of Politics and Society and the Faculty of Social Sciences and Humanities, as well as being an author. The word is yours.

Li Xing: First of all, I want to thank you, Michelle, and thank the Schiller Institute in Denmark for inviting me to be part of this seminar. I really learned a lot from the previous speaker's analyses, especially from Helga, Jens Jørgen Nielsen and Jan Øberg. They are much bigger experts on the Ukraine case than I. I will try to provide a perspective from the Chinese point of view. I remember that Jens started by talking about his becoming old and the historical evolution of his experience.

The same with me. When I came to Denmark, I was 25 years old, and now I can see my hair growing grey. At that time, it was in the eighties, China was in the process of economic reform, the very early stage. China was very poor, measured by any dimension, but today, China is much more advanced, much more developed, and has achieved great success in all dimensions. Somehow things have changed.

Speaker2: At that time, 40 years ago, nobody regarded China as a threat. But, today, you can see waves of Western media demonizing China, defaming China. So, I'm am thinking, what's wrong with that? There must be something changing, because China's power was making the West very afraid, or for other reasons. But Helga has contributed a large amount of analysis.

The topic of today is about the international security order. It's very important to me, because I'm a professor of international relations. I really think this topic is extremely important and actual.

First of all, I want to speak about China's position on the

Ukrainian war. Major Western media describe China's position as awkward. Perhaps it appears to be very awkward, indeed. According to my interpretation, the Chinese position on Ukraine war can be interpreted as a coin consisting of two sides. On the one side, it is about sovereignty, about territorial integrity. Of course, the war affects Ukraine's sovereignty and territorial integrity.

But on the other side of the coin, it is exactly what Helga and Jens Jørgen talked about. What are the factors that triggered Russia's behavior? Did Russia's action represent the American style of pre-emptive self-defense? Because during the anti-terrorism wars, American used preemptive strikes, preemptive self-defense as an argument, as a kind of defense for its war policy. So, we have to understand why China's position is described as being awkward.

And we should not forget that just before the war, China and Russia had a joint statement where both sides actually declared, very clearly, that they are going to support each other, in respect to each other's national security concerns. For Russia, it is the Ukrainian crisis, and for China, it is the Taiwan issue. Both sides also agreed that NATO's enlargement is regarded as encircling Russia, which is a security concern for Russia. And both countries opposed a U.S.-led military camp or security camp in the Asian Pacific, as well. You can say that the Chinese position consists of two aspects, but is more sympathetic to the Russian side. This is my interpretation.

I also think that Helga's explanation about the flaw of the current security structure, which she calls geopolitics, which means that a bloc of nations tries to define, or has defined, their interests against another bloc of nations – It means that when you form blocs, you feel secure, but you make the opponent, on the other side, feel insecure. This is the dilemma.

And actually, I think that Helga's point of view is quite echoed by Chinese President Xi Jinping's understanding of the flaw of the national security order today, and what Xi Jinping, in a recent conference, called a block-based security structure. He also called it group politics, block confrontation, small cycles. You can see that both Helga's and Xi Jinping's understanding of the flaw of the security architecture today is quite similar.

If I want to offer a deep analysis, what is, exactly, wrong with the current security structure? That is, if you look at the left side, you have NATO, and you can see NATO enlargement throughout this historical period since the 1990s. Now we are talking about Finland and Sweden, and now Denmark will vote on whether to join a European army, a kind of independent security body, but more or less, it's also within the same structure of NATO. It is group politics, block politics.

On the right side, you can see that we have other types of block-based security structures: The Five Eyes [intelligence alliance of Australia, Canada, New Zealand, the United Kingdom, and the United States.] Within the Five Eyes is AUKUS with three countries: the UK, Australia, the United States, which forms an even smaller group. Perhaps they think that Canada and New Zealand are not strong enough to resist China. Maybe they are not trusted. These three countries form an even smaller circle.

Then there is the Quad: India, the U.S., Japan, Australia. There is the Indo-Pacific Security Dialogue. Biden was in South Korea a couple days ago, and people begin to talk about whether South Korea should be part of the Quad.

These are multilateral, but then there are also bilateral blocs. There is Japan-U.S., or South Korea-U.S. There is also Australia-U.S. All these are surrounding China, trying to contain China in one way or another.

The key problem of this type of security structure is what we call the security dilemma spiral, which means that countries can begin to be destructive against each other. If country A acts on something, then country B will strengthen its capacity to counteract country A. Then country A is confirmed by country B's action. Then country A needs to further invest in military means. This is a kind of dilemma spiral, which is very destructive. The previous speakers have already explained that.

I'm a professor of international relations, and many people in this audience understand the idea of an international order. When we talk about the international order, we start with the Treaty of Westphalia, and Helga also mentioned the Treaty of Westphalia from 1648. The Westphalian Conference, or the "Westphalian order" was regarded as the first international order, a rule-based order based on two major principles: state sovereignty and territorial integrity.

These two major principles were also written into the United Nations Charter. After the Second World War, when the United States, or allied countries, established the United Nations, together with the Bretton Woods system, the United Nation's charter includes these two basic principles.

Unfortunately, after the Cold War, with the U.S. leading the West, they felt extremely excited. They became totally embedded in this triumphalism mentality, and this kind of mentality was theorized, or conceptualized, by Francis Fukuyama, the American political scientist, as "the end of history." Now the West should decide. There are no alternatives. The American-style liberal democracy, and liberal capitalism is the only way. And so, the US and the West don't care about the Westphalian order. It is not important. We see what is happening. We have the Yugoslavia bombing, or the Iraq war, color revolutions: the Orange Revolution, Tulip Revolution, Rose Revolution, all these revolutions. Where are the basic principles of the

international order: sovereignty and territorial integrity? No. These are typical intervention-based revolutions.

Now I'm feeling extremely puzzled. Now, regarding the Ukraine war, every European country, every Western country talks about sovereignty, sovereignty, territorial integrity. I'm thinking, how about those revolutions, and interventionism? I remember that during all these color revolutions, one of the arguments was that if state leaders are not capable, if they do not comply with Western standards of democracy and human rights, they should be removed. That's the same logic that maybe in Putin's mind, that if I feel that the Ukraine is creating a security dilemma for me, I'm going to remove it. Is this a double standard?

Now we are moving into the future world order. What will be the world order? I think there will be a multi-order work. This is one of the projects I'm involved in, and we have gotten funding to theorize about the future world order, which will be a multi-order, not one world order with different poles, but a multi-order, i.e, groups of countries aligned with one big power along cultural, identity, and historic lines. Is that the world that we are going to see? I don't know.

I need to emphasize what the solution is from China's perspective. President Xi Jinping made a speech at the Boao Forum for Asia on April 28-27, where he emphasized a few key points as part of his Global Security Initiative. He pointed out the importance of common, comprehensive, cooperative, sustainable security because broad-based security is not sustainable. He also pointed out that block-based NATO is a product of the Cold War. We should abandon the Cold War mentality. We should oppose unilateralism, and oppose group politics, and work towards peaceful settlement of crises.

And we should reject the double standard. I just pointed out double standards. And also, we should oppose unilateral

sanctions. The demonization of Russia is one issue, and the sanctions against Russia is another issue, because there are no U.N.-authorized sanctions. It is the EU's or the West's own sanctions. And the Chinese and Xi Jinping also made the point that non-interference in internal affairs is one of the principles. I remember Jan Øberg talked about the five principles of peaceful coexistence, and this is one of the principles.

China proposed that we must build a balanced, effective, sustainable security architecture.

Jan and Helga just talked about development, and that we must work together on this. The Chinese concept, if I understand it correctly, is that there must be a strong nexus between security and development. The security concept, in essence, is to rise above one-sided security, and seek common security through mutually beneficial cooperation. It is a concept established on the basis of common interests, and is conducive to social progress.

The Chinese perception is that there is no development without security, and there is no security without development either. It is both ways. China sees economic exchange interaction as an important avenue. Broadly speaking, security and development are intertwined. They cannot be separated.

If you look at China's international relations, the majority, and the key characteristics of China's external relations are economics and trade. Very little based on security issues. For example, China's One Belt, One Road, [the Belt and Road Initiative] which Helga also mentioned. If you look at the One Belt, One Road vis-à-vis the U.S.-based Indo-Pacific strategy, it is totally different. China's One Belt, One Road is focused on transportation, infrastructure, trade, investment, energy, etc. Whereas the Indo-Pacific strategy comprising four countries: India, the U.S. Japan and Australia, is about security, military and defense. Biden has a summit today with ASEAN leaders, and it is obvious that the ASEAN leaders refuse

to choose sides, because China is their largest economic partner. Australia has a new government. Let's wait and see whether Australia is going to change the policy positions.

The Belt and Road focuses on connectivity. I remember that Jens Jørgen, Jan or Helga talked about connectivity. It is extremely important. And now, China is building high speed trains in Southeast Asia, and perhaps it will spread further later on. Now in Asia, we have the largest trading bloc called (ASIF?). If you look at the the statistics, you can see that it is the biggest economic bloc, which means a free trade zone. These are China's ambitions. These are China's vision and goals. Economic development, economic change, trade.

Today, the result is very clear. China is the largest economic partner of 128 countries out of 190, ironically, including our allies, including the U.S.'s close allies that are against China.. If you look at ASEAN, China is their largest economic partner. If you look at Africa, Latin America, even the European Union today, China is the European Union's largest trading partner. Even the Quad, a kind of security alliance against China. Every country within the Quad has China as its largest economic partner. This is the dilemma today. So, if you want to talk about economic decoupling? I don't think it's so easy.

The conclusion, now, is that economic development and security are intertwined and they are also embedded. The existing international architecture, security architecture, puts too much emphasis on the military dimension. Unless the world prioritizes relieving global poverty and development, long term security can remain elusive.

The war in Ukraine generates arms spending in Europe, and undermines development aid to the world's poorest countries. Now European countries are beginning to increase their arms spending, and also increase spending on refugees in Europe, which implies that they will even be cutting in aid to the

poorest countries. Look at the United States military budget – 813 billion this year under the Biden administration. The United States’s international aid is only 4% of its military spending.

I don’t think the world will be peaceful without economic development. The conclusion is that economic development, by far, is the best form of conflict prevention and conflict resolution. I think that China is fighting to get the world to move towards that position.

I know that China is not perfect. There are a lot of problems, a lot of mistakes, a lot of weaknesses, which we can discuss. But the major direction China is fighting for, I think is optimal, is conducive to world peace.

Thank you for listening.

**Se alle fire paneler her:
Schiller Instituttets
internationale konference den
18.-19. juni 2022 kl. 15
eller senere:
Der kan ikke være fred uden
en konkursbehandling**

af det døende transatlantiske finanssystem.

Ovenover: **PANEL 1, En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?(lørdag den 18. juni, kl. 15 dansk tid)**

Panel 2: **ØKONOMI: Løbsk inflation eller Glass-Steagall bankopdeling? (lørdag den 18. juni, kl. 19):**

PANEL 3, Videnskabelige principper for varigt økonomisk fremskridt (søndag den 19. juni, kl. 15)

PANEL 4, Klassisk kultur og en dialog mellem civilisationer (søndag den 19. juni, kl. 19)

Dato: Lørdag-søndag den 18.-19. juni 2022 eller senere

Tid: kl. 15.00 dansk tid. Kan også ses senere.

Online via YouTube

Gratis adgang

Seminaret vil blive afholdt på engelsk.

Program. De seneste tilføjelse er på engelsk.

PANEL 1, En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?(lørdag den 18. juni, kl. 15 dansk tid)

- Helga Zepp-LaRouche (Tyskland); grundlægger af Schiller Instituttet: Hovedtaler. "Let's Win Mission Impossible or Find Another Planet!"
- Andrej Kortunov (Rusland); generaldirektør for Rådet for internationale Forhold i Rusland, Russian International Affairs Council (RIAC): "Rusland og alle nationers uadskillelige sikkerhed".
- Oberst Richard Black (pensioneret) (USA); tidligere chef for den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia: "USA fører verden til atomkrig".
- Dr. Wolfgang Bittner (Tyskland); forfatter af over 80 bøger; doktor i jura. "The West-East Conflict – An Orchestration"
- Sam Pitroda (USA/Indien); iværksætter og politisk rådgiver: "Indien og den fremvoksende nye verdensarkitektur".
- Jay Naidoo (Sydafrika); minister under præsident Nelson Mandela, Sydafrika: "Afrika, fremtidens kontinent".
- Dr. Clifford Kiracofe (USA); tidligere højtstående stabsmedlem af Senatets udvalg for udenrigsanliggender: "FDR og den amerikanske politik over for Rusland og Kina".

Spørgsmål og svar

PANEL 2, ØKONOMI: Løbsk inflation eller Glass-Steagall bankopdeling? (lørdag den 18. juni, kl. 19)

- Diane Sare (USA); uafhængig LaRouche-senatskandidat fra New York: "Vestens sammenbrud og det presserende behov for at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet".
- Daisuke Kotegawa (Japan); tidligere embedsmand i det japanske finansministerium og tidligere administrerende direktør i Den Internationale Valutafond i Japan: "Lad

ikke denne verden blive ødelagt af beskidte spillere, der kalder sig bankfolk fra Wall St. og City of London “.

- Dr. Uwe Behrens (Germany); Logistics Manager and Author, Berlin: “The Non-Rival Doctrine”
- Nino Galloni (Italien); økonom; tidligere generaldirektør for det italienske arbejdsministerium: “Gør Afrika selvforsynende igen”.
- Geoff Young (USA); demokratisk kandidat til Kentuckys Kongres i det 6. distrikt: “Hvorfor USA skal tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet”.
- Amb. Leonidas Chrysanthopoulos (Greece); former Ambassador to Poland, Canada and Armenia, former Secretary General of the Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC): “The Crisis in the Eastern Mediterranean and the Belt and Road Initiative”

Food Producers Roundtable (U.S.): Robert Baker (Virginia; Agriculture Liaison, Schiller Institute); Mike Callicrate (Colorado/Kansas; Ranch Foods Direct); Jon Baker (Iowa, cattleman, rural community banker); Wilbur, Ken and Kyle Kehrlí (Iowa; livestock, crops producers); Frank Endres (California), wheat, cattle; James Moore (Alaska); salmon troller leader; James Benham (Indiana); President of the Indiana Farmers Union; Board of National Farmers Union: “Science and Culture to End Famine—Principles of Agriculture Productivity”

Spørgsmål og svar

PANEL 3, Videnskabelige principper for varigt økonomisk fremskridt (søndag den 19. juni, kl. 15)

- Jason Ross (USA); sekretær og kasserer, LaRouche-organisationen; tidligere videnskabelig rådgiver for den

afdøde Lyndon LaRouche: "Vernadskistisk tid – tid for menneskeheden."

- Francesco ("Franco") Battaglia (Italien); professor i fysisk kemi ved universitetet i Modena, Italien: "Klima/energiøvergang-svindelen".
- Dr. Ed Calabrese(U.S.); Professor of Environmental Health Sciences, University of Mass. Amherst; Co-Editor, *Hormesis: A Revolution in Biology, Toxicology and Medicine*: "Lies About Radiation Exposed; Start a Nuclear Renaissance, Now!"

Prof. Sergei Pulinets (Russia); Principal Scientific Researcher of the Space Research Institute, Russian Academy of Sciences, Moscow: "International! Collaboration Required: Earthquakes Can Be Predicted; Rainfall Created – Lives Can Be Saved"

William C. Jones (U.S.); former *EIR* White House correspondent: "V. I. Vernadsky, Scientific Thought as a Geological Force"

Spørgsmål og svar

PANEL 4, Klassisk kultur og en dialog mellem civilisationer (søndag den 19. juni, kl. 19)

- Jacques Cheminade (Frankrig); formand, Solidarité & Progrès: Hovedtaler. "A Culture of Curiosity and Perseverance to Explore the Impossible"
- Felipe Maruf Quintas (Brasilien); professor i statskundskab, Fluminense Federal University, Rio de Janeiro; klummeskribent for "Monitor Mercantil": "Brasiliens rolle i verdens fysiske økonomi".
- Zaher Wahab (Afghanistan); tidligere rådgiver, Afghanistans minister for videregående uddannelser: "Dialogue, Not Clash, of Civilizations"
- Dr. George Koo(U.S.); retired business consultant specializing in U.S.-China Trade; Chairman, Burlingame

Foundation: "U.S.-China Cultural Relations Are Critical to Prevent War"

Mike Robinson (U.K.), Editor, *The UK Column*: "The Dehumanizing Meta-Sphere"

Spørgsmål og svar

I 2022, 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødsel, er det på høje tid omsider at anerkende nøjagtigheden af den advarsel, han gennem årtier fremsatte: At fortsættelsen af den finansielle spekulation og plyndringspolitik fra City of London og Wall Streets frihandels- og flydende valutakurssystem, som blev etableret efter august 1971, ville uundgåeligt føre til krig – og meget sandsynligt til en atomkrig – kombineret med et drastisk sammenbrud af verdens fysiske økonomi og deraf følgende affolkning; millioner og endog milliarder af menneskers død på grund af hungersnød og pandemier.

Men det er også på tide at ty til de politiske løsninger, som foreskrevet af Lyndon LaRouche, med henblik på en vellykket konkursbehandling, en reorganisering af dette døende system, og erstatte det med en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på den samme filosofiske hjørnesteen i statskunst, som gav anledning til Den Westfalske Fred i 1648.

Med hensyn til faren for atomkrig, har talsmændene for det fallerede transatlantiske system været utvetydige i deres hensigt om at drive Rusland helt ud til kanten, i håbet om at få Rusland til at give op og underkaste sig det unipolære imperium. Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI), det britiske imperiums centrale tænketank for politisk planlægning siden dets grundlæggelse i 1831, erklærede åbent, at briterne var i færd med at »koge den russiske frø« og havde til hensigt at fremprovokere en missilkrise på Krim, for at tvinge Rusland

til kapitulation.

Med hensyn til et fysisk økonomisk sammenbrud har den amerikanske centralbank, Federal Reserve, ført an i et verdensomspændende vanvid af kvantitative lempelser, som har udløst galoperende hyperinflation, der nu spreder sig fra de 1,9 billioner dollars i ubetalelige derivater og andre finansielle aktiver, til producent- og dagligvaresektoren.

Som en følge heraf er der en drastisk og voksende mangel på fødevarer, energi og andre fornødenheder, som er afgørende for menneskers overlevelse. Op til 2 milliarder ud af de næsten 8 milliarder mennesker på denne planet risikerer i år at blive udsat for fødevareusikkerhed, hvilket, hvis det ikke omgående ændres, medfører sult og derefter hungersnød for op til en fjerdedel af hele menneskeheden. Mens sanktionerne mod Rusland og virkningerne af krigen i Ukraine har forværret krisen, især med hensyn til fødevarer- og energiforsyning, ignorerer den opfattelse, at den økonomiske sammenbrudskrise er forårsaget af krigen, simpelthen virkeligheden. En afslutning af krigen vil ikke afhjælpe det systemiske sammenbrud af hele det vestlige finanssystem.

Der er næppe tvivl om, at der er et verdensomspændende oprør under opsejling mod disse økonomiske forhold og den dermed forbundne krigsfare. De fleste nationer i Afrika, Latinamerika og Asien har nægtet at gå med i den selvmorderiske sanktionspolitik mod Rusland, og selv EU er ved at blive splittet, ude af stand til at nå til enighed om et fælles synspunkt i denne sag.

En anden stærk indikation af de voksende dybe bekymringer over de farer, som menneskeheden står over for, er reaktionen på Schiller Instituttets interview den 26. april 2022 med oberst Richard Black, der advarer om nuværende krigsfare, og som den 31. maj var blevet set over 630.000 gange.

En løsning af Ukraine-krisen er nødvendig, men ikke nok til at

skabe den fornødne globale nye renæssance. Som Helga Zepp-LaRouche udtalte i diskussionen ved et arrangement i Schiller Instituttet den 26. maj:

»Selv hvis man får en forhandlingsløsning for Ukraine, hvilket jeg mener er absolut nødvendigt, vil vi ikke være ude af problemerne. Vi er stadig i en hyperinflationær kuldsejling af det finansielle system, som er det virkelige drivkraft bag krigsfare, for det er det, der motiverer disse mennesker.

I stedet for at reformere og anerkende, at det neoliberale system er færdigt, foretrækker de at gå i krig.«

»Så længe man ikke tager fat på den underliggende årsag, som er finanssystemets kollaps, så vil en løsning ikke være mulig. Hvad jeg tidligere har udtalt med hensyn til den internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, er den eneste vej. Det rejser naturligvis det store spørgsmål: Er der noget håb om at få USA til at ændre kurs?« Kom med til den internationale konference hos Schiller Instituttet den 18.-19. juni for at sikre, at det spørgsmål finder en positiv besvarelse, og at der opbygges en voksende international bevægelse for Lyndon LaRouches politiske løsninger på den globale krise.

Conference Agenda–Updated

Panel 1: A Decoupling of the Two Systems or a New Paradigm for Humanity? (Saturday, kl. 15 dansk tid)

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

1) **Helga Zepp-LaRouche** (Germany); Founder, Schiller Institute:
Keynote Address: “Let’s Win Mission Impossible or Find Another Planet!” (30 min.)

2) **Andrey Kortunov** (Russia); Director General of the Russian International Affairs Council (RIAC): “Russia and the Indivisible Security of All Nations”

3) **Col. Richard Black (ret.)** (U.S.); former head of the U.S. Army’s Criminal Law Division at the Pentagon; former Virginia State Senator: “The U.S. Is Leading the World to Nuclear War”

4) **Dr. Wolfgang Bittner** (Germany); Author of over 80 books; Doctor in Law: “The West-East Conflict – An Orchestration”

5) **Sam Pitroda** (U.S./India); Innovator, Entrepreneur and Policy-Maker: “India and The Emerging New World Architecture”

6) **Jay Naidoo** (South Africa); Cabinet Minister under President Nelson Mandela, South Africa: “Africa, the Continent of the Future”

7) **Dr. Clifford Kiracofe** (U.S.); Former Senior Staff Member, U.S. Senate Committee on Foreign Relations; President, Washington Institute for Peace and Development: “Diplomacy and Cooperation in a Time of Crisis”

Question and Answer Session

Panel 2: Runaway Inflation or Glass-Steagall?

(Saturday, kl. 19 dansk tid)

Moderator: Harley Schlanger, The Schiller Institute

1) **Diane Sare** (U.S.); LaRouche independent candidate for U.S. Senator from New York: “The Collapse of the West and the Urgent Need to Join the Belt and Road Initiative”

2) **Daisuke Kotegawa** (Japan); Former Japanese Finance Ministry official, and Executive Director for Japan at the International Monetary Fund: “Don’t Let This World Be Destroyed by Filthy Gamblers Who Call Themselves Wall St. and

City of London Bankers”

3) **Dr. Uwe Behrens** (Germany); Logistics Manager and Author, Berlin: “The Non-Rival Doctrine”

4) **Nino Galloni** (Italy); Economist, Former Director General of the Italian Labor Ministry: “Make Africa Self-Sufficient Again

5) **Geoff Young** (U.S.); Democratic Party nominee for U.S. Congress from Kentucky, CD 6: “What Must Change in Washington Before the U.S. Can Join the Belt and Road Initiative”

6) **Amb. Leonidas Chrysanthopoulos** (Greece); former Ambassador to Poland, Canada and Armenia, former Secretary General of the Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC): “The Crisis in the Eastern Mediterranean and the Belt and Road Initiative”

7) **Food Producers Roundtable** (U.S.): **Robert Baker** (Virginia; Agriculture Liaison, Schiller Institute); **Mike Callicrate** (Colorado/Kansas; Ranch Foods Direct); **Jon Baker** (Iowa, cattleman, rural community banker); **Wilbur, Ken and Kyle Kehrli** (Iowa; livestock, crops producers); **Frank Endres** (California), wheat, cattle; **James Moore** (Alaska); salmon troller leader; **James Benham** (Indiana); President of the Indiana Farmers Union; Board of National Farmers Union: “Science and Culture to End Famine—Principles of Agriculture Productivity”

Question and Answer Session

Panel 3: Principles of Science for Durable Economic Progress (Sunday, kl. 15 dansk tid)

Moderator: Stephan Ossenkopp

1) **Jason Ross** (U.S.); Secretary-Treasurer, The LaRouche Organization; Science Adviser to Lyndon LaRouche: “Vernadskian

Time – Time for Humanity”

2) **Francesco Battaglia** (Italy); Professor of Physical Chemistry at the University of Modena, Italy: “The Fraud of Climate/Energy Transition”

3) **Dr. Ed Calabrese** (U.S.); Professor of Environmental Health Sciences, University of Mass. Amherst; Co-Editor, *Hormesis: A Revolution in Biology, Toxicology and Medicine*: “Real Science Disproves the Linear Non-Threshold (LNT) Radiation Myth”

4) **Prof. Sergei Pulinets** (Russia); Principal Scientific Researcher of the Space Research Institute, Russian Academy of Sciences, Moscow: “A Vernadskian Approach to Earthquake Forecasting”

5) **William C. Jones** (U.S.); former *EIR* White House correspondent: “V. I. Vernadsky, Scientific Thought as a Geological Force”

Question and Answer Session

Panel 4: Classical Culture and the Dialogue of Civilizations (Sunday, kl. 19 dansk tid)

1) **Jacques Cheminade** (France); President Solidarité & Progrès: Keynote Address: “A Culture of Curiosity and Perseverance to Explore the Impossible”

2) **Felipe Maruf Quintas** (Brazil); Professor of Political Science, Fluminense Federal University, Rio de Janeiro; columnist for “*Monitor Mercantil*”: “The Role of Brazil in the Dialogue of Civilizations and in the World’s Physical Economy”

3) **Dr. Zaher Wahab** (Afghanistan); Dr. Zaher Wahab, Emeritus Professor of Education, Former advisor to Afghan Ministry of Higher Education, Taught at American University of Afghanistan

(AUA), 2013-2020: "Dialogue, Not Clash, of Civilizations"

4) **Dr. George Koo** (U.S.); retired business consultant specializing in U.S.-China Trade; Chairman, Burlingame Foundation: "U.S.-China Cultural Relations Are Critical to Prevent War"

5) **Mike Robinson** (U.K.), Editor, *The UK Column*: "The Dehumanizing Meta-Sphere"

Question and Answer Session

Schiller Instituttets Dialog mellem eksperter den 26. maj: Politikernes vanvid udgør en trussel om atomkrig

Den 26. maj 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets online konference i dag med titlen "U.S. and European Military and Security Experts Warning: The Insanity of Politicians Threatens Nuclear War", indeholdt præsentationer og udvekslinger mellem fire militær- og strategispecialister fra Frankrig, Italien og USA og med Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche og ordstyrer Dennis Speed. Få timer efter begivenheden var der næsten 2.000 visninger på YouTube.

(https://youtu.be/8Dt9D_D_U4U)

Dagens dialog fulgte efter en drøftelse i går, som Schiller

Instituttet i Sverige og Danmark var værter for, og som blev gennemført online, med centrum i København, og hvor deltagerne omfattede fem talere med hjemsted i denne nordlige region samt også fru LaRouche. Arrangementet den 25. maj havde titlen: "Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke; hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO".

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/05/24/87866/>

Disse to arrangementer er en del af Schiller Instituttets igangværende aktivitetsforløb, der opfordrer kræfter og enkeltpersoner overalt til at mobilisere imod krigens vanvid og for en ny ramme for fred gennem udvikling. Udskrifter og uddrag af begge denne uges konferencer vil blive offentliggjort i det ugentlige EIR, dateret den 3. juni.

Zepp-LaRouche sagde i sine afsluttende bemærkninger i dag: "Slut dig til os som organisator, som en mulighed for at forbedre menneskeheden". I weekenden den 18.-19. juni vil Schiller Instituttet afholde en verdensomspændende dialog i flere etaper for en indledende gruppe af kræfter, der er optaget af at skabe en ny global økonomisk og sikkerhedsmæssig arkitektur. En underskriftsindsamling fra Schiller Instituttet til dette formål, der blev udsendt den 23. februar, har nu omkring 4.500 underskrifter fra alle kontinenter. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations)

Zepp-LaRouche fastlagde indledningsvis fokus for dagens knap tre timer lange arrangement: "Enhver politisk overvejelse, der ikke starter med overvejelser om faren for atomkrig, er værdiløs". Hun og de næste talere uddybede derefter forskellige aspekter af, hvordan vi er havnet i denne situation, i samme ånd som et videoklip af Lyndon LaRouche, der pointerer, at "Ingen begivenhed har sin egen årsag... Man må tage udgangspunkt i verden som helhed."

Schiller Instituttets grundlægger skitserede et levende billede af krigens vanvid, fra aktuelle eksempler på hvem der diskuterer atomvåben som en del af en strategi, der kan "vindes", til historien med dæmonisering af Rusland og Kina som fjenden, imod hvem krig skulle give mening. Derefter præsenterede hun i detaljer tilgangen fra den "Westfalske Fred" som en vej ud af dette. Hun brugte de fem principper for fredelig sameksistens (Panchsheel) fra 1950'ernes periode med national suverænitet. Hun drøftede globale økonomiske og videnskabelige prioriteter, fra behovet for en "global Glass-Steagall" for at gøre en ende på kasinoøkonomien, til relaterede foranstaltninger med nationalbankvæsen til gavn for offentligheden og rigelig kredit til prioriteringer inden for videnskab og teknologi, herunder en "landsby på månen, en by på Mars, interstellær rumfart", som alle kræver et gennembrud inden for fusionsenergi og milliarder af kreative sjæle. Under diskussionen berettede hun, at hun så "en fremvækst af en alliancefri ånd" blandt mange nationer i dag, som afviser bestræbelserne på at indføre det dødbringende globale NATO-verdensherredømme.

General Leonardo Tricarico (pensioneret), tidligere stabschef for det italienske luftvåben, tog hårdt fat på spørgsmålet: "Hvad kan vi gøre for at stoppe denne meningsløse krig?" Han anførte datoer, med nøjagtig dokumentation, om de FN- og endog NATO-vedtægter, der er blevet overtrådt, hvilket har bragt os i denne fare, og udtalte: "I stedet for at hælde benzin på bålet i en krigsfremkaldende hetz, bør vi have forhandlinger" om Ukraine. Det er vores "ufravigelige pligt" at få dette til at ske.

Oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia, gav en gribende redegørelse for begivenhederne siden det "revolutionære kup" fra 2014, som MI6 og CIA påtvang i Ukraine mod Rusland. Han sagde om vores nuværende situation: "Dette er vores "1914-øjeblik"." Han

påpegede, hvor ulovlige, forkerte og farlige personer som Steny Hoyer (D-MD) er, der udtaler: "Vi er i krig mod Rusland".

Den næste taler, Eric Denécé fra Frankrig, tog fat på dette synspunkt og indledte med at stille spørgsmålet: "Hvordan er dette sket? Jeg er hverken for eller imod Rusland eller Ukraine. Men denne krigsførelse burde aldrig have fundet sted. NATO burde være blevet afviklet ved afslutningen af Den kolde Krig." Denécé er direktør for det franske Center for Efterretningsstudier (CF2R). Han påpegede, at de vestlige nationer, der forsyner Ukraine, er "direkte krigsførende" mod Rusland. Han sagde, at "læren af geopolitik er, at ingen stat kan sikre sine interesser på bekostning af nabostater".

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og stiftende medlem af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), valgte at indlede med en formaning om at "se under overfladen". Se med hjertet i stedet for kun med øjnene", og derefter brugte han dette til at give en forklaring på de politikere, der fører verden ind i denne katastrofe, idet de handler gennem MICIMATT, et nu berømt begreb af McGovern, som henviser til det militær-industrielle-kongres-efterretningstjeneste-medie-akademia-tænketaank-kompleks.

Spørgsmål fra det internationale publikum, og fra talerne indbyrdes bragte mange punkter frem, herunder Zepp-LaRouches bemærkning om, at politikernes og mediernes "drejebogs"-aspekt, manifesterer sig i en forfærdelig og hadefuld grad i Tyskland og andre steder. I forbindelse med bemærkningerne blev forslaget om en model af "østrigsk karakter" for Ukraine rejst, hvor man anvender neutralitet i forbindelse med håndteringen af de dybtliggende komplikationer, der er involveret.

Oberst Black var fast besluttet på, at vi bør forstå, at hensigten om at fremstille våben ikke virker, medmindre man har fjender, så vi bliver manipuleret med hensyn til, hvem

vores fjender er. Folk må gøre sig fri af dette. Når det drejer sig om Rusland og Kina, må vi "slippe ud af illusionen om, at "de er ude efter os". Den "eneste aggressor er USA, Storbritannien og NATO".

Zepp-LaRouche opsummerede situationen i løbet af den afsluttende firepersoners dialog: "Den gamle orden er ved at falde fra hinanden. Det gamle paradigme er dødt." Tænkende mennesker må overveje, hvad principperne for det nye system burde omfatte. Dette påtvinges os af omstændighederne, fra hungersnød til knaphed, til sygdom og til krig. "Det nye navn for fred er udvikling."

Introduktion og Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets online-seminar fra Danmark og Sverige den 25. maj 2022

Den 25. maj 2022 (EIRNS) – Her er introduktionen og grundlæggeren af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouches tale ved videokonferencen:

Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke for en styrkelse af geopolitiske blokke:

Hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO, "Nej" ved folkeafstemningen i Danmark om at tilslutte sig EU's militær".

Introduktion ved Michelle Rasmussen, næstformand, Schiller Instituttet i Danmark

Deres Excellencer og diplomater fra mange lande fra fire kontinenter, gæstetalere, medlemmer og venner af Schiller Instituttet, mine damer og herrer!

Velkommen til dette seminar, der er sponsoreret af Schiller Instituttet i Danmark og Sverige, og som også bliver livestreamet på YouTube.

Titlen er: Vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke.

NEJ ved den danske folkeafstemning den 1. juni om afskaffelse af EU's forsvarsforbehold
NEJ til Sveriges og Finlands optagelse i NATO

Jeg er Michelle Rasmussen, vicepræsident for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg vil være ordstyrer i dag.

Efter starten af krigen i Ukraine er der blevet foreslået et dramatisk skift i forsvarspolitikken i tre af de nordiske lande.

Danmark har den 1. juni en folkeafstemning om at tilslutte sig EU's militære aktiviteter,
og Sveriges og Finlands regeringer ønsker at tilslutte sig Nato.

Vi mener, at det er nødvendigt at diskutere disse spørgsmål på et højere niveau.

Vores hovedtaler, Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, udtalte den 19. maj, at dette er det farligste øjeblik i verdenshistorien.

Der er krig i Europa, og mange eksperter advarer om, at hvis krigen ikke snart bringes til ophør, og der ikke findes en diplomatisk løsning, og hvis de, der går ind for at øge den geopolitiske konfrontation, ikke bliver politisk besejret, kan

krigen eskalere og endog føre til en atomkrig.

Samtidig er verdensøkonomien i krise.

Selv om farerne er store, er der håb, fordi der findes løsninger i form af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, herunder forslag fra den afdøde Lyndon LaRouche, grundlæggeren af vores politiske bevægelse, Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet, om en sikkerhedsaftale efter forbillede af den Vestfalske Fred, kombineret med et øget økonomisk udviklingssamarbejde mellem landene.

Vi har indkaldt til dette møde for at drøfte

—

* Hvad er årsagen til den nuværende ekstremt farlige militære og økonomiske krise?

* Hvorfor en styrkelse af EU's militære enhed med dansk deltagelse og Sveriges og Finlands optagelse i NATO blot vil forværre de geopolitiske konflikter.

* Hvilke principper kan vi anvende til at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur til gavn for alle nationer og befolkninger?

Vi ønsker at sikre, at både farerne og løsningerne er kendt, og at der opbygges en effektiv bevægelse for at stoppe en yderligere optrapning af denne krig og dens økonomiske konsekvenser, og forhindre fremtidige krige og økonomisk ødelæggelse.

På en eller anden måde må menneskeheden skabe de betingelser, hvor krig ikke er en mulighed i denne atomvåbenæra.

Helga Zepp-LaRouche blev introduceret af Michelle Rasmussen, som også var ordstyrer på seminaret.

Den første taler er Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter. Hun er også chefredaktør for Executive Intelligence Review, formand for det tyske politiske parti BüSo

(Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), og hun var hustru til og nærmeste medarbejder af den afdøde amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche.

Helga Zepp-LaRouche stod blandt mange andre ting i spidsen for en bevægelse for økonomisk udviklingssamarbejde mellem øst og vest efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens sammenbrud, først kaldet Den eurasiske Landbro eller Den nye Silkevej, der siden blev udvidet til at blive Verdenslandbroen.

Helga, vi er glade for, at du kan tale til os i dag.

{{Helga Zepp-LaRouche:}} God dag, mine damer og herrer: Som Michelle netop har sagt, har jeg erklæret, at vi står over for den farligste krise i menneskehedens historie. Hvorfor siger jeg nu det? Det inkluderer naturligvis to verdenskrige i det 20. århundrede, Cuba-krisen, så det er en stor ting. Den første grund er den mest indlysende; for allerførste gang står vi over for den reelle fare for en global atomkrig, og hvis det nogensinde skulle komme dertil, ville det helt sikkert betyde udslettelse af den menneskelige art.

I den seneste tid er der opstået en illusion om, at en begrænset atomkrig kan udkæmpes og vindes, eller at en langvarig hybrid-atom/konventionel krig kan finde sted. Dette var emnet for en manøvre i januar i år, kaldet "Global Lightning", som havde den antagelse, at man har nogle atombomber, neutronbomber, rumkrig, cyberkrig, og at dette ville fortsætte i ugevis. Nu har den berømte atomvåbenekspert, den tidligere MIT-professor Ted Postol, udviklet alle argumenter for, hvorfor dette er fuldstændig latterligt, hvorfor, hvis man blot bruger et enkelt atomvåben, er logikken i atomkrig, at alle vil blive brugt.

I de seneste måneder, siden krigen i Ukraine startede, har man hørt alle mulige politikere og journalister og alle mulige andre, der har holdt uforsvarlige taler og sagt ting som: "Selv om der er risiko for atomkrig, er vi nødt til at sende

tunge våben til Ukraine. Vi kan ikke lade os afpresse". Eller: "Det vil ikke ske, for ingen ville være så tåbelige at gøre det". Jeg synes ikke, at det er et overbevisende argument.

Den anden grund til at jeg vil påstå, at vi befinder os i den værste krise nogensinde, er, at vi oplever et civilisatorisk sammenbrud, afslutningen på et helt system. Dette har mange aspekter. Vi har en umiddelbar fare for en optrapning af krigen som følge af NATO's nuværende krigspolitik over for Rusland, der er baseret på konfrontation. Vi står over for et hyperinflationært sammenbrud af det vestlige neoliberale finanssystem, som længe har været undervejs, selv før krigen i Ukraine begyndte. Vi står over for en hungersnød i verden, som ifølge FN truer 1,7 mia. mennesker med sult. Det er 20 % af hele menneskeheden. Pandemien er ikke overstået, og alt dette truer med socialt kaos som følge heraf, og dette kaos kan i sig selv true med at kaste verden ud i en krig.

Hvis man lytter til de vestlige medier og alle mulige politikere, skal det hele naturligvis bebrejdes Putin. Han får alle mulige betegnelser lige nu: at han har forvoldt en "uprovokeret angrebskrig", at han er ansvarlig for hungersnøden i verden, at han er årsag til inflationen, osv. Hvis man fremsætter noget som helst argument for de virkelige årsager til den nuværende situation, bliver man straks beskyldt for fake news, man bliver kaldt "Putin-agent", det bliver fordømt som Rusland-propaganda.

Men det har meget lidt at gøre med Ukraine. I virkeligheden handler denne nuværende konfrontation om verdensordenen. Det er en kamp mellem en unipolær verden, som i virkeligheden er et verdensimperium baseret på det "særlige amerikansk-britiske forhold", hvor det angloamerikanske herredømme insisterer på, at kun den såkaldte "regelbaserede orden", som de har defineret, er gyldig, imod en verden hvor Kinas fremvækst og lande, der er associeret med Rusland og Kina, insisterer på deres egen ret til økonomisk udvikling.

Vi befinder os lige nu i det mest usikre øjeblik: Det neoliberale system er ved at bryde sammen. Det er ikke længere stærkt nok til at gennemtvinge sin vilje, men den nye orden er endnu ikke klart defineret. I den officielt tilladte diskussion siges det naturligtvis, at dette er en kamp mellem "demokratier" og "autokratiske regimer". Men hvis man lytter til, hvad visse politikere og folk som Stoltenberg siger, er vi lige nu på vej mod en potentiel total afkobling mellem Vesten samt Five Eyes plus Japan, Australien og Sydkorea over for en del af verden, som omfatter Rusland, Kina, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), BRICS, samt mange lande der nu forsøger at blive en del af BRICS, hvilket er det meste af det globale syd.

Med hektiske udflugter farer Blinken rundt i verden og forsøger at overbevise folk om at slutte sig til "demokratiernes" fraktion. Præsident Biden er lige nu i Asien og forsøger at gøre det samme. Kansler Scholz har for nylig rejst til Afrika, von der Leyen til Indien, alt sammen i et forsøg på at isolere Rusland og Kina, men det virker ikke: Fordi Indien, Indonesien, Brasilien, Egypten, Nigeria, Sydafrika og mange andre ikke ønsker at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem de to parter. Det, vi faktisk oplever, er en reel renæssance for Den alliancefrie Bevægelse.

Vi må ikke overse briternes rolle i lyset af den amerikanske politik, som er "Global Britain", hvilket i virkeligheden er et nyt ord for det Britiske Imperium, som i modsætning til hvad mange tror, kun har ændret form, men ikke dets væsen. Tag f.eks. en artikel af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI), som i øvrigt er den ældste officielle tænketank med tilknytning til kongehuset og det britiske militær. De beskriver sig selv som "verdens ældste og førende britiske tænketank inden for forsvar og sikkerhed". De foreslår en "Cuba-krise på steroider", som kunne blive resultatet af Ukraines forsøg på at generobre

Krim, hvilket efter deres mening ville gøre det lettere at løse krigen mellem Ukraine og Rusland. Dette er det forbløffende forslag i denne artikel, som har overskriften: "This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea", som blev offentliggjort den 20. maj af tænketanken

RUSI.

[<https://rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/war-still-presents-nuclear-risks-especially-relation-crimea>]

Chalmers diskuterer, hvordan Rusland kunne blive tvunget ind i en nuklear konfrontation ved at sende stadig mere sofistikerede våben til Ukraine, som det i sidste ende ville trække sig tilbage fra. Chalmers beskriver NATO's strategi i de sidste tre måneder som en strategi, der går ud på at "koge den russiske frø". I husker alle billedet – ifølge historien, jeg tror ikke, at det faktisk er sandt – men ifølge historien, hvis man smider en frø i kogende vand, vil den hoppe ud; men hvis man lægger frøen i gryden, når vandet er koldt, og så langsomt øger temperaturen, ender frøen med at blive kogt, uden at den opdager det. Så han taler om at "koge den russiske frø" ved gradvist at øge "størrelsen og graden af raffinement af de våben, som de har været parate til at levere til Ukraine". På grund af disse våben vil man "i den næste periode se Ukraine tilbagevinde de fleste af Ruslands seneste territoriale gevinster, herunder Kherson og endda Mariupol." Det ville imidlertid ikke give anledning til en atomtrussel, og det ville heller ikke give Ukraine anledning til at bruge disse våben og territoriale vindinger til at ødelægge broer, jernbanehoveder, lagerpladser og luftbaser inde i Rusland. Men hvis Ukraine skulle forsøge at generobre Krim og angribe et "fristende mål", f.eks. broen i Kertj, på nuværende tidspunkt, kunne det føre til en "Krim-missilkriser", mener Chalmers. "En specifik trussel om at bruge atomvåben i forbindelse med Krim ... kunne Putin se som en måde at genoprette noget af sin magtanvendelse på, selv om han (og USA) tvivlede på, om han ville gennemføre en sådan trussel... Hvis en rød linje ikke blev accepteret af Ukraine, kunne Rusland så føle sig nødsaget

til at overveje en række yderligere optrapningsmuligheder, såsom at sætte sine atomstyrker i højere beredskab." De er allerede i beredskab. "Stillet over for alternativet med det sandsynlige tab af Krim, kunne Putin tro, at Ukraine (med USA's opmuntring) sandsynligvis ville blinke først. Det ville være et øjeblik med ekstrem fare, hvor alle parter ville forsøge at forstå hinandens hensigter, selv om de søgte at varetage deres nationale interesser.

"Netop på grund af den fare der ligger i en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser. Forudsat at krigen blev afsluttet og blokaden af Odessa ophævet, kunne Ukraines ledere være villige til at udskyde en løsning af Krim-spørgsmålet. For Putin ville en mislykket invasion og den efterfølgende succes for den ukrainske modoffensiv have været en massiv ydmygelse. Men han ville i det mindste kunne argumentere for, at det russiske strategiske arsenals styrke på et tidspunkt med stor national svækkelse havde haft held til at afskrække NATO's planer om at splitte Rusland op. Dette kunne være nok for begge parter til at undgå det værste resultat af alle."

Jeg mener, at det er fuldstændig vanvittigt! At sige at man skal true med at generobre Krim og derefter sætte alle atomvåben i højeste alarmberedskab, og så kan vi sætte os ned og finde en løsning. Så han kalder det en Krim-cubansk missilkriser på steroider.

Denne politik med at "koge den russiske frø" er ikke begyndt for tre måneder siden, men det har været metoden siden 1990, da James Baker III den 9. februar 1990 lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville bevæge sig en tomme mod øst. I hele Jeltsin-perioden var der en politik, der gik ud på at reducere den tidligere supermagt til en råstofeksporterende nation med Jeffrey Sachs' "chokterapi", og mellem 1991-1994 blev Ruslands industrielle potentiale reduceret til kun 30 %. Der findes en meget vigtig bog af Sergei Glazyev, som beskriver 1990'erne, med titlen {Folkemord: Rusland og den nye verdensorden}, fordi

dette var hvad der blev pålagt Rusland på det tidspunkt.

Putins forbrydelse er, at han forsøgte at omgøre dette og havde en vis succes med det. Svaret var farverevolutioner, regimeskift, humanitære krige, som de 20 år i Afghanistan, hvor der som følge af NATO's og USA's forhastede tilbagetrækning i august nu er 24 millioner mennesker, der sulter i Afghanistan, udsat for COVID, mæslinger, polio, uden tilstrækkelig medicin. Så hvis man havde haft en lige så omfattende tv-dækning af Afghanistan i 20 år, som vi ser det nu med Ukraine hver dag, ville verden måske have været lige så oprevet – eller, måske ikke, for afghanerne er ikke hvide.

Så havde vi Irak-krigen i 2003, hvor Nancy Pelosi offentligt indrømmede, at alle ansvarlige mennesker på forhånd vidste, at der ikke fandtes masseødelæggelsesvåben. Der var Libyen. Hillary Clinton måtte under Durham-undersøgelsen i USA indrømme, at hele grundlaget for Russiagate udelukkende var usandheder. Har man set noget om det i de etablerede medier? Absolut ikke! I hvert fald ikke i Europa. Så var der Syrien. Så var der Maidan-kuppet i 2014, som Victoria Nuland pralede med, og hvor Udenrigsministeriet brugte 5 mia. dollars på ngo'er, og, lad os ikke glemme, Azov-bataljonen, hvor medierne i Vesten nu siger, at der ikke er nogen nazister i Ukraine – men det er et dokumenteret faktum, at det er der.

Som et resultat af denne "kogning af den russiske frø" gennem næsten 30 år, krævede Putin den 15. december juridisk bindende sikkerhedsgarantier fra USA og NATO. Han har ikke modtaget noget svar fra USA eller NATO på de væsentligste krav, kun på våbenkontrol, men det var ikke essensen af det, han anmodede om. Lederen af det russiske sikkerhedsråd, Nikolaj Patrusjev, erklærede, at Rusland ikke havde nogen anden udvej, fordi Ruslands eksistens som stat var truet, da de foretog det, de kalder den "særlige militære operation" i Ukraine. Man kan absolut argumentere for, at Rusland var i en situation, i henhold til FN-pagtens artikel 51, som er et spørgsmål om selvforsvar og ikke om aggression.

Nu står vi over for den sjette udvidelse af NATO i forbindelse med Finland og Sverige. Det er reaktionen, som Stoltenberg endda praler af. Han siger: "Putin ville have mindre NATO, nu får han mere NATO." Så kogepunktet bliver bare øget.

Man må betragte denne vanvittige politik for at fremkalde en Krim-Cuba-krise sammen med en anden britisk politik, som blev afsløret i et dokument fra Henry Jackson Society i 2020, som de igen har anbragt på forsiden af Henry Jackson Societys hjemmeside, hvilket betyder, at det er den igangværende politik fra denne tænketank. Det er en rapport, der skitserer en strategi for at bruge den berygtede "Five Eyes"-alliance – Storbritannien, USA, Canada, Australien og New Zealand – som et instrument til at gennemtvinge Vestens afkobling fra Kina. Denne rabiante anti-russiske, anti-kinesiske neokonservative tænketank drives af den britiske efterretningstjeneste, bl.a. gennem den tidligere MI6-chef Sir Richard Dearlove, som er den primære hjerne bag Russiagate, der blev fuldstændig miskrediteret som en løgn, og han var en af stifterne af Henry Jackson Society og er en af dets ledere i dag.

Så selv forsøget på at afkoble Kina fra det internationale system kunne, før det gennemføres, detonere en økonomisk atombombe over hele verdensøkonomien. Kina er ikke blot verdens største handelsmagt: Det skaber i øjeblikket den højeste videnskabelige og teknologiske udviklingstakt på planeten, en produktiv kraft, som landene i udviklingssektoren og de sammenstyrtende vestlige nationer har hårdt brug for, hvis de vil overleve. Men en egentlig atomkrig kan også blive resultatet, for en del af Henry Jackson Societys strategi er at opbygge forbindelser med Taiwan, der fører til dets adskillelse fra Kina. Kina har gjort det helt klart, at det vil reagere med overvældende militær magt på ethvert forsøg på at adskille Taiwan fra resten af Kina. Dette er lige så farligt som et NATO-støttet Ukraine, der forsøger at generobre Krim. Så, præsident Biden begik den bommert i sit svar til en

journalist på sin rejse til Japan for nylig, adspurgt: "Ville USA forsvare Taiwan militært?" Biden svarede igen: "Ja." Og han måtte endnu en gang blive korrigeret af Det Hvide Hus.

Kineserne har allerede skrevet i deres lederartikler, at dette ikke er en "bommert", men et signal om USA's virkelige hensigt. Og Chas Freeman, der var assisterende forsvarsminister for internationale sikkerhedsanliggender, og den officielle oversætter for præsident Nixon på hans rejse til Kina i 1972, samt en karrierediplomat, advarede og kaldte det en kolossal fejltagelse af Biden at have lavet en så tåbelig udmelding.

Præsident Biden er i øjeblikket fortæller for netop disse britiske strategier på sin nuværende rejse til Asien. Lige efter at have fejret udvidelsen af NATO skal Biden afsløre en storslået økonomisk rammeaftale, Indo-Pacific Economic Framework (IPEF) som højdepunkt på sin rejse under sit stop i Japan. Den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan erklærede onsdag den 18. maj uden omsvøb, at budskabet i IPEF er, at "demokratier og åbne samfund i verden står sammen om at forme reglerne for fremtiden". Vi tror, at dette budskab vil blive hørt overalt. Vi tror, at det vil blive hørt i Beijing."

52 amerikanske senatorer sendte Biden af sted på sin rejse med instrukser om, at Taiwan skulle indlemmes som et af de "lande", der deltager i IPEF, hvilket helt klart ikke er acceptabelt set fra Kinas side, fordi det er en overtrædelse af Et-Kina-politikken.

Nu er der netop i dag, hvis man åbner medierne, hvis man ser på tv eller aviser, en kæmpestor skandalehistorie om billeder fra de påståede arbejdslejre i Xinjiang, der blev "undersøgt" af en gruppe internationale medier, hvor 1 million uighurer skulle være blevet tortureret, slået i arbejdslejre, tvangsarbejde osv. Naturligvis udbrød vores såkaldte udenrigsminister, Annalena Baerbock (Tyskland), straks et

ramaskrig og krævede en transparent afklaring af beskyldningerne. Opfordringer om at alle forbindelser med Kina skal afbrydes – efter at forbindelserne med Rusland er blevet afbrudt – og at al handel med Kina skal stoppes, lad os nu se realistisk på det: Kina var i 2021 den tredjestørste partner for EU's vareeksport, 10,2 %, og den største partner for EU's vareimport, 22,4 %; for Tyskland var Kina den største handelspartner for varer i 2021 med et handelsvolumen på over 245 mio. At skære ned på dette ville betyde totalt økonomisk selvmord, hvilket allerede er ved at ske med forbindelserne med Rusland.

Hvad er kilden til denne utrolige historie? Ifølge {Frankfurter Allgemeine Zeitung}, en af de førende aviser i Tyskland, er alle fotos og data blevet stillet til rådighed af Adrian Zenz, en tysk antropolog og mangeårig observatør af Xinjiang. Nu hævder denne Adrian Zenz, at han har fået alt dette fra en "unavngiven kilde", som havde adgang til cyber, cyberkrigsspionage og hvad ved jeg. Det er en meget tvivlsom observation. Men Adrian Zenz er ikke en ukendt person: Bloggen, The Grayzone, og de meget respekterede undersøgende journalister Ajit Singh og Max Blumenthal skrev allerede i 2019, efter at han var kommet med en lignende historie om folkemord i Xinjiang, artikler om, at Zenz er en "højreekstremistisk fundamentalistisk kristen, der er imod homoseksualitet og ligestilling mellem kønnene, støtter "bibelsk prygl" af børn, og tror at han er "ledet af Gud" på en "mission" mod Kina.", fordi dommedag er nær, og opkomsten af antikrist også er på vej. Han er helt ude i hampen og siger, at der er folkemord i Xinjiang, på grund af et sammenbrud i uighurernes demografiske kurve, og Lyle Goldstein, der er professor ved Naval War College i USA, siger, at en sådan udtalelse er "latterlig i en sådan grad, at den er provokerende over for dem, der mistede slægtninge i Holocaust".

Der er rigeligt bevis for, at der ikke er tale om noget

“demografisk sammenbrud” blandt uighurerne i Xinjiang: Tværtimod. Der er en undersøgelse fra 2019 i det britiske medicinske tidsskrift {Lancet}, som omhandler en massiv forbedring af den forventede levealder blandt uighurerne, en demografisk vækstrate, som er meget højere end hos Han-kineserne, en forbedring af mødres sundhed, faldende børnedødelighed, og alt dette repræsenterer “en bemærkelsesværdig succeshistorie”.

Zenz’ såkaldte vidnesbyrd kommer fra eksil-uighurere, som er blevet kultiveret af det amerikanske udenrigsministerium. Zenz har været medlem af Victims of Communism Memorial Foundation i Washington, D.C., som er en højreorienteret lobbygruppe, der er affødt af National Captive Nations Committee. Det er en meget, meget interessant forbindelse, for den blev grundlagt af den ukrainske nationalist Lev Dobriansky, som står i spidsen for denne institution, hvis medformand var Yaroslav Stetsko, som var leder af OUN-B-militsen, som er den nazistiske gruppe, der kæmpede sammen med de tyske nazister under besættelsen af Ukraine under Anden Verdenskrig. Stetsko og hans kone havde en bopæl i München i hele efterkrigstiden og ledede derfra den “Anti-bolsjevikiske Blok af nationer”. Efter hans død rejste fru Stetsko til Ukraine og genopbyggede OUN-B, Bandera-organisationen, i traditionen fra Stepan Banderas ideer. Se, det er nu en direkte forbindelse til dette apparat, som var stærkt ledet af de vestlige efterretningstjenester – Bandera selv blev medlem af MI6 i 1947, og BND i München havde et tæt, i det mindste “kendskab” til disse mennesker (for at sige det mildt).

Zenz blev også indsat af Jamestown Foundation, en neokonservativ tænketank i Washington D.C., der blev grundlagt af CIA-direktør William Casey, som en kanal for udenrigsministeriel til at betale sovjetiske dissidenter.

Hvis Tyskland eller andre europæiske nationer falder for denne efterretningsoperation, som er præcis det, som Henry Jackson Society talte om, nemlig “Five Eyes” på arbejde, hvis de

følger dette, vil det være et totalt økonomisk selvmord. Nu er selv Henry Kissinger i en alder af 99 år mere fornuftig, og i Davos udtalte han, at verden højst har et tidsrum på to måneder til at afslutte krigen i Ukraine gennem forhandlinger, og han appellerede til Ukraine om at gå med til et territorialt kompromis for at opnå fred.

På Schiller Instituttets konference den 9. april præsenterede vi en helt anden tilgang: Der er et alternativ til den fuldstændige afkobling mellem de såkaldte "demokratier" og det Globale Syd på den anden side. Det nye system er allerede ved hastigt at udvikles. Der er mange lande, som på det nylige udenrigsministermøde i BRICS, ønsker at være en del af dette: Argentina, Indonesien, Egypten, Nigeria og mange andre. Vi har BRICS i udvidet form, vi har Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), næsten alle organisationer i det Globale Syd, som ønsker at blive en del af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som grundlæggende er en kombination af det kinesiske Bælte- og Vej-Initiativ samt to andre forslag fra præsident Xi Jinping: Det Globale Udviklings Initiativ og det Globale Sikkerheds Initiativ, som aktivt er ved at blive gennemført.

Nu har vi behov for en sådan konference om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred. Den Westfalske Fred var en erkendelse fra alle krigens parter om, at hvis de fortsatte krigen, ville ingen være tilbage til at nyde sejren, fordi de alle ville være døde. Derfor udviklede de princippet om, at enhver fred skal være baseret på den andens interesser. Sikkerhedsinteresserne for alle lande på planeten, hvilket i dag ville betyde en sikkerhedsarkitektur, der i høj grad inddrager Rusland og Kina. En sådan konference skal adressere årsagerne til så stor en krigsfare: For det er ikke nok på nuværende tidspunkt at være imod krigen. Man er nødt til at løse det problem, at det neoliberale finanssystems sammenbrud er i gang.

Lyndon LaRouche har den usædvanlige fortjeneste, at han forudså det, der sker i dag, den nuværende krise, allerede i august 1971, da Nixon afsluttede det gamle Bretton Woods-system, ved at erstatte systemet med faste valutakurser med et system med flydende valutakurser, og LaRouche forudsagde dengang, at hvis man fortsatte på den vej, ville det føre til en ny depression, fare for en ny krig og fascisme. Det er præcis, hvor vi er i dag.

LaRouche foreslog fire love til at løse krisen. Det første skridt, et globalt Glass-Steagall-bankopdelingsystem, skal gøre en ende på kasinoøkonomien. Der skal være kapital- og valutakontrol for at forhindre den spekulative manipulation af valutaer, som vi lige nu ser i store dele af verden.

Hvert land skal have en nationalbank for atter at gøre skabelse af kredit til et anliggende for den suveræne regering i Alexander Hamiltons tradition og ikke for private bankfolk. Derefter skal disse nationalbanker være forbundet gennem et kreditsystem, som giver langsigtet kredit med lav rente til reelle investeringer i den fysiske økonomi.

Den fjerde lov består af, at vi skal have et forceret program for fusionsteknologi, som i den seneste periode har gjort utrolige fremskridt, og den kommercielle anvendelse af den er umiddelbart forestående. Vi har brug for en massiv forøgelse af verdensøkonomiens produktivitet, for alene det faktum, at 1,7 milliarder mennesker er truet af sult, at 2 milliarder mennesker ikke har rent vand, er beviset på, at det nuværende produktivitetsniveau er faldet langt under det niveau, der er nødvendigt for at opretholde den nuværende befolkning i verden på 8 milliarder mennesker.

Der skal være et internationalt samarbejde, ikke kun om fusionsteknologi, men også om rumteknologi og rumfart, for det udgør den videnskabelige og teknologiske spydspids i dag.

Vi står lige nu over for en situation, hvor de førende

regeringer og institutioner er udfordret: Er vi i stand til at løse verdens problemer, er vi i stand til at løse de problemer, der truer menneskehedens eksistens, eller er vi ikke i stand til at løse dem? Schiller Instituttet har i mere end 30 år foreslået først Den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej, og i 2013 foreslog vi "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen". Vis venligst diasbilledet: Dette er en plan for, hvordan vi kan overvinde verdens fattigdom, hvordan vi kan udrydde underudvikling for altid, og hvordan vi kan skabe et nyt, moderne globalt sundhedssystem for alle lande i verden, hvilket er den eneste måde, hvorpå vi kan overvinde gamle og nye sygdomme, denne pandemi og truende nye pandemier.

Det er bestemt muligt, og det er visionen om, hvordan verden vil se ud om nogle få år, hvis vi i øvrigt undgår den nuværende fare for atomkrig. Udviklingen af infrastruktur, der forbinder alle kontinenter, er den naturlige måde, hvorpå infrastrukturudviklingen vil fortsætte, forudsat at der er fred. Jeg mener, at det er noget, vi skal sætte på dagsordenen til diskussion, og grunden til, at man trods den utrolige fare kan være optimistisk, er, at vi er den menneskelige art, vi er i stand til at ræsonere, og vi er ikke barbarer.

Mange tak.

Rasmussen: OK, we have 10 minutes now questions to Helga. We have a question from Jens Jørgen Nielsen, one of our speakers.

Jens Jørgen Nielsen: Thank you for a very good presentation. I essentially agree with you. I have one question. As you may know, I live in Denmark, where we will have a referendum in a week's time, about the European Union: We are discussing in our country for the time being, the role of the European Union and whether it should have an army, how should we have security. I would like a few words: How do you think about the European Union in this context? Because I am somehow skeptical, but I would like to hear your opinion on the

European Union and the development right now of the European Union in this context? And also specifically the question of the European military arm, which is the subject of referendum? And the policy toward Ukraine and Russia?

Zepp-LaRouche: When there was a referendum about the EU Constitution in France and Holland 2005, which was defeated, because the majority voted against it. And then they shifted it to the Lisbon Treaty, because by not calling it a "constitution" but by calling it a "treaty," it did not require a vote. So this was decided in great secrecy, but we were extremely closely watching it at the time. And if you look at the Charter of the EU as it was agreed upon in Lisbon in December 2007, it is practically interwoven with NATO, in such a degree that the Article 5 of NATO practically also involves the EU. In other words, when you join the EU, you are practically also part of whatever NATO does. And the character of NATO has also dramatically changed, in the last 30 years, after the collapse of the Soviet Union.

In the time of the Soviet Union, it was a defensive apparatus against the Warsaw Pact. But in the recent period, it has turned into a completely anti-Russian Russophobic alliance, and therefore, when, in November 2013, when the Ukraine government under Viktor Yanukovich refused to join the EU Association Agreement, it was clear that if Ukraine would join the EU, it would give NATO access to the Black Sea, and that is why he opted out in the last moment.

So, I think that that is an important thing to keep in mind. And the fact that Ursula von der Leyen is at the forefront of all of the policies which I described as British, in my various examples, such as the fight of so-called democracies and so-called autocratic regimes, when she is talking about that every day: She went to India talking like that.

I think the present EU has completely lost touch with the interest of its member-states. I think they have become a

gigantic waterhead of a bureaucracy in Brussels which makes for the most part completely ridiculous decisions and orders and rules which are absolutely contrary to the interest of the member countries. And I actually have called for Germany to move out of the EU, because we don't need a bureaucracy to have a unified Europe! We could have a Europe of the Fatherlands, in the spirit of Charles de Gaulle! We could work together for a joint mission to contribute to shaping a new world order in a positive way: We could do that by having national sovereign governments just working together. You don't need this bureaucracy. That is my view, and I would just advise anybody who has an interest in their own sovereignty to not join this colossus.

Rasmussen: Elena, why don't you ask your question now?

Elena: Thank you so much. I find everything that Madam Helga said very, very interesting. And of course, at the moment, as I am very interested in the situation between Ukraine and Russia, my optimistic feeling is that Russia is going to come to a solution with Ukraine. Because as I have heard today, Putin has been somehow winning in the territories. So most likely something good will happen.

However, I think what Madam said is so beautiful, I would like to have something to read if possible. Because my connection was not very good, and I was not able to hear well. However, I would be very grateful if Madam could let me have what she said in a written form, that I can read and study. And I can write an article about what she has said, what are the goals of this new architecture and let other people to know about it.

Rasmussen: Elena we will have a transcript of Helga's comments, and we can send those to you and all the participants. And also the video of this conference will be available to send around.

We have one more questioner, Kwame. We can take a short question.

Kwame: I'm a Swede. Thank you for a nice presentation. My question, because I don't know: Would you say that China is united and in full control of the Chinese Communist Party? Or, are there some Chinese oligarchs that have good connections with their American counterparts? As for they send some money into the [inaud 51:09] laboratory, maybe to somehow get them connected to the globalists in the Western hemisphere. So, my question is, does the Chinese Communist Party have full control of the country?

Zepp-LaRouche: I would say, absolutely yes. And I just should say something, because right now, when you say "Communist," some people fall completely into a coma and have hysterical outbursts. I mean, the Communist Party of China is, in my view—and I don't even think that they would agree with that—but I think they're 90% Confucian, in the tradition of the ancient Chinese traditions and philosophy, which influenced Chinese policy for more than two millennia. And naturally, there is an element of Marxism and communism, but it's a meritocracy.

The way people look at the CPC in the West is completely uninformed, and I can only—my best way of answering is that I was in China for the first time, in 1971, in the middle of the Cultural Revolution, and I could travel around in Shanghai, Tientsin, Qingdao, Beijing, I could visit the countryside: And I saw a country which was really distraught! People were poor, the conditions were very terrible. The beautiful garden of the Summer Palace had been painted all red by the Revolutionary Guards. In any case, this was 51 years ago, and when you go to China now, it is so developed! They have 40,000 km of fast train system, of which nobody in the United States or Europe can even dream, because we have nothing like that! China has made an incredible development: 850 million people have been lifted out of poverty. And I could say many, many more things.

Deng Xiaoping coined the term “judging truth from facts.” And if you look at the facts of the gigantic development of China in the last 40 years, in particular, then this Communist Party has done something right. And if you travel to China, and study Chinese history, and meet people in all ranks of life, professors, students, people living in the countryside, other professions, you go to restaurants, and you see how people live, you find a population which is primarily content. They’re optimistic: They’re not like the Europeans and they’re for sure not like the Germans, who are completely pessimistic, and think nothing can function and you can’t do anything anyway. No. That is not the view in China. They are optimistic; they have, to a very large extent, trust in the government. And I think that the Chinese model, which the West is now regarding as a big competitor and threat, the Chinese model is doing something right, which the West is not doing right! And rather than opposing it, we should go to the Five Principles of Peaceful Coexistence, and say: We should respect each other, even if the other one has a different social system, and even if the other one has a different way of doing things, according to their history, and their tradition. And I think then, we can absolutely peacefully live together. And that is my stated view, and I think all the slanders about China are really absolutely unfounded, and in particular, this present campaign by this very dubious Adrian Zenz, we should squash before it really takes hold.

Rasmussen: All right, thank you very much Helga! We really appreciate your very in-depth discussion.

Et nyt paradigme er i sin vorden – vil vi komme til at opleve det?

Den 24. maj 2022 (EIRNS) – Hvad er den fremtid, som NATO's nationer forestiller sig? Har begrebet fremtid overhovedet en meningsfuld berettigelse i Det Hvide Hus eller i City of London? Hvor er kilden til økonomisk vækst? Hvor er den engagerede drivkraft til at samle verdens nationer for at sikre en tilstrækkelig fødevareforsyning, en afslutning på fattigdommen gennem skabelse af sundheds- og anden infrastruktur, eller et nødprogram i stil med Manhattan-projektet for atomfusion? Ønsker de eliter, der samles i Davos, overhovedet at nå sådanne mål?

Nikolay Patrushev, sekretær for Ruslands Sikkerhedsråd, siger, at den krigs- og dominerende trang, som de angloamerikanske eliter udviser i dag, ikke er noget nyt: "Angelsaksernes tankegang har ikke ændret sig i århundreder. I disse dage bliver de ved med at diktere deres betingelser til verden, idet de arrogant ignorerer landenes suveræne rettigheder". Mens eliterne i City of London og Wall Street "skjuler deres handlinger bag retorikken om menneskerettigheder, frihed og demokrati", er effekten at frembringe økonomiske kriser og tvinge millioner af mennesker til at sulte ved at begrænse adgangen til korn, gødning og energiresourcer. Disse eliter "fremmer doktrinen om den "gyldne milliard", som indebærer, at kun nogle få udvalgte har ret til velstand i denne verden", forklarede den russiske leder. "Alle andres lod er at slide for deres velbefindende."

Og for dem i verden, der har suverænitet og evne til at nægte et sådant slid, til at gå en anden vej, er der højlydte ord og en pisk med atomvåben.

Den tidligere amerikanske ambassadør og førende Kina-ekspert, Chas Freeman, har kritiseret Biden for hans udtalelse om, at USA ville forsvare Taiwan med magt, i tilfælde af at Beijing besluttede sig for at gå militært til værks mod øen. "Kineserne kan ikke ignorere denne udtalelse, som er værre end en fejltagelse, fordi den giver Kina et casus belli," udtalte

han. "Det er fjerde gang i år, at Det Hvide Hus har forsøgt at trække udtalelser tilbage fra præsidenten, der forpligter USA til at gå i krig imod Kina om Taiwan. Sådanne tilbagetrækninger har nul troværdighed i Beijing, ikke mindst fordi de er et ekko af en tilsyneladende konsensus i Washingtons embedsværk, som afspejles i forsvarsbudgetter og beslutninger om styrkestruktur."

I en tale på World Economic Forum advarede Henry Kissinger, der fylder 99 år på fredag, om, at Ukraine-konflikten kan "omforme verden, som vi kender den ... vi kan komme ind i et tomrum, hvor ... Rusland er fuldstændig isoleret." Rusland har været en del af Europa i 400 år, mindede han publikum om, og han udtrykte sin bekymring for, at Rusland kunne blive drevet ind i en alliance med Kina. Måske skulle nogen fortælle Sir Henry – det skib er allerede sejlet!

I den seneste manifestation af de voksende bånd mellem Rusland og Kina, som de to lande markerede i deres aftale af 4. februar, erklærede den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov mandag: "Nu hvor Vesten indtager diktatorens position, vil vores økonomiske bånd med Kina vokse endnu hurtigere". Faktisk vil angrebet af sanktioner mod Rusland give "mulighed for at gennemføre planer for udvikling af Fjernøsten og det østlige Sibirien". Størstedelen af projekterne med Kina er koncentreret der. Det er en mulighed for os til at realisere vores potentiale inden for højteknologi, herunder kerneenergi, men også på en række andre områder."

Tirsdag meddelte talsmand for det kinesiske udenrigsministerium, Wang Wenbin, at "Kina sætter pris på udenrigsminister Lavrovs udtalelser... at forbindelserne mellem Kina og Rusland har bestået den nye afprøvning af det skiftende internationale landskab og fortsat bevæger sig fremad i den rigtige retning." Landenes samarbejde er "ikke rettet mod nogen tredjepart og vil ikke blive påvirket af andre". De to vil "fortsat være forpligtet til at fremme en multipolær verden og øget demokrati i internationale relationer, opretholde ægte multilateralisme og modsætte sig hegemonisk adfærd og blokkonfrontation i internationale relationer."

Et nyt paradigme er ved at opstå!

Økonomiske trusler fra Vesten kan ikke forhindre det. Forsøg

på at få verden til at begå selvmord under dække af at bekæmpe klimaforandringerne vil ikke lykkes. Den voksende fødevarekrise vil være et kraftigt (om end potentielt smertefuldt) slag mod den onde grønne ideologi. Eksplosive inflationsrater, omfattende afbrydelser af forsyningskæder og leverancer – det er udtryk for en beslutning, der først blev truffet for årtier siden og gentagne gange er blevet ratificeret igen, om at vende verdens førende institutioner væk fra det antikoloniale udviklingsperspektiv, som Franklin Roosevelt forestillede sig ved afslutningen af Anden Verdenskrig. Men denne unipolære verdens magt er brudt sammen.

Kun en atomkrig kunne garantere en afsporing af fremtidens store potentiale. Og det er netop den retning, som det anglo-amerikanske/NATO-etablisement påtvinger verden gennem uendelige angreb på Rusland og Kina, herunder Sveriges og Finlands meddelelse i sidste uge om, at de også vil ansøge om at blive medlemmer af NATO.

Er det for sent for Storbritannien/USA/NATO at fjerne fingeren fra aftrækkeren, trække hovedet ud af røven og samarbejde fornuftigt med Rusland, Kina, Indien og andre store nationer for at udrydde fattigdom fra kloden, indlede en renæssance inden for infrastruktur og videnskabelig udvikling og lukke døren for altid for geopolitik?

Vil du gøre noget for at afgøre svaret på dette spørgsmål?

I dag, den 25. maj, er Schiller Instituttet i Danmark og Sverige sammen værter for et arrangement, der starter kl. 7:30 EDT / 13:30 CEST med titlen: "Hvorfor Finland og Sverige ikke bør tilslutte sig NATO".

Torsdag den 26. maj deltager et kraftfuldt panel af forstandige militær- og efterretningsledere i et arrangement i Schiller Instituttet med titlen "Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedseksperters advarer: Politikernes vanvid truer med atomkrig". Arrangementet starter kl. 11.00 Eastern / 17:00 CEST.

Invitationer og tilmelding er muligt på Schiller Instituttets websted.

Amerikanske “guder fra Olympien” udsteder ordrer til krig og ødelæggelse; BRICS mobiliserer på vegne af menneskeheden

Ikke korrekturlæst

Den 20. maj (EIRNS) – Der er stadig stærkere beviser for sandheden i Helga Zepp-LaRouches advarsel om, at vi i øjeblikket, lever i den “største fare i menneskehedens historie”. Verden er klart opdelt i to diametralt modsatte kræfter. De kan beskrives på forskellig vis: De anglo-amerikanske oligarker, der forsøger at redde et bankerot finansielt system, som svømmer i en sump af ubetalelig gæld på ca. 2 trillioner dollars, kan lide at betegne splittelsen som “demokratierne mod autokratierne”.

Helga Zepp-LaRouche bemærkede for nylig, at det i virkeligheden er de tidligere koloniherrer imod deres tidligere kolonier, selv om Rusland ikke hører til nogen af de to kategorier. På et møde mellem BRICS’ udenrigsministre torsdag den 19. maj blev situationen beskrevet på en noget anden måde: USA repræsenterer ikke udviklingslandenes interesser, sagde den kinesiske Udenrigsminister Wang Yi på mødet, “men BRICS er talerør for et stort antal udviklingslande, der repræsenterer 40 % af verdens befolkning og 20 % af det globale BNP. Sammenslutningen er derfor godt rustet til at repræsentere de nye vækstøkonomiers interesser.” Dette blev demonstreret ved deltagelsen i det tilknyttede møde

i "BRICS PLUS" bestående af Argentina, Egypten, Indonesien, Kasakhstan, Nigeria, U.A.E., Saudi-Arabien, Senegal og Thailand.

I dette lys er det værd at gentage til orientering for den uddøende race af vestlige oligarker, der tordner om deres "regelbaserede orden", at ikke et eneste land i det globale syd har støttet det anglo-amerikanske sanktionsregime mod Rusland. De, der støtter dem, omfatter kun den engelsktalende union af "Five Eyes", deres aktiver i Europa, og i Asien udelukkende Sydkorea, Japan og Singapore – dvs. ingen afrikanske nationer, ingen ibero-amerikanske nationer og kun de tre nævnte asiatiske lande. Det Globale Syd er langt mere interesseret i Bælte- og Vej-Initiativets udviklingsorientering, end i det transatlantiske kartels forrykte ønske om global krig.

Dette kartel tror stadig, at disse såkaldte guder fra Olympen hersker over de menneskelige "untermenschen", som skal adlyde alle deres ordrer, og acceptere deres ord som sandhed. På et møde i FN's Sikkerhedsråd i denne uge om den globale fødevarekrise talte udenrigsminister Tony Blinken på vegne af disse falske guder og bemærkede måske ikke, at Olympen er ved at smuldre under hans fødder. Blinken gav Rusland, Rusland, Rusland, Rusland skylden for alle problemer i verden, som, ifølge ham, sulter verden, bruger sult som et redskab i krig mod menneskeheden, begår krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, blokerer Ukraines havne og så videre og så videre.

Den russiske ambassadør ved FN, Vassily Nebenzia, svarede imidlertid med en stærk dosis virkelighedssans og med den nødvendige ironi. Nebenzia kaldte Blinkens beskyldninger for "absolut bedrageriske". Faktisk, hævdede han, afslører USA's beslutsomhed med hensyn til at "knække ryggraden" i den russiske økonomi gennem sanktioner og proxy-krigen i Ukraine kun "jeres tvangsmæssige ønske om at skyde jer selv i benet – eller rettere begge ben", hvilket ødelægger de vestlige

økonomier i et eskalerende tempo, "hvilket I bliver nødt til at forklare jeres skatteydere og vælgere". Han tilføjede: "I holder bogstaveligt talt hele udviklingsverdenen som gidsel og driver den mod hungersnød. Uanset hvad I måtte sige, er det jer og kun jer, der kan ændre dette."

Ambassadøren bemærker, at Rusland, der er pålagt 10.000 sanktioner, ikke desto mindre vil have en rekordhøst af hvede – 25 millioner tons, der er til rådighed for eksport fra den 1. august og frem til årets udgang gennem Novorossijsk-havnen, med en potentiel gødningseksport på 22 millioner tons. "Men hvis I ikke ønsker at ophæve de sanktioner, I har valgt at indføre, hvorfor giver I os så skylden for fødevarekrisen? Hvorfor skal de fattigste lande og regioner lide under jeres uansvarlige geopolitiske spil?"

Schiller Instituttet afholder to internationale møder i næste uge for at tage fat på det vanvittige i "Global NATO's" provokationer mod Rusland og Kina, som truer med en nært forestående atomkonfrontation, der kan udslette menneskeheden.

Den svenske og danske afdeling af Schiller Instituttet, vil organisere et arrangement med titlen "Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke" onsdag den 25. maj.

Torsdag den 26. maj vil oberst Richard Black, den tidligere CIA-analytiker Ray McGovern, Helga Zepp-LaRouche og en eller flere europæiske pensionerede generaler tale: "Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedseksperter advarer: Politikernes vanvid truer med atomkrig".

“Dan et partnerskab mellem unge fra hele verden for at kæmpe for en bedre fremtid

Den 4. maj 2022 (EIRNS) – I løbet af et omfattende interview med forfatter og publicist Daniel Estulin

<https://vimeo.com/704208930/0bb85d2c8d> svarede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dag på et spørgsmål om emnet for Schiller Instituttets kommende internationale internet-dialog lørdag den 7. maj kl. 17 dansk tid om “Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk arkitektur”.

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/05/02/invitation-the-role-of-youth-in-creating-a-new-international-economic-architecture/>

“I det væsentlige vil det være en fortsættelse af den sidste videokonference [den 9. april, “For en konference til etablering af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”], fordi det vi har iværksat er idéen om, at man er nødt til at have en international sikkerhedsarkitektur, der omfatter alle nationers interesser. Derfor havde vi på den sidste konference talere fra Rusland, USA, Europa, Indien, Sydafrika og Latinamerika. Det er tanken om, at hvis vi som menneskehed ikke kan mødes og beslutte os for principper, der sikrer vores alles overlevelse, så er vi ikke bedre end nogle vilde dyr – selv om vilde dyr ikke er så onde, som den måde nogle mennesker nogle gange opfører sig på. Så det var en meget produktiv konference.

“Jeg har den idé, at man er nødt til at forme den internationale sikkerhedsarkitektur på grundlaget af fælles økonomisk udvikling, så det bliver en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. For når man først har en

aftale om udvikling for alle nationer – Afrika, Latinamerika, Asien, de fattigere dele af Europa og USA – så kan denne fælles interesse danne grundlag for en fælles sikkerhedsarkitektur.

“Så den næste videokonference henvender sig primært til unge mennesker. For hvis man sætter sig i et ungt menneskes sted, lad os sige i Tyskland, Frankrig, Italien, USA osv., ser fremtiden ikke særlig lys ud. Man har udsigt til 3. Verdenskrig, man har udsigt til en kollapsende økonomi, et kollapsende finanssystem, sult i verden, en pandemi, som endnu ikke er under kontrol.

“Denne konference har til hensigt at danne et partnerskab mellem unge fra hele verden for at kæmpe for en bedre fremtid, thi fremtiden tilhører de unge. De bliver ikke spurgt lige nu: Er det virkelig i deres interesse, at verden skal gå op i en atomar svampesky efterfulgt af en atomvinter? De unge skal have indflydelse på, hvordan deres fremtid skal se ud.

“Der er så spændende udviklinger i gang! Vi er f.eks. på tærsklen til at få fusionsenergi. Det er utroligt, for når vi først har kommerciel fusionsenergi, har vi energisikkerhed og råstofsikkerhed på planeten. Desuden vil rumrejser blive meget forbedret, fordi vi har en ny brændstofkilde til rumrejser. Og så er der hele idéen om samarbejde i rummet: opbygning af månelandsbyer og senere opbygning af en by på Mars.

“Alt dette er ting, som begejstrer unge mennesker. Det er der, hvor menneskeheden kan bevæge sig hen, forudsat at vi kommer ud af den nuværende krise. Så det er hvad denne konference vil tage fat på, og jeg tror, at vi vil have mange unge mennesker fra alle fem kontinenter til stede.”

Helga Zepp-LaRouche redegør i ChinaPlus Radio "World Today" for Tysklands beslutning om at bevæbne Ukraine

Den 27. april 2022 (EIRNS)–CHINA RADIO INTERNATIONAL: Du lytter til World Today... Tyskland har for første gang annonceret planerne om at levere tunge våben til Ukraine. Den tyske forsvarsminister Christine Lambrecht udtaler, at regeringen har godkendt leveringen af Gepard-kampvogne udstyret med luftværnskanoner. Beslutningen kommer samtidig med, at USA's forsvarsminister Lloyd Austin tirsdag afholdt samtaler med snesevis af NATO-medlemslandes partnere om krigen i Ukraine, på en amerikansk luftbase i det vestlige Tyskland.

Vi har nu Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, en tysk baseret tænketank, på linjen. Hallo, god eftermiddag. Mange tak, fordi du er her hos os.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, goddag.

CRI: Den tyske kansler Olaf Scholz har faktisk i ugevis modstået opfordringer til Tyskland om at levere tunge våben til Ukraine. Han har antydnet, at et sådant skridt kunne udløse en direkte militær konfrontation mellem NATO og Rusland. Så med det i baghovedet, hvordan vil du anskue Tysklands seneste beslutning?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at det er en komplet katastrofe. Denne regering bringer den tyske befolknings liv og sikkerhed i fare. De har aflagt en ed, den tyske kansler og andre, om at de vil beskytte det tyske folks interesser og beskytte dem mod skade, og dette er en fuldstændig overtrædelse af denne ed. Det er ret sigende, at dette skete netop den dag, hvor Austin havde mødet på Ramstein [luftbasen] – det var en fuldstændig

krænkelse af tysk suverænitet. Han holder hof, og denne beslutning fra den tyske regering, vil kun forlænge det ukrainske folks lidelser. De er kanonføde i en stedfortræderkrig mellem NATO, USA og Rusland; og det er klart, at holdningen fra disse menneskers side, er at kæmpe denne kamp til den sidste ukrainer.

Det er en komplet katastrofe, for da udenrigsminister Lavrov sagde, at dette kunne føre til Tredje Verdenskrig og en atomkrig, bliver udtalelsen latterliggjort af de tyske medier i tegneserier, som om det udelukkende er skræmmekampagner. Jeg mener, at vi befinder os i en meget, meget farlig situation.

CRI: Som vi hørte fra Lavrov, den russiske udenrigsminister, bør truslen om atomkrig bestemt ikke undervurderes. Men vi forstår, at Berlin i årtier faktisk har opretholdt en politik om ikke at eksportere våben til bestemte konfliktområder. Så hjælp os med at forstå, hvad er begrundelsen for denne politik? Og hvad er det nu for en krig, der foregår i Ukraine: Mener De, at det er rimeligt at sige, at Tyskland har opgivet denne politik?

ZEPP-LAROUCHE: Denne hændelse gør det meget tydeligt, at Tyskland er et besat land, at det ikke er suverænt, og det, man har set i de sidste dage i medierne og i partierne, er, at man i alle disse institutioner har atlantister, der har agiteret, og sagt: "Åh -Tyskland er ikke en pålidelig allieret". Men i virkeligheden gør denne forsyning af tunge våben, Tyskland til en deltager i krigen og dermed til et mål, hvis denne sag fortsætter med at eskalere.

En del af problemet er også EU, fordi Josep Borrell, som er den såkaldte "udenrigsminister", erklærede, at denne situation vil blive "afgjort på slagmarken". Han har aldrig nævnt ideen om diplomati eller at der skal forhandles. Det er fuldstændig vanvittigt at forsøge at løse konflikter i det 21. århundrede med krig! Det er vanvid! Jeg kan kun sige, at det er fuldstændig forrykt.

CRI: Så kritikere, herunder nogle embedsmænd i Ukraine, har beskyldt Berlin for at trække tiden ud med hensyn til at give Ukraine tunge våben og med hensyn til nogle af de andre mulige foranstaltninger, som f.eks. en mulig embargo mod Ruslands energiimport. Synes du, at den kritik, som jeg nævnte, er retfærdig over for Tyskland?

ZEPP-LAROUCHE: Virkeligheden er, at George Friedman, som er strategisk analytiker i USA, allerede i 2015 i en tale i Chicago sagde, at det tysk-russiske forhold er den eneste trussel mod USA, fordi kombinationen af tysk teknologi og kapital og russiske råstoffer og arbejdskraft ville være den eneste modvægt til USA. Nu er et resultat heraf, at dette forhold mellem Tyskland og Rusland fra nu af, er blevet fuldstændig ødelagt, og dette i lyset af Tysklands historie. Man må ikke glemme, at Rusland mistede 27 millioner mennesker under Anden Verdenskrig.

Ideen om at have en embargo mod russisk olie og gas er endnu mere vanvittig, for der er mange ledere i industrien, som har påpeget, at det ville betyde millioner af arbejdsløse, hele industrisektorer ville bryde sammen; så det er virkelig en aggression mod tyske interesser, hvis sådanne krav stilles.

CRI: Så er Tyskland realistisk set i stand til at opretholde sine leverancer af tunge våben til Ukraine, hvis vi taler om et scenarie, hvor denne konflikt mellem Rusland og Ukraine bliver en langvarig krig?

ZEPP-LAROUCHE: Det er indlysende, at Tyskland har en betydelig våbenindustri, og de ville naturligvis være glade for, ligesom det militærindustrielle kompleks i USA, at levere disse våben. Men virkningerne for resten af økonomien – man har allerede massiv inflation i fødevarerpriserne og energipriserne; hvis dette fortsætter, vil man få socialt kaos. De fattigere dele af befolkningen, kan allerede nu dårligt klare sig til slutningen af måneden. Det er fuldstændig skandaløst, at der bruges milliarder og atter milliarder på våben, når der er en

global hungersnød med 1,7 milliarder mennesker, der står over for at sulte ihjel. Jeg er virkelig oprørt, og jeg håber, at De kan høre det, for det må ikke ske! Det er virkelig noget, der skal ændres.

De mennesker, der er ansvarlige for dette, kan begå selvmord, hvis de ønsker det, men de har ikke ret til fuldstændig at presse Tyskland ud i en katastrofe.

CRI: Tror du i øvrigt, at præsident Putin har ret, når han for nylig på et møde med FN-chef António Guterres sagde, at denne stigende vestlige levering eller vestlige forsyning af tunge våben til slagmarkerne i Ukraine gør Kyiv, og gør Ukraine til en slags upålidelig partner ved forhandlingsbordet? Mener De, at han har ret i det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at Zelenskij i virkeligheden er en komplet marionet. Han er en skuespiller, og han afspiller manuskriptet, som er skrevet af britiske PR-firmaer, der i bund og grund fortæller ham, hvad han skal gøre, ligesom USA gør. Virkeligheden er, at hvis man ser på udtalelserne fra Biden, Boris Johnson, Stoltenberg, har de ikke en eneste gang nævnt ordet "fredsforhandlinger". De siger udelukkende "flere våben, flere våben". Så jeg tror ikke, at det er Zelenskij, det er USA, NATO og briterne.

CRI: Jeg tror, at de fra Washingtons synspunkt kunne argumentere: "OK, vi sender vores diplomater tilbage til Kyiv, vi har udnævnt en ny ambassadør som USA's ambassadør i Kyiv": Det er et signal om, at amerikanerne er opmærksomme og tillægger diplomatiet større betydning.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ville ønske, at dine ord passede, for jeg tror, at enhver fornuftig person i verden må være enig i, at vi er nødt til at få en afslutning på denne krig umiddelbart. Det ukrainske folk bliver slagtet, og jeg finder, at præsident Xi Jinping på Boao Forum fremsatte et meget vigtigt forslag om et globalt sikkerhedsinitiativ, som vi i stedet bør drøfte.

Jeg tror, at verdens problemer er så store, at der er behov for en sådan global tilgang, og i den forbindelse kan situationen i Ukraine også afklares. For den er meget mere kompliceret. Det har ganske lidt med Ukraine at gøre. Ukrainerne er kanonføde i en geostrategisk konfrontation fra USA mod Rusland – og Kina i øvrigt.

CRI: Så vi forstår, at Rusland har suspenderet, eller er ved at suspendere leverancerne af naturgas til Polen og Bulgarien, efter at disse to lande har nægtet at betale for energileverancerne i russiske rubler. Forventer du, at Moskva vil foretage denne form for foranstaltninger mod flere EU-lande?

ZEPP-LAROUCHE: Vi skal huske, at den russiske handling er en reaktion på, at Vesten har konfiskeret russiske aktiver for 300 milliarder dollars, efter at de har frataget det afghanske folk 9 milliarder dollars. Så dollarsystemet anses ikke længere for at være sikkert, og derfor er Rusland og mange andre asiatiske lande, ved at foretage en omstilling og forsøge at skabe et alternativt finansielt system, baseret på guld og andre råvarer. I øjeblikket er der massive aftaler mellem Rusland og Indien, Rusland og Kina og mange andre lande. Jeg tror, at hvis det skulle komme til en sådan embargo, eller en afbrydelse af olie og gas fra Ruslands side eller omvendt, mener jeg, at Rusland på sin vis, ville klare sig bedre end Tyskland! Tyskland og Europa ville havne i en reel økonomisk krise. Så de mennesker, der presser Tyskland og andre i denne retning, handler faktisk ikke i Tysklands eller de europæiske landes interesse.

CRI: Mange tak for Deres analyse. Det var Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet, en tysk baseret tænketank.

<https://podcasts.google.com/feed/aHR0cHM6Ly9hZXpmbS5tZWxkaW5nY2xvdWQuY29tL3Jzcy9wcm9ncmFtLzQ2/episode/MV8yNzAyMzAw?ep=14>

Der er en global nyorientering i gang: Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp- LaRouche 20 april. 2022

Den 20. april (EIRNS) – Verdens vigtigste finansministre, centralbankfolk og private finansfolk samledes i Washington, D.C. de første tre dage i denne uge til det årlige forårsmøde i Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken. De indrømmede offentligt, at op mod 1,7 milliarder mennesker står over for en alvorlig fødevarekrise og sultenød i år. De nikkede forstandigt til beretninger om, at en inflation på op til 50, 80 og sågar 120 % på fødevarer og energiprodukter var skudt i vejret i Tyskland og i hele Europa, for ikke at nævne et desperat Sydamerika. De var enige i, at lavindkomstlandenes gæld er blevet fuldstændig ubetalelig og vil komme til at detonere inden for kort tid. Og de lykønskede hinanden med deres »brændte jords«-sanktioner, hvormed de har til hensigt at udslette Rusland – og alle andre oprørske nationer – fra jordens overflade.

Og stadig forsøgte de at trøste hinanden med overbevisningen om, at meget få lande, trods alt det ovenstående, vil tilslutte sig Kina, Rusland og de omkring 150 nationer, der er en del af Bælte- og Vejinitiativet, som udgør et økonomisk

alternativ til det døende og dødbringende, transatlantiske finanssystem. Som IMF's nye cheføkonom, Pierre-Olivier Gourinchas, argumenterede, forventede han ikke på nuværende tidspunkt, at mange lande »vil træffe det valg, at deres fremtid består i at springe over på den anden side«.

I sit ugentlige webcast den 20. april pegede Helga Zepp-LaRouche på den tilspidsende konfrontation mellem oligarkiets krav og dem, der stræber efter menneskeheds fælles velfærd, som værende karakteren af den kommende konflikt. Hun understregede, at der er en global nyorientering i gang, som er ved at opstå omkring Rusland, Kina og Indien. Dette tager form ligesom hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche, havde fremsat med sit Firemagtsforslag, der skulle forene Rusland, Kina, Indien og USA. For at skabe den nødvendige forandring, væk fra det kollapsende transatlantiske system, kræves der en koalition af nationer, stærke nok til at forsvare sig mod London, Wall Street og Silicon Valley. Dette sker nu – det vigtigste spørgsmål er, om vi kan mobilisere nok kræfter i USA og Europa til at støtte denne nye strategiske og finansielle arkitektur, inden de imperiale interesser, der forsvare det nuværende bankerotte system, fremprovokerer 3. Verdenskrig.

»Konflikten er ikke mellem 'demokratier' og 'autokratier', men mellem det koloniale system og dem, der modsætter sig det«, udtalte Zepp-LaRouche, som dette blev præsenteret i dybden på Schiller Instituttets særdeles vellykkede konference den 9. april. Den nærmeste fremtid, sagde hun, vil blive stadigt mere turbulent og tilføjede, at hun er overbevist om, at »vi ikke vil komme igennem dette år uden store nyudviklinger«.

Den kommende opgave er at fortsætte og omgående udvide den proces, der blev indledt på Schiller Instituttets konference, for at bringe tiltagende, internationale kræfter ind i denne diskussion og organisere en tilstrækkelig stor styrke af nationer og politiske grupperinger til rent faktisk at indkalde til en international konference for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som er menneskeheden

værdig.

Kinas ambassadør i USA opfordrer til en universel sikkerhedsarkitektur

Ikke korrekturlæst

Den 20. april (EIRNS) – i et indlæg offentliggjort i {The National Interest} den 18. april advarer Kinas ambassadør i USA, Qin Gang, om det presserende behov for at reducere det enorme pres, der er lagt på det internationale system efter krigen, og som er blevet forværret af pandemien, den truende recession, “uovertrufne sanktioner” og en galopperende inflation. “Det er på høje tid, at vi mindsker presset, og ikke omvendt, for vores fælles verden”, understreger han. Der skal ikke blot være en afslutning på krigen i Ukraine, men også et “grundlæggende svar på varig fred og stabilitet i Europa og en afbalanceret, effektiv og bæredygtig filosofi og arkitektur for dets sikkerhed”.

Qin gennemgår derefter nøglepunkter i de sidste 40 års historie, herunder hvordan landene i Centralasien, Kina og Rusland håndterede provokationer fra Vesten, herunder NATO's ekspansion mod øst, og engagerede sig i en “hidtil uset udforskning af en ny sikkerhedsfilosofi og -model”. Det, der blev kendt som “Shanghai Five”-mekanismen, Shanghai Cooperation Organization (SCO) og lignende typer af samarbejdsorganisationer, var konsekvensen, som gjorde det muligt at skabe fælles fred mellem Kina, Rusland og de centralasiatiske lande.

Qin uddyber karakteren af forholdet mellem Rusland og Kina samt Kinas egen udenrigspolitik og tilbageviser enhver idé om, at Kina på forhånd havde kendskab til Ruslands militære operation i Ukraine, eller at Kina bistår Rusland med hjælp. Dette er ren misinformation, sagde han. Han understreger den uafhængige karakter af Kinas udenrigspolitik og advarer om, at et forværret forhold mellem USA og Rusland ikke vil betyde et bedre forhold mellem USA og Kina, og at et dårligere forhold mellem Kina og Rusland heller ikke vil betyde et bedre forhold mellem Kina og USA. Det er en fejl, at nogle mennesker truer Kina med sanktioner for at tvinge det til at give afkald på dets uafhængige udenrigspolitik. Det er også en stor fejl at forsøge at sammenkæde Taiwan med Ukraine. Og andre "opildner til misforståelser, konfrontationer og usikkerhed i Asien og Stillehavsområdet", uden at de bekymrer sig om, hvorvidt denne region kommer til at følge i Europas fodspor.

Den kinesiske ambassadør gør det grundlæggende punkt gældende, at selv om "vi ikke er i stand til at nå til enighed i øjeblikket om, hvilken slags internationalt system vi ønsker", bør folk huske på "krigens svøbe", der opstod to gange i det 20. århundrede, og som bragte "usigelig sorg over menneskeheden". De sidste fire årtiers fremmedgørelse burde oplyse os om, at "vi alle lever i en fælles verden med en fælles fremtid". Det er udelukket, at et land eller en blok af nationer kan have absolut sikkerhed, og samtidig ignorere andre landes sikkerhed. Uden respekt, tillid, gensidig tilpasning og samarbejde vil verden aldrig blive fredelig... Vores fælles mål er varig fred, universel sikkerhed og fælles velstand for de 1,8 mia. kinesere og amerikanere og de 7,8 mia. mennesker i verden. Dette er det historiske ansvar for Kina og USA som to store nationer."

Kilde:

(<https://nationalinterest.org/feature/chinese-ambassador-ukraine-crisis-and-its-aftermath-201867>)

Anerkend de røde linjer, og indfør et nyt paradigme for verden

Ikke korrekturlæst

Den 18. april (EIRNS)-Det er slemt nok, at Vesten ignorerede Ruslands røde linje mod NATO's udvidelse til dets grænser; men nærmest ingen i den officielle ledelse er tilstrækkelig ærlig og moralsk ansvarlig til at anerkende denne fejltagelse og påbegynde en ansvarlig adfærd. Nu er der flere røde linjer, der bliver overskredet. I denne farlige og grusomme situation, tæller de enkelte personer, der har karakter til at erkende de røde linjer, se det store billede og kæmpe for et nyt paradigme, uvurderligt meget i historien.

En af Ruslands nuværende røde linjer er, at der ikke må indsættes NATO- eller amerikanske styrker i Ukraine. Den 15. december 2021, fremsendte Rusland dette sikkerhedsforbehold skriftligt til Washington, Bruxelles og alle NATO-hovedstæder, men det blev fuldstændig ignoreret. Nu har flere kilder, herunder den fremtrædende Le Figaro-medarbejder Georges Malbrunot, rapporteret, at amerikanske Delta Force og britiske SAS har styrker i Ukraine, på trods af at Washington har afvist at have "no boots on the ground" dér.

I Washington opfordrer senator Chris Coons (D), nu indtrængende til at indsætte amerikanske tropper i Ukraine. Coons er en af Bidens kumpaner og sidder nu på det embede, som Biden tidligere havde i Delaware.

Biden, NATO's chef Jens Stoltenberg og den britiske premierminister Boris Johnson agerer alle for at forpurre

enhver forhandling om en løsning mellem Ukraine og Rusland. EU-Kommissionens næstformand og udenrigspolitiske chef Josep Borrell har udtrykkeligt sagt, at der skal findes en "militær løsning". Han tweetede den 9. april efter et besøg hos præsident Zelenskij i Ukraine: "Denne krig vil blive afgjort på slagmarken."...

Rapporter sent i dag tyder på, at russiske styrker nu rykker kraftigt frem [i Mariupol] og andre steder i Donbas. Det Hvide Hus har meddelt, at præsident Biden vil afholde en telekonference om sagen den 19. april med europæiske ledere.

I dag opfordrede Schiller Instituttets formand Helga Zepp-LaRouche, der gennemgik disse faktorer, til, at flere fornuftige stemmer fra alle lande og kredse, træder frem for at sikre lederskab over for dette vanvid og i stedet mobiliserer for handlinger i overensstemmelse med et nyt paradigme for internationale relationer.

Som bekendt har millioner af mennesker i Vesten på grund af mediernes black-out, ingen anelse om, at der er en forhistorie med NATO's bevægelse østpå til Ruslands grænser, som går forud for det, som de får at vide er et "uprovokeret" russisk angreb på Ukraine den 24. februar. Men stanken fra løgnene i Washington, London og Bruxelles er så slem, at folk hurtigt kan blive klogere.

En anden rød linje, der bliver overskredet, er at Taiwan er en del af et-Kina, hvilket det globale NATO benægter, mens Washington hykler omkring det. I sidste uge anførte senator Lindsey Graham (R-SC) og Bob Menendez (D-NJ) en delegation af en række andre kongresmedlemmer om bord på et fly fra det amerikanske luftvåben til Japan, Australien og Taiwan. Graham mødtes med Taiwans præsident Tsai Ing-wen. Menendez og Graham anbefalede en AUKUS-militær opbygning af militæret (Australien, Storbritannien, USA) i Indo-Stillehavsområdet med henblik på at slå tilbage mod Kina. "Dette er en chance for demokratier til at stå op mod bøller, og du vil se en

modreaktion imod bøllerne overalt i verden", erklærede Graham rasende.

I mellemtiden agerer Kina og Rusland i deres nationale økonomiske og strategiske interesser i fællesskab og i dybden. I dag mødtes præsident Vladimir Putin med sine øverste økonomiske ledere for at drøfte den russiske økonomi på en tv-transmitteret videokonference. Han sagde, at den "økonomiske blitzkrieg" med sanktioner mod landet har den alvorligste effekt på dens ophavsmænd i Vesten. I mellemtiden er Rusland fortsat med at sende hvede til udvalgte lande, herunder Tyrkiet, Egypten, Iran, Algeriet, Sudan og Kina. Den 17. april meddelte Rusland også, at det vil øge mængden af gødning, som det vil afskibe, med 700.000 tons.

I Kina rapporterede statsrådet her til morgen om de økonomiske fremskridt i første kvartal med en samlet årlig stigning på 6,5 % i fremstillingssektoren og lignende foranstaltninger. I kampen mod COVID-19 er Kina nu ved at innovere foranstaltninger til det, der kaldes "lukket kredsløbsstyring" af produktionen på fabrikkerne. Arbejdstagere i lokalsamfund med aktiv SARS-CoV-2 virus, vil arbejde på fabrikkerne i en 14-dages periode under meget sikre og overvågede forhold, hvorefter de holder en pause og planlægger test og nye arbejdsacyklusser. Idéen er både at redde liv og at sørge for midlerne til at leve på samme tid, uden at der skal foretages nogen kompromiser.

Sammenlign denne situation med det åbenlyse sammenbrud og den manglende mobilisering af produktionen i det transatlantiske område, inden for de mest grundlæggende sektorer som energi, fødevarer og vand. Et eksempel fra den seneste tid gør det tydeligt. Union Pacific Railroad med base i Omaha, Nebraska, et af de vigtigste jernbaneselskaber for landbrugsstaterne fra Iowa til Californien og Texas, har meddelt CF Industries, et stort kvælstofgødningsselskab, at CF Industries er nødt til at reducere sine gødningstransporter med 20 % på jernbane, fordi Union Pacific ikke kan håndtere dem. Union Pacific forsøger at

nedbringe sit eksisterende efterslæb af forsendelser af korn, ethanol og andre råvarer. Den amerikanske jernbanekapacitet har været underudviklet i årtier som følge af deregulering, privatisering og fusioner. Dette betyder en katastrofe for afgrøder og landmænd, hvilket CFI's præsident udtalte i en erklæring i sidste uge.

Kombineres forstyrrelsen med de massive konsekvenser af den vestlige tørke i Nordamerika, der påvirker Californien, gennem High Plains og ned til Mexico, er betingelserne for en fødevarekrise for amerikanerne " på hjemmefronten" nært forestående. Der har været voldsomme brande i hvedeområderne i Kansas og Texas, fordi det er så tørt. Årsagen er ikke klimaændringer: Det er årtiers manglende opbygning af vandinfrastruktur. Dette kan ikke bebrejdes Putin.

Således er de umiddelbare farer for atomkrig, langvarige geopolitiske stridigheder og økonomisk sammenbrud alle aspekter af opløsningen af et Wall Street/London-politisk system, hvis etablerede ledere kun repræsenterer deres eget værdiløse ego, og ingen andre. Situationen kræver, at ledere for det fælles bedste aktiveres, at der føres forhandlinger om den snarest mulige løsning i Ukraine og at der træffes samordnede foranstaltninger mod hungersnød, for at opfylde verdens sundhedsbehov og for at sikre fremtiden.

Panel 2: Sikkerhed: Tale af Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progres i

Frankrig ved Schiller Instituttets videokonferenece: “Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden”

I dette panel vil talerne diskutere, hvordan vi kan organisere en verden, hvor alle folkeslag og alle suveræne nationer kan leve og udvikle sig i et fredeligt og gensidigt fordelagtigt samarbejde. Vores indledende taler vil være Jacques Cheminade. Jacques er formand for Solidarité et Progres i Frankrig og tidligere præsidentkandidat i Frankrig. Han vil tale om “Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden”.

Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden

Trediveårskrigen, der begyndte i 1618, kostede mindst fem millioner mennesker livet. Det var en sand europæisk apokalypse. I dag sidder vi på en dommedagsmaskine. Vores udfordring er at stoppe den, før den ødelægger menneskeheden enten gennem en global økonomisk ødelæggelse eller en atomkrig.

Den løsning, som Den Westfalske Fred i 1648 gav på tidens grusomheder, bør være en inspiration for os til at skabe en fredsdynamik gennem en ændring af vores måde at tænke og handle på. Fordi den ikke blot afsluttede religionskrige og etablerede en ny form for fredsforhandlinger mellem stater, som man kan læse i alle historiebøger, men mere grundlæggende fordi den omhandlede agapē, det græske ord for forståelse, kreativ, tilgivende god vilje mod alle mennesker, i verdslig forstand.

I sit essay fra 2004, “Dialog mellem de eurasiske

civilisationer: Jordens næste 50 år", fortæller Lyndon LaRouche os: Det implicitte grundlag for viden om kompetencen i vores valg ligger ikke i erfaringerne fra fortiden, men i kompetencen i vores erfaringer med fremtiden.

Ånden i Den Westfalske Fred er netop derfor en reference for os: den vedrører et menneskehedsbegreb, som endnu ikke eksisterede på det tidspunkt, men som ikke desto mindre var absolut nødvendigt at udtænke for at sætte en stopper for den gensidige ødelæggelse, der dengang fandt sted i et system med lose-lose-systemet. Det er vores udfordring i dag igen at se med fremtidens øjne.

For at give en fornemmelse af krigens grusomheder viser jeg her "Hængningen", fra en serie på 18 stik af Jacques Callot, der går tilbage til 1633, kaldet "Krigens elendigheder og ulykker", hvor han skildrer, hvordan krigens vold og moralske nedbrydning berører både civile og soldater. Plyndringen af byen Magdeburg er et forfærdeligt eksempel på sådanne grusomheder: Efter at soldaterne havde indtaget den belejrede by på én dag, var kun 200 af de 1.900 bygninger ubeskadiget, og omkring firefemtedele af byens 25.000 indbyggere var døde.

Det tog derefter mere end fire års forhandlinger, mellem 1643 og 1648, at nå frem til en aftale gennem forskellige traktater, primært i Münster og Osnabrück.

De tre westfalske principper

Fred kræver, at der skabes internationale principper og love mellem nationalstaterne; den kan aldrig være en ren diplomatisk ordning inden for et eksisterende system.

Hvordan var det så muligt? Fordi den skabte en højere orden i forholdet mellem nationer og mennesker! Det er i bund og grund igen grunden til, at det skal være vores reference i dag. På den anden side holdt en ond krigsforkæmper og Global Britain-narkoman som Tony Blair en tale i Chicago i april 1999, hvor han afviste Vestfalen og fastholdt sin opfattelse af en

morderisk liberal interventionisme mod nationalstaterne.

Lad os så se nøje på de tre westfalske hovedprincipper, og hvordan de fører til et win-win-system med gensidig udvikling, som dengang blev kaldt kameralisme, merkantilisme eller filadelphisme.

Artikel 1 angiver kernen i den westfalske filosofi: At der skal være en kristen og universel fred ... at hver part skal bestræbe sig på at skaffe den anden... den anden part fordel, ære og ære.

Det er helt i modstrid med det geopolitiske princip, ifølge hvilket hver spiller forsøger at drage fordel af alle gevinster på bekostning af de andre.

Artikel 2 skitserer:

Der skal både på den ene og på den anden side være en evig glemsel, amnesti og benådning af alt, hvad der er blevet begået siden begyndelsen af disse stridigheder, uanset hvor og hvordan fjendtlighederne er blevet udøvet, således at ingen af dem under noget som helst påskud skal udøve fjendtlighed, nære fjendskab eller forårsage nogen problemer for hinanden....

Dette er, hvad det betyder at "se med fremtidens øjne" og ikke gennem fortidens uendelige og selvdestruktive klager.

Derefter koncentrerer traktaten sig, før den afklarer territoriale krav, om at tage fat på den økonomiske ruin, som alle var på vej ned i. De insolvente og ulovlige gælds- og finansielle fordringer, der er identificeret som potentielle årsager til den evige krigsdynamik, sorteres og afvikles, hovedsagelig ved gældseftergivelse (artikel 13 og 35-39) eller forhandlet omlægning af gæld (artikel 48). I artikel 37 hedder det bl.a:

Kontrakter, udvekslinger, transaktioner, forpligtelser, traktater, der er indgået ved tvang eller trusler og ulovligt

afpresset af stater eller undersætter ... skal annulleres og ophæves på en sådan måde, at der ikke længere skal foretages nogen undersøgelse efter dem.

Artikel 40 tilføjer:

... og dog er de pengesummer, som under krigen er blevet udtrukket i god tro og med god vilje som bidrag for at forhindre større ulemper for bidragyderne, ikke omfattet af denne artikel.

Det er ånden i Glass-Steagall-loven mod det, som Roosevelt kaldte pengemagere og bankstere.

Ånden i Agapē

Lad mig kort tilføje noget. Det er den samme ånd, som Martin Luther King legemliggjorde i sin berømte politiske prædiken, der blev holdt i Dexter Avenue Baptist Church i Montgomery, Alabama: "Elsk dine fjender", inspireret af Matthæusevangeliet. Han understregede:

"Langt fra at være et fromt påbud fra en utopisk drømmer, er dette bud en absolut nødvendighed for vores civilisations overlevelse.... En anden ting, som et individ må gøre i forsøget på at elske sin fjende, er at opdage det gode element i fjenden; og hver gang du begynder at hade denne person og tænker på at hade denne person, så indse, at der er noget godt der og se på disse gode sider, som vil opveje de dårlige sider..."

Og så: "Der er en anden grund til, at du skal elske dine fjender, og det er fordi had forvrænger den hadendes personlighed."

Det, som Martin her udtrykker i sin dybeste form, er et princip, som deles af de bedste af alle civilisationer i vores menneskehedshistorie, når man er engageret i at forbedre et menneske ved at ændre hans eller hendes måde at tænke og

handle på, og dermed forbedre sig selv.

Det er vores udfordring at organisere den anden i Den Westfalske Freds ånd. Inspireret af Nikolaus af Cusa har I hørt Helga Zepp-LaRouche udfordre os til at nå op på niveauet for modsætningernes sammenfald. At skabe fred er ikke at løse tingene sammen med en ven, men at organisere en fjende på et højere niveau af tænkning og handling end det niveau, hvor konflikten opstod – hvorfra det bliver muligt at være fælles om at gøre det gode sammen.

Det er netop her, at Den Westfalske Fred fører til opblomstring af den menneskelige kreativitet i det fysiske univers. Hvis freden skal opretholdes og udvikles, må den baseres på en stigning i den menneskelige produktivitet i forbindelse med opdagelsen af nye fysiske principper, der anvendes i form af teknologier, som sikrer bedre sociale livsbetingelser for alle. Dette blev opnået i både Tyskland og Frankrig under bidrag fra de kreative hjerner i anden halvdel af det 17. århundrede, især Gottfried Wilhelm Leibniz. I Frankrig, omkring Académie des Sciences, er det kendt under navnet "colbertistisk" merkantilistisk økonomi. I Tyskland skabte den kameralisme: forbedring af den nationale regering samtidig rettet mod at øge udbyttet af landbrug, produktion og socialt ansvar, langsigtet økonomisk vækst til gavn for alle.

Det er vigtigt at understrege her, at Leibniz i sin Novissima Sinica fra 1697 udviklede det koncept, at Vesten og Østen på det eurasiske kontinent skulle udveksle det bedste fra hver af dem, forpligtelsen til videnskab og teknologisk udvikling i Vesten og principperne for en harmonisk social udvikling i Kina. Der fandt ganske vist nogle udvekslinger af stor værdi for begge parter sted, men projektet som en drivkraft i retning af universel enhed blev blokeret.

Er det ikke netop det, der ikke har været muligt dengang, der er vores westfalske udfordring for os alle i dag? Jeg er glad for, at formålet med vores konference netop er dette: enhed

uden ensretning, udveksling af det bedste fra os alle for at sikre freden gennem den fælles udvikling af vores menneskelige potentialer i universet, ud over det, vi kender, og ud over det, vi kender.

Leibniz skrev i sin Codex Juris Gentium:

Et godt menneske er et menneske, der elsker alle, så vidt fornuften tillader det. Velgørenhed er en universel velvilje, og velvilje er vanen til at elske det gode eller til at ville elske det gode. Kærlighed betyder altså at glæde sig over de andres lykke.... lykke hos dem, hvis lykke behager os, bliver til vores egen lykke.

Nogle vil kalde det "utopisk". De tager dødeligt fejl. Dødeligt, fordi alternativet er at falde i Thukydid-fælden, den geopolitiske opfattelse, at en aftagende magt nødvendigvis konfronteres med en opstigende magt, og at det betyder krig. Det var det, der ødelagde Sparta og Athen i de peloponnesiske krige. Det, der truer med at ødelægge os nu, ville være langt værre, fordi det denne gang er på hele menneskehedens niveau, udstyret med destruktive finansielle algoritmer og atomvåben. Det er en dødkultur. Vores er en livskultur til gavn for det fælles bedste og fremtidige generationer.

Kun ét ord til sidst. Xi Jinping er en dedikeret læser af Leibniz, og websiderne Ai Sixiang (glad for at tænke) er en platform for kinesisk engagement i fremtiden. Det, som Europa har skabt, herunder USA's forfatning, er den anden grund til, at vi er her.

Lad os så være glade for at være anderledes, men med den samme westfalske drivkraft til enhed for at reparere og genopbygge vores så umiddelbart truede verden.

Panel 1: hovedtale af Dennis Small ved Schiller Instituttets videokonferenece For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Jeg er meget glad for at være her i dag blandt denne fremragende gruppe af internationale takksomme aktører eller aktive tænkere, som er samlet for at udarbejde løsninger på verdens problemer. Problemerne er virkelig store. Jeg kommer til at tænke på, hvad Ramsey Clark engang sagde om det, der gjorde Lyndon LaRouche så farlig for hans fjender i det internationale finansielle etablissement, nemlig at hans organisation var en "frugtbar idémotor".

Og det er igen i dag præcis det, der gør os til en så stor en trussel mod det eksisterende finansielle etablissement med centrum i London og en vigtig gren i Wall Street. Det haster nu med at få gang i disse motorer for at håndtere en krise af en størrelsesorden, som vi ikke har set siden Den sorte Død i det 14. århundrede.

Vi kigger f.eks. i retning af en global hungersnød, hvor det for blot et par måneder siden blev anslået til at 235-250 millioner mennesker ville dø af sult i løbet af dette år, men nu er de bedste vurderinger – og de er desværre præcise – at så mange som 1 milliard mennesker meget vel kan dø af sult i

år.

Det er en ottendedel af den menneskelige befolkning. Situationen i bestemte lande, især i Mellemøsten og Nordafrika, er slem på grund af deres ekstreme afhængighed af import. Ved at afskære den russiske og ukrainske eksport gennem disse supersanktioner der er blevet anvendt – de to lande har tilsammen en tredjedel af al den hvede, der handles på verdensmarkederne – rammes især Afrika og Mellemøsten endnu hårdere.

Energisituationen er endnu værre. Det rammer Europa særlig hårdt. Europa er fuldstændig afhængig af russisk eksport af olie og gas. Tyskland, den mest industrialiserede af Europas nationer, får 24 % af sin samlede energiforsyning fra russisk gas og olie, som det fremgår af grafikken på skærbilledet. Men dette rammer ikke kun Afrika, det rammer ikke alene Tyskland. Disse supersanktioner, der kommer oven på et igangværende sammenbrud af hele det globale finanssystem, berører hele verden.

Det, vi nu har at gøre med, som I kan se ved at kigge på Lyndon LaRouches berømte Triple Curve, tredobbelte kurvefunktion, som giver en idé om forholdet mellem væksten i finansielle spekulative aktiver og det fysiske økonomiske sammenbrud nedenunder. Det ses, at dette problem faktisk begyndte med et kollaps i vækstraterne i den fysiske økonomi tilbage omkring 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført internationalt. Bretton Woods-systemet med faste valutakurser, der blev indført af Franklin Delano Roosevelt, blev skrottet, og det åbnede dørene for en flodbølge af spekulation, som i dag har skabt en boble af derivater, der er på et sted mellem 1,5 og 2 billioner dollars.

Det der er sket, som man kan se på den anden version af denne tredobbelte kurve, er, at oven på dette igangværende sammenbrud har vi haft en nedgang pga. pandemien, som forårsagede frygtelige kriser i hele verden. Oven i det var

der en yderligere forværring af den forsætlige afindustrialisering, der blev indført efter COP26-mødet og miljøpolitikken på internationalt plan generelt.

Og nu er der så en tredje tilbagegang af en dramatisk art med de sanktioner, der er blevet indført internationalt. Så siden 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført, var det begyndelsen til enden på det, der i virkeligheden var Glass/Steagall-systemet internationalt, som adskilte produktiv anvendelse af valuta og kredit fra spekulative aktiviteter. På internationalt plan taler vi om et system med faste valutakurser; i USA er det Glass/Steagall-systemet. Det er det samme med hensyn til de økonomiske grundprincipper.

Lad mig gå over til spørgsmålet om, hvordan vi løser dette problem, for jeg mener, at det er det, som vores opmærksomhed og vores diskussion virkelig skal fokuseres på. Vi har sammensat et program til at løse denne krise globalt, til at skabe en ny økonomisk arkitektur med udgangspunkt i LaRouches grundlæggende økonomiske politik, der er centreret omkring hans Fire Love. Se, det man begynder med, og man er altid nødt til at begynde med dette, er den fysiske økonomi. Ikke de finansielle aspekter, men den fysiske økonomi.

Hvis man ser på kombinationen af Rusland, Indien og Kina – hvad Primakov kaldte den strategiske trekant – kan man se, at disse tre nationer i sig selv, som alle bliver angrebet og ødelagt af de spekulative angreb fra London og Washington og de politiske angreb og også de militære angreb, tilsammen udgør 38% af verdens befolkning; de producerer 42% af hveden, 66% af stålet. 45% af de nye atomkraftværker der bygges. Det er ikke sådan, at de kan fungere på en selvstændig måde, men de har et meget godt grundlag for at bryde med det spekulative system og etablere – og dette er det andet punkt i vores forslag – en fælles valuta, der indledes mellem disse nationer, som ville etablere en fast valutakurs indbyrdes og med en absolut barriere mellem dem og det spekulative dollarsystem.

Der har været mange diskussioner i finansielle kredse på internationalt plan om, hvordan man kan gøre dette. Ville den blive bakket op af guld, af råvarer, af hvad? Det vigtigste, der gør en valuta værdifuld, er, at den er bakket op af realkredit, der udstedes i en produktiv retning. Jeg vil gerne citere for jer, hvad Lyndon LaRouche sagde om dette på et seminar den 29. juni 2005 i Berlin. Han sagde:

“Regeringers og ledende institutioners populære opfattelse af penge er vanvittig, når man ser på virkningerne af begrebet, og den måde det anvendes på. Pengenes værdi bør bestemmes ud fra et videnskabeligt princip, ikke et regnskabsprincip. Og det videnskabelige princip er, hvad der er en fysisk forsvarlig bestemmelse af regeringernes vilje og evne til at skabe kredit på lang sigt til udvikling af deres økonomier og deres produktivitet. Viden om regeringens vilje og kompetence til at skabe værdi, til at skabe rigdom og til at have tilstrækkelig velstand til at tilbagebetale den gæld, som man skaber, rettidigt. Dette er et fysisk spørgsmål, ikke et regnskabsrelateret spørgsmål.”

Jeg mener, at dette er afgørende for opgaven med at sammensætte en sådan fælles blok og en valuta, der kan understøtte den med hensyn til dens fysiske økonomiske kapacitet.

For det tredje skal de nationer, der er en del af denne genopretning af de fysiske økonomier ved at bryde med det synkende Titanic, etablere nationale valutaer med faste valutakurser, ikke en flydende valutakurs, som åbner døren for spekulation med dollaren, og forsvare den med valutakontrol. Brug dette til at etablere hamiltonisk kredit udstedt til produktive aktiviteter af præcis den slags, som Lyndon LaRouche netop beskrev. Behovet for en sådan fuldstændig mur mellem den spekulative økonomi og den produktive økonomi er kernen i en ordning af Glass/Steagall-typen.

Med dette på plads som en byggesten eller et udgangspunkt har

vi så kravet om de tre RIC-nationer [Rusland, Indien, Kina], som erindres var starten på BRIC efter RIC, og derefter BRICS [Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika]. De burde udvides ved at låne kapital til produktive aktiviteter til udvikling af Den tredje Verden, udviklingssektoren. De fleste nationer i udviklingssektoren vil være meget glade for at tilslutte sig en sådan ordning, fordi de bogstaveligt talt bliver dræbt af politikken fra det synkende, selvdestruerende, transatlantiske finanssystem.

Det er ekstremt vigtigt som et femte punkt, at USA og de europæiske nationer kan tilbydes denne type ny mekanisme. Det er det, som Lyndon LaRouche altid havde foreslået; en fire-magts-aftale mellem Rusland, Indien, Kina og USA. I forbindelse med forslag som f.eks. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ tilbydes USA og Europa at tilslutte sig disse aktiviteter, som naturligvis vil være til gavn, ikke for Wall Street eller City of London, men for befolkningen og industrien i hele den pågældende region. Det er ikke en så stor ændring for USA. Det betyder udelukkende, at man skal vende tilbage til Alexander Hamiltons principper, som vores amerikanske system for politisk økonomi faktisk blev grundlagt på.

Endelig, og for det sjette, foreslår vi, at denne nye orientering, denne tilgang til øst-vest-samarbejde med henblik på win-win-udvikling anvendes på Ukraine; det måske vanskeligste problem på planeten. Ukraine er blevet ødelagt af 30 års liberal økonomisk politik, ikke kun af krigen. Det har betydet, at landets befolkning er faldet med en tredjedel, at arbejdsstyrken er styrtdykket, at arbejdsstyrken i fremstillingsindustrien er gået ned med 25%.

Og dette i en økonomi, som havde været en af de mest avancerede industrielt udviklede økonomier med højteknologi, rumfart og andre kapaciteter, atomkraft osv. Og naturligvis den berømte sorte muldjord, der sørgede for udvikling af landbruget. Alt dette skal genopbygges, og det må ske i et

fælles samarbejde mellem øst og vest. På denne måde vil Ukraine ikke blive udløseren for en potentiel atomkrig, men en reorganisering omkring det westfalske princip om, at den andens fordel skal være grundlaget for løsningen af hele jordens problemer. Vi må tage udfordringen med Ukraine op, ikke fordi den er let, men fordi den er svær.

Jeg takker Dem.

**Behovet for et nyt paradigme.
Åbningstale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Instituttets grundlægger
og international præsident,
ved Schiller Instituttets
videokonfernece
For at etablere en ny
sikkerheds- og
udviklingsarkitektur for alle
nationer den 9. april 2022**

Kære konferencedeltagere fra hele verden! Det der bringer os

sammen her i dag, med deltagere fra over 60 lande fra fire kontinenter, er vores dybeste bekymring over, at selve menneskehedens eksistens er i alvorlig fare. Formålet med vores konference er at gøre de stadig mere omfattende samfundsmæssige kræfter i verden opmærksom på, at der på grund af faren ved den nuværende eskalerende strategiske konfrontation snart kunne opstå en fuld militær konfrontation mellem NATO og Rusland, som kunne føre til en verdenskrig, der efter al sandsynlighed ville betyde menneskehedens udslettelse i en efterfølgende atomvinter. Formålet med vores konference er derfor at demonstrere på den mest kraftfulde måde, at der findes et umiddelbart tilgængeligt alternativ, et nyt paradigme, som kan lægge denne dødelige trussel bag os og indlede en ny æra i menneskehedens historie i overensstemmelse med menneskehedens sande natur som den eneste hidtil kendte art, der er i stand til at ræsonnere.

Denne fare for nævnte store krigsfare begyndte ikke den 24. februar i år. Som min afdøde mand Lyndon LaRouche forudsagde med forudseenhed i august 1971, efter at Nixon havde erstattet Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser, at en fortsættelse af denne pengepolitik – hvis den ikke korrigeres – uundgåeligt ville føre til en ny fascisme og en ny verdenskrig. Og 50 år senere er det præcis, hvor vi befinder os lige nu. Den akutte fare for krig, den større krig, skyldes at det transatlantiske neoliberale finanssystem allerede var på et fremskredent stadium af sammenbrud, med en hyperinflationær eksplosion af et håbløst bankerot system, før krigen i Ukraine begyndte.

For at forstå de virkelige årsager til krisen i Ukraine må man gå tilbage til årsagerne til, at den store historiske chance, der eksisterede efter Sovjetunionens opløsning for at etablere en ægte fredsordning, som vi foreslog med programmet for den eurasiske landbro dengang, blev forpasset. Et godt udgangspunkt, et vindue til at få et indblik, er et dokument, der oprindeligt blev lækket til New York Times af en

whistleblower i marts 1992, og som blev kendt som Wolfowitz-doktrinen, der blev skrevet i ånden fra det tidligere Project for a New American Century. Dokumentet fastslog, at en del af den amerikanske mission ville være at sikre USA's rolle som den eneste supermagt i den post-sovjetiske verden, der ville have tilstrækkelig militær magt til at afskrække enhver nation eller gruppe af nationer fra at udfordre USA's forrang. Den 8. marts 1992 skrev New York Times: "[D]et er Pentagons hidtil klareste afvisning af kollektiv internationalisme, den strategi, der opstod efter Anden Verdenskrig, da de fem sejrsmagter søgte at danne et FN, der kunne mægle i konflikter og overvåge voldsudbrud."

Wolfowitz-doktrinen var den egentlige årsag til, at det løfte, som udenrigsminister James Baker ved tre forskellige lejligheder i februar 1990 gav Gorbatsjov om, at NATO ikke ville udvide "en tomme mod øst", ikke blev holdt. Wolfowitz-doktrinen, der var baseret på det angloamerikanske særlige forhold, var det grundlæggende aksiom for en hel række politikker der fulgte, begyndende med den såkaldte "chokterapi" til de IMF-støttede liberale reformer i Rusland i 1990'erne, som i lyset af Ruslands rigdom på råstoffer og videnskabelige ekspertise udtrykkeligt havde til formål at eliminere en potentiel fremtidig konkurrent på verdensmarkedet, og som reducerede Ruslands industrielle kapacitet fra 1991-1994 til kun 30 %. Det var grundlaget for de forskellige interventionskrige i Irak, bombningerne mod Jugoslavien, krigene mod Afghanistan, Libyen og Syrien samt de fem NATO-ekspansioner mod øst.

Putins tale på sikkerhedskonferencen i München i 2007 var en dramatisk protest mod indførelsen af den unipolære verden, som i det væsentlige forblev lige så ubesvaret som de forskellige definitioner af "røde linjer" vedrørende Ruslands centrale sikkerhedsinteresser, indtil den seneste til USA og NATO, som Putin fremsatte den 17. december. Konflikten mellem påstanden om at opretholde en i det væsentlige unipolær verden og

fremkomsten af en multipolær verden, som var det naturlige resultat af Kinas økonomiske fremgang, BRI's tiltrækningskraft for over hundrede lande, det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og senest mange lande, såsom Indien, Pakistan, Brasilien, Sydafrika og andre lande, der nægter at blive inddraget i den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne konflikt er kernen i den nuværende fare.

Det er forfærdeligt, at vi har en krig midt i Europa, men det var krigen i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien, Yemen osv. også, men de fandtes næsten ikke i nyhederne. Og var der nogen der troede, at det russiske militær kunne have draget andre konklusioner, da de så indførelsen af stadig hårdere sanktioner, gennemførelsen af diverse Rand-tænk tanksscenerier og koret af vestlige politikere om at "knuse" den russiske økonomi, "knuse" Putin, "knuse" det russiske system, den største atommagt på planeten? Og nu, efter at forhandlingerne mellem de russiske og ukrainske delegationer i Tyrkiet havde nået et første håbefuldt skridt, bruges billeder af krigens grusomheder, uden blot et minut af princippet om uskyldsformodning indtil det modsatte er bevist, til at indføre yderligere sanktioner, udvisning af diplomater og en åbenlys trussel om at ruinere Rusland.

Politikken er åbent rettet mod et regimeskifte i et forsøg på at gøre ikke blot Putin, men også hele Rusland til en paria blandt nationerne i en ubestemt fremtid, udelukke landet fra FN's Sikkerhedsråd, ja, endog FN og G20, hvilket vil ødelægge disse institutioner. Det vil medføre en fuldstændig politisk og økonomisk afkobling mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne politik har allerede gjort og gør ødelæggende skade på den fysiske økonomi på verdensplan, de såkaldte forsyningskæder, og den bringer antallet af potentielle ofre for en global hungersnød op på 1 milliard mennesker, dvs. en ottendedel af hele menneskeheden! Der er allerede hungerprotester i mange lande i Mellemøsten, Afrika og Latinamerika! I mellemtiden

truer inflationen i priserne på fødevarer, energi og råvarer med at halvere industriproduktionen i mange lande. Der truer massearbejdsløshed og et totalt sammenbrud i kaos.

Et nyt system er allerede ved at opstå, centreret omkring Kina og BRI, Rusland, Indien og andre. Der er mange nye strategiske tilpasninger på vej; SCO, BRICS, OIC, Kina-forbindelserne, de mange forbindelser mellem det globale syd. Men selv opfattelsen af en multipolær verden løser ikke problemet, fordi den stadig indebærer faren for en geopolitisk konfrontation: Vi har brug for en markant og pludselig ændring i den måde, vi organiserer vores anliggender på. Den må starte med en ærlig, entydig erkendelse af, at en fortsættelse af den nuværende politik risikerer en konflikt, hvor der ikke ville være nogen vinder. Derfor er der behov for en ny fredskonference i traditionen fra den Westfalske Fred.

Erkendelsen af at den eneste mulighed, der var tilbage, var at føre fredsforhandlinger, gik op for de stridende parter efter 150 års religionskrig i Europa, hvoraf Tredivårskrigen kun var kulminationen; da de indså, at ingen ville være tilbage i live til at nyde sejren, hvis krigen fortsatte. I dag, hvor mange byer i en atomkrig ville være døde i løbet af få timer, ville resten af menneskeheden lide og sygne hen i en atomforurenede verden, indtil enten alt liv ophører, eller de få ulykkelige overlevende ville overveje, hvorfor menneskeheden ikke var i stand til at forhindre sin egen ødelæggelse.

Derfor må der straks indkaldes til en krisekonference i den Westfalske Freds ånd, hvor "For fredens skyld skal alle forbrydelser begået af den ene eller den anden side tilgives og glemmes", og "For fredens skyld skal al politik tage hensyn til den andens interesser".

Der må være en hensigt om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Der

skal øjeblikkeligt indføres en våbenhvile. Og der skal skabes et nyt kreditsystem til erstatning for det bankerotte finansielle system, som er den egentlige årsag til krigsfaren. Det skal være baseret på principperne i det oprindelige Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af FDR, men som på grund af hans tidlige død aldrig blev gennemført.

Disse principper, som Lyndon LaRouche skitserede i et "Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.", der blev offentliggjort den 30. marts 1984, efter at Sovjetunionen havde afvist præsident Reagans tilbud om at samarbejde om at gøre atomvåben forældede ved hjælp af teknologiske midler, er stadig absolut gyldige i dag. I dette memorandum hedder det:

"Artikel 1: Generelle betingelser for fred

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) Den ubetingede suverænitet for hver enkelt og alle nationalstater, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for alle og enhver.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som "udviklingslande". Medmindre de uretfærdigheder, der hænger tilbage i kølvandet på den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der ikke blive nogen varig fred på denne planet. For så vidt som USA og Sovjetunionen" – i dag Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina – "anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft på hele planeten er i deres og begges vitale strategiske interesser, er de to magter i denne grad og på denne måde bundet af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik, som er uundværlig for at fremme en varig fred mellem disse to magter."

Forpligtelsen til at engagere sig i et globalt program til udryddelse af fattigdom, som det f.eks. er skitseret i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge" eller Kinas forslag om et samarbejde mellem Bælte- og Vej-Initiativet, USA's Build Back Better-program og EU's Global Gateway-program, kan blive det egentlige udviklingsmæssige grundlag for en global sikkerhedsarkitektur. Ukraine kan i stedet for at være kanonføde i en geopolitisk konfrontation udgøre en bro mellem Europa og de andre eurasiske nationer.

I lyset af den nuværende og den fremtidige fare for pandemier må der opbygges et moderne sundhedsvæsen i alle lande. I betragtning af den hungersnød, der truer 1 milliard mennesker på livet, og den forventede befolkningstilvækst skal regeringerne træffe hasteforanstaltninger for at fordoble verdens fødevarerproduktion for at sikre en sund kost for alle mennesker.

Folkeretten, som den udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred og blev fastlagt i FN-pagten, skal genindføres uden begrænsninger. De fem principper for fredelig sameksistens skal være retningslinjerne for samarbejdet mellem alle nationer.

Den nuværende eksistentielle krise har vist, at menneskeheden har en fælles fremtid eller ingen, og at vi må sætte den fælles menneskeheds interesse før alle nationale interesser, og at alle nationale interesser fra nu af må være i samhørighed med hele menneskehedens interesse.

Det er et udtryk for vores menneskelige civilisations rigdom, at den har skabt forskellige kulturer. Vi må fremme dialogen mellem de bedste traditioner fra disse kulturer, de smukkeste frembringelser inden for videnskab og kunst, som et bevis på menneskets unikke kreativitet og på den måde skabe en ny renæssance, der vil indlede en ny æra for menneskeheden.

Vi vil erstatte had og fordomme mod andre kulturer, som kun eksisterer, hvis vi ikke kender dem, med en nænsom kærlighed til hele menneskeheden, fordi den er det mest værdifulde gode i det kendte univers.

Zepp-LaRouche: “Ukraine en bro – frem for et redskab

Den 1. april – Der er et nyt system på vej frem i hele verden. Det er faktisk ikke en reaktion på “Ukraine/Rusland-konflikten eller andre” aktuelle begivenheder.” Det vil, hvis det lykkes, hverken have karakter af “multipolaritet” eller “unipolaritet”.

Denne forhåbningsfulde udsigt til et nyt system er en reaktion på det, som Lyndon LaRouche ofte, i midten af 1990’erne, betegnede som “afslutningen på en 650-årig historisk cyklus”. Dette var en 100-årig overgang, der begyndte med, at Englands Edward III i 1343 afviste sin gæld til finanshusene Bardi og Peruzzi (for at redde deres sjæle fra åger og beslægtet skændig praksis), til Europas død og genfødsel efter 100 år med ødelæggende pest i storbyerne, elendighed, overtro og krig, ved hjælp af Firenze-koncilets renæssance i 1439, hvis ekstraordinære og kreative virkning på menneskeheden, bragte menneskehedens fremskridt videre, med mange tilbageslag, frem til i dag.

Firenze-koncilet og den nye måde at organisere samfundet på, som det var udtryk for, blev i vid udstrækning gennemført takket være kardinal Nikolaj af Cusas arbejde. Cusa var ikke blot grundlæggeren af den moderne europæiske videnskabelige

metode; hans metode til at tænke og udøve diplomati, kaldet "Modsætningernes sammenfald", som er beskrevet i hans værk "Om den lærde uvidenhed", er den samme metode, som Helga Zepp-LaRouche anvender i dag til at skabe grupperinger på vegne af definitionen af en virkelig menneskelig fremtid.

Modsætningernes sammentræf er faktisk et højere princip for verdensordenen og er hverken "unipolær" eller "multipolær". Den store opgave, som civilisationen står over for i dag, er at sikre den uomstøttelige ret og udføre en nations pligt til at øge den materielle velstand for hvert enkelt individ og den stadig større menneskelige befolkning ved hjælp af universel tilgang til teknologiske fremskridt og universel uddannelse uden ondskabsfulde, affolkende sanktioner mod de fattige. Det er skillelinjen mellem vores retmæssige fremtid og udslettelse, sandsynligvis termonuklear udslettelse.

Helga Zepp-LaRouches optræden i dag i CGTN's program "Dialog Weekend", på tærsklen til topmødet mellem Kina og EU, definerede i løbet af tre minutter skitsen af en alternativ politisk mulighed og faktisk en afvisning af geopolitikken – en ny global handlingsplan til overvejelse for alle topmødedeltagerne og underforstået, for befolkningerne i deres respektive nationer.

Som svar på det første spørgsmål, der blev stillet hende, erklærede fru Zepp-LaRouche: "EU skrev på forhånd på sin webside ... at de ønskede, at Ukraine-spørgsmålet (skulle være) praktisk talt det eneste spørgsmål (på topmødet), og at de ønsker, at Kina skal mægle og påvirke Rusland. Men jeg mener, at det er meget klart, at Kina ikke ønskede at tage parti. Men i betragtning af at EU's økonomi er i frit fald, faktisk med akkumuleringen af Covid og nu sanktionerne, er Europa slet ikke i en stærk position.

"Og jeg tror, Kina har en opfattelse, som jeg mener, egner sig til en mæglerrolle, og det er præsident Xi Jinpings idé om en fælles fremtid for den samlede menneskehed. Jeg mener, at dét

er det vigtigste budskab lige nu, da vi befinder os i en situation, der strategisk set er farligere end under Cubakrisen, og derfor er det, vi virkelig har brug for, og jeg tænker, at Kina ville være i en enestående position til at opnå dette, nemlig at foreslå en ny international sikkerhedsarkitektur, som vil tage hensyn til alle verdens landes interesser.

For årsagen til, at vi har Ukraine-krisen, er på grund af NATO's ekspansion mod øst i 30 år, som Vesten ikke engang ønsker at diskutere længere, men spørgsmålet er, hvordan vi kommer ud af det.

“Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, og jeg har foreslået, at den skal være i traditionen fra den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Og situationen i dag, i lyset af faren for atomkrig, er langt farligere end dengang. Og jeg tænker at europæerne fuldstændig ignorerer den kendsgerning, at der er ved at opstå et nyt system baseret på Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), BRICS, kombinationen Rusland-Indien-Kina.

Indien har nægtet at lade sig trække ind i USA's lejr, men ønsker også at forblive neutralt. Og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af dette, er, hvis europæerne, og endelig også USA, vil forstå, at det er i deres egen interesse at samarbejde med Bælte- og Vej-Initiativet om at løse de virkelige problemer, som vedrører hele menneskeheden, nemlig at pandemien ikke er overstået.

“Vi har en fødevarekrise. Jeg mindes, at en kinesisk økonom for nylig sagde, at som følge af sanktioneerne mod Rusland risikerer en milliard mennesker at dø af sult i år. Hvis Kina ville spille en mæglerrolle og sige, at alle disse problemstillinger skal adresseres samtidig, så kan Ukraine blive en bro i stedet for at være et geopolitisk redskab mellem EU og Rusland, det kunne blive en bro i samarbejdet på det eurasiske kontinent.”

I dialogen med Zepp-LaRouche, deltog professor John Gong fra "University of International Business and Economics", som er velkendt af medlemmerne af Schiller Institutet. Han påpegede, efter at have diskuteret, hvad han troede, at EU's ledere ville ønske at diskutere vedrørende Ukraine, at "vi er nødt til at tale om en principiel neutralitetsholdning. Det betyder, at jeg f.eks. vil foreslå (at Kina) afholder sig fra at sælge våben og fra at bidrage med noget som helst til militæret i kampen mod Ukraine. Det er det første princip. Det andet er, at Kina bør spille en mere proaktiv rolle som mægler i forbindelse med en våbenhvile, som mægler i en politisk løsning i Ukraine. Og for det tredje vil jeg stadig holde fast i opretholdelsen af almindelige handelspositioner. Fordi – dette er meget vigtigt. Historisk set dræber sanktioner på lang sigt faktisk flere mennesker end krig ... i dette tilfælde kan vi se udsigten til, at mennesker vil dø, ikke kun i Ukraine.

Jeg har den hypotese, at hvis det internationale samfund undlader at gribe ind, vil det største antal mennesker i denne krig sandsynligvis være mennesker uden for Ukraine. Med andre ord, hvis vi ser på priserne på korn, priserne på fødevarer, priserne på fødevarer i Mellemøsten, f.eks. i Nordafrika og (andre) afrikanske lande, har disse høje priser som følge af krigen tydeligvis konsekvenser og følgevirkninger for en stor del af udviklingslandene. Så jeg mener, at det er meget vigtigt at opretholde disse normale handelsforbindelser..."

I modsætning til dette perspektiv fra Firenze og dets opfattelse af menneskeheden står "Det nye Venedig" af den store affolkning, som fejlagtigt kaldes (Great Reset) "Den store Nulstilling". "Økonomiske lejemordere", som f.eks. den stedfortrædende nationale sikkerhedsrådgiver for international økonomi Daleep Singh, som er blevet udsendt for at true Indien. Ifølge Pakistans premierminister Imran Khan er de også på vej efter ham.

Victoria Nuland, Ukraines kagemonster, var også i gang med at

lave noget skidt i Sri Lanka, alt sammen inden for de sidste 72 timer. Ifølge premierminister Khan, der står over for en mistillidsafstemning i weekenden, har USA gjort det klart, at han skal forlade sit embede, eller hans nation endnu en gang vil blive udsat for "Bhutto-behandlingen". Dette henviser til den begivenhed i 1976, hvor Henry Kissinger lod den daværende premierminister Zulfikar Ali Bhutto vide, at hvis Pakistan ikke ville opgive deres fuldt udbyggede atomenergi-program, hvilket Bhutto faktisk nægtede at gøre, ville han som gengældelse "statuere et forfærdeligt eksempel med ham".

Med Bhuttos egne ord, smuglet ud af hans dødscelle: "Dr. Henry Kissinger, USA's udenrigsminister, har et brilliant intellekt. Han sagde til mig, at jeg ikke skulle fornærme USA's efterretninger ved at sige, at Pakistan havde brug for oparbejdningsanlægget til sine energibehov. Som svar sagde jeg til ham, at jeg ikke vil fornærme USA's efterretninger ved at diskutere Pakistans energibehov, men at han på samme måde ikke bør fornærme Pakistans suverænitet og selvrespekt ved at diskutere dette anlæg i det hele taget..." Kissingers trussel blev faktisk ført ud i livet, og Bhutto blev henrettet – men ikke besejret.

Atomprogrammet blev stående. Men i dag, i en mere kompleks verden og over for en muterende global pandemi, der potentielt er lige så dødelig som byldepest, må der dannes en højere enhed mellem Pakistan, Indien, Kina, Rusland og andre nationer, herunder et USA, der er befriet fra City of London, gennem den form for dialog, som Helga Zepp-LaRouche fører på CGTN.

Denne dialog, der er opdelt i tre emner, sikkerhed, økonomi og udvikling, vil blive foretaget på Schiller Instituttets konference om at udarbejde en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april i år. Den avancerede praksis for medborgerskab i en verdenskrisetid begynder med deltagelse i og organisering af denne begivenhed, der finder sted om tre dage, og som starter nu.

Redaktør hos Global Times: EU-Kina kan sikre tryghed i en turbulent verden

Den 4. april 2022 (EIRNS)- Det 23. topmøde mellem Kina og EU, der blev afholdt den 1. april via videolink, var det første formelle møde af denne art siden 2020. Global Times' redaktionelle kommentar af 2. april var et ganske positivt forslag – det kritiserede ingen europæisk embedsmand – at disse partnere i omfattende handel og investering prioriterer økonomisk udvikling i deres relationer, samtidig med at de bestræber sig på at holde det strategisk stabilt.

“Det er meget vigtigt, at Kina og EU kan føre samtaler i den nuværende internationale situation”, skrev redaktøren. “Efter udbruddet af Ukraine-krisen synes den kolde krigs spøgelse at være genopstået... Som to magter, der opretholder verdensfreden, to markeder, der fremmer fælles udvikling, og to civilisationer, der fremmer menneskelig fremgang, kan Kina og EU bringe øget håb og garanti for verdensfred og stabilitet med deres samarbejdsforhandlinger.”

Redaktøren bemærkede, at den amerikanske “offentlige mening” bevidst spillede på spændingerne i forholdet mellem Kina og EU; “Utvivlsomt er dette en omhyggeligt planlagt fortsættelse af USA's intentioner om at bruge Ukraine til at inddæmme Rusland og bruge Rusland til at inddæmme Europa... Kina har mere end 70 hørings- og dialogmekanismer med EU-institutionerne, der omhandler og diskuterer næsten ethvert emne.” Men “Washington er hverken villig til at skabe forsoning mellem Europa og Rusland gennem drøftelser, eller win-win-samarbejde mellem Kina og Europa...”

Artiklen konkluderer: “Jo mere kompliceret og turbulent den æra, som Kina og Europa står over for, jo mere bør de insistere på at betragte hinanden fra et strategisk

perspektiv, og des mere bør de holde sig til uafhængighed, objektivitet og rationalitet for at fremme en stabil og langsigtet udvikling af forbindelserne mellem Kina og EU. Det er tidens krav og historiens ansvar.”

Jacques Cheminade medvirker endnu engang på franske CGTN

Paris, 4. april 2022 (EIRNS)-Jacques Cheminade er leder af LaRouche-bevægelsen i Frankrig og tidligere præsidentkandidat.

Kinas CGTN Français har i disse dage vist særlig interesse for:

1) Jacques Cheminades syn på Ukraine-krigens indvirkning på forholdet mellem Europa, USA og NATO. Cheminade fremsatte i dag Schiller Institutets opfordring til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

https://www.youtube.com/watch?v=Cy3yVB9_MZ4

2) Topmødet mellem EU og Kina den 1. april, hvor de europæiske neo-konservatives angreb på Kina blokerede den yderst nødvendige underskrift på investeringspolitikken mellem Kina og EU.

<https://www.youtube.com/watch?v=dWax3NyrVuQ>

Om topmødet mellem Kina og EU sagde Cheminade til CGTN Français: “Den første vigtige kendsgerning – under de nuværende vanskelige omstændigheder – er, at dette topmøde finder sted. Jeg tror ikke, at der vil blive indgået nye partnerskaber, men det er et signal, og der kan udveksles budskaber.

“Det er meget vigtigt, at det, som præsident Xi Jinping har

foreslået, – at Global Development Initiative og den Nye Silkevej koordineres med den europæiske Global Gateway-strategi. Disse to ting kan danne en helhed.

“Resultatet heraf, skal udmønte i et meget vigtigt princip: Dette er ikke en politik for systemisk rivalisering, som det undertiden er blevet hævdet i Europa, men tværtimod en politik for udveksling og samarbejde, idet der tages hensyn til, at ca. 15 % af den kinesiske eksport går til Europa, og at Kina i den modsatte retning aftager 10 % af eksporten fra de 27 EU-lande.

“Jeg håber, at den investeringsaftale, der blev indgået i slutningen af 2020 på opfordring af Angela Merkel, som har insisteret på den, kan etableres. Indtil videre er der ikke tale om en sådan mulighed, men det bør overvejes. Desuden bør der være samarbejde inden for atom-, rum- og luftfartsindustrien og især i forhold til den fødevarekrise, der er ved at opstå i verden. Jeg mener, at der er basis for samarbejde inden for landbrug og fødevarer, som er meget vigtigt mellem Frankrig og Kina....

“Det er meget vigtigt at overveje, hvordan Europa og Kina, især Frankrig, kan spille en rolle som mæglere og inspiratorer til fordel for fred...

“Men der er mere. I Frankrig sendte stabschefen for de væbnede styrker et brev til general officererne, hvor han meget klart udtalte, at de sanktioner, som det internationale samfund har iværksat mod Rusland, naturligvis vil ramme den russiske økonomi, men også de vestlige økonomier og især Europa. I sin konklusion fortsatte han: “På mellemlang sigt vil en af konsekvenserne af denne krig utvivlsomt være en periode med omstrukturering af de internationale økonomiske forbindelser”. Her ser jeg en tilnærmelse til Lavrov og Wang Yi’s udtalelser. Dette moment vil være kortvarigt, men det er en mulighed, som vi skal gribe for gensidig udvikling på internationalt plan.”

Lyndon LaRouche: “Det afgørende på dette tidspunkt er ideer”

Den 30. marts (EIRNS) – Hvordan skal vi så organisere vores medborgere og andre nationers medborgere under forhold, hvor verden står over for den meget alvorlige mulighed for atomkrig; hvor vi allerede er på vej ned i en fysisk-økonomisk nedsmeltning, som ikke er set siden det 14. århundredes mørke tidsalder; og hvor de fleste af os er grebet af en pessimisme, som dulmer deres bekymring for menneskeheden – og for dem selv?

Et godt udgangspunkt er at lytte til – eller i det mindste læse – de kloge ord af Lyndon LaRouche. “Vi er nået til et afgørende punkt. Hvad er alternativet til at låne sig tilbage og enten lade som om det ikke sker, eller blot beklage sig over det, der sker, og protestere voldsomt?

“Nu er menneskeheden anderledes end dyrene. Dyrene ville under disse forhold simpelthen blive forrykte. Men ... mennesker er ikke dyr. Mennesker er i stand til at erkende, og det karakteristiske ved historien er, at når menneskeheden bruger sin hjerne, sit sind, og udveksler begreber med andre, som definerer et alternativ til en umulig situation, vil menneskeheden vælge en {intention}, en styrende hensigt om handling, for at foretage en eller anden nyskabelse i institutionerne, for at forsøge at løse opgaven. Derfor er det vigtigste på dette tidspunkt {ideer}...”

“Men det er ikke nok. Man skal også tilvejebringe et klart billede af det gennemførlige alternativ. Hvad gør vi i stedet?”

Det var Lyndon LaRouches ord til en konference på Schiller Instituttet den 4.-6. maj 2001 i Bad Schwalbach, Tyskland, om emnet “Winning the Ecumenical Battle for the Common Good” (At vinde den økumeniske kamp for det fælles bedste). LaRouches fulde tale ved denne lejlighed kan findes i {EIR} af 25. marts 2022, se link [bws_pd]

Disse ideer, denne hensigt og netop et sådant klart billede af det mulige alternativ, vil være i centrum for Schiller Instituttets kommende internationale konference den 9. april, om etablering af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer. Den netop udgivne “LaRouches planer for en ny international økonomisk arkitektur”, som nu er offentliggjort på Schiller Instituttets hjemmeside

<https://schillerinstitut.dk/si/2022/03/nu-er-det-tid-til-larouches-planer-for-en-ny-oekonomisk-arkitektur/>

er et vigtigt diskussionsdokument for deltagerne i denne konference – faktisk for alle regeringer og politiske ledere rundt om i verden, som hver især står over for eksistentielle beslutninger, der vil afgøre deres nationers og hele menneskehedens skæbne.

Som man kan læse nedenfor, er der i Eurasien allerede sket fremskridt i retning af den påkrævede politik, med den dybtgående strategiske koordinering mellem Rusland og Kina, det voksende potentiale for inddragelse af Indien og Kinas ledende rolle i løsningen af den afghanske krise. Som Lyndon LaRouche forklarede i samme tale fra 2001: “Det var det, der kom til udtryk, da Primakov var premierminister [i Rusland], om det triangulære samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien, som vi i høj grad støttede og pressede på for. Dét er en levedygtig idé. Den skal have flere ben at gå på og et sind

til at retlede den, i den forstand.”

Som LaRouche derefter understregede, “Vesteuropa må påtage sig en mission, og Centraleuropa må påtage sig en mission, om at deltage i denne udvikling af Eurasien.” Desuden “ville formålet være at få USA til at samarbejde med dette store foretagende ... og derefter se på Afrikas behov, for at skue menneskeheden i sin helhed.”

Denne overordnede strategiske orientering, som Lyndon LaRouche identificerede for 21 år siden, er fortsat vores mission i dag.

LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur.

Inkl. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine

Den 28. marts 2022 – Det følgende er en foreløbig udgave af et politisk forslag fra Schiller Instituttet, som blev udarbejdet og skrevet af en arbejdsgruppe fra Executive Intelligence Review, bestående af Claudio Celani, Richard Freeman, Paul Gallagher, Marcia Merry-Baker, Dennis Small og Karel Vereycken.

Resumé af handlingsplanen

Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at

Lyndon LaRouches forudsigelser i det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var rystende præcise. Verdensproduktionen af fysiske økonomiske basale varer er styrtdykket; hyperinflation af finansielle aggregater har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for en stor del af menneskeheden; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af gamle og nye sygdomme har allerede direkte og indirekte kostet omkring 18 millioner mennesker livet. En global hungersnød er nært forestående.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver patetisk Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange fald i menneskehedens “potentielle relative befolkningstæthed”, som helhed – LaRouches metode til at måle et samfunds evne til at reproducere sig selv på et stadigt stigende niveau af velfærd, videnskab og klassisk kultur for en voksende befolkning – et sammenbrud, der er resultatet af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street gennem et halvt århundrede har påtvunget os.

Den mekanisme, gennem hvilken denne politik i dag føres til sin “endelige afvikling”, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollarblok og Bælte- og Vejblokken – som begge er tiltænkt at blive kastet ud i et inferno af affolkning og krig, meget muligt inklusive termonuklear krig.

Det er særligt sigende og forfærdeligt, at de spirende Bælte- og Vejforbindelser via jernbane, der strakte sig fra Kina gennem Rusland og ind i Europa, er blevet næsten fuldstændig afbrudt af de igangværende sanktioner og krigen.

Det er nu også på tide, at Lyndon LaRouches programmatisk løsning på denne krise bliver helt og aldeles indlysende, og

at der handles derefter, over hele jorden – mens der stadig er tid til at gøre det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, må verdens nationer i stedet kobles sammen igen omkring et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver, en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling.

Det væsentlige i denne programmatisk politik blev fastlagt af LaRouche i hans Fire Nye Love fra 2014, som er lige så gældende i dag, som da de blev udformet for otte år siden (se boks 1 nedenfor). Under de nuværende omstændigheder med den åbenlyse "totale krig", som det finansielle etablissement fører mod Rusland (og snart Kina), og som omfatter alle de væsentlige kendetegn ved strategisk tæppebombning af fjendtligt territorium, er det nødvendigt med en omgående handlingsplan, der er centreret omkring disse Fire Love:

1. Fysisk økonomi: Rusland har allerede vedtaget krigsøkonomiske foranstaltninger for at forsvare sin grundlæggende nationale kapacitet og garantere selvforsyning med de vigtigste økonomiske livsfornødenheder. Den "strategiske trekant" bestående af Rusland, Indien og Kina vil imidlertid være endnu mere effektiv til at opfylde de væsentlige fysisk-økonomiske behov hos deres fælles befolkning, som udgør 38% af verdens samlede befolkning, hvis de arbejder sammen. Denne RIC-kombination – som var den oprindelige kerne i det, der senere blev til BRICS-landene – producerer 43 % af verdens hvede, 23 % af naturgassen, 66 % af stålet og enorme mængder af råstoffer af afgørende betydning. De har også kapaciteter i verdensklasse inden for kerneenergi, jernbaner og andre infrastrukturer, rumforskning og andre avancerede teknologier (se tabel 1).

Tabel 1: RIC's fysiske økonomi, udvalgte parametre (kommer senere)

På trods af mangler i visse økonomiske sektorer (værktøjsmaskiner og andre kapitalgoder, lægemidler, fly osv.)

er RIC'erne stærkt positioneret med hensyn til den fysiske økonomi til at etablere en "regional blok, der enten opererer uden for eller parallelt med det eksisterende IMF-system", som Lyndon LaRouche anbefalede for år tilbage. Alliancen mellem Kinas Bælte- og Vej-Initiativ (BRI) og den russisk ledede Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) er allerede en operationel hjørnesteen i et sådant foreslået nyt arrangement.

2. Fast valutakurssystem: Handel og produktive investeringer inden for en sådan blok vil finde sted ved at etablere et fast valutakursforhold mellem deres valutaer med et lille spænd for midlertidige udsving. Denne ordning vil udelukke enhver indtrængen af spekulative finansieringsstrømme i dollar eller relaterede finansielle bevægelser. Pariteterne mellem deres respektive valutaer vil således ikke længere have noget forhold til det spekulative system med flydende dollarkurser, men vil blive fastlagt direkte af aftaler mellem regeringer og dermed ikke af det manipulerede spekulative "marked".

Der vil også blive forhandlet om en regional fælles valuta for at lette international handel, investeringer og afvikling af konti – med en guldunderstøttet renminbi som en fremtrædende løsningsmodel. Dette vil gøre det muligt at "forhandle en række langfristede sæt af beskyttende traktat-aftaler på lang sigt om kredit, told og handel mellem en række førende nationer", som LaRouche skrev i 2004 (se boks 2, vedlagt dette dokument).

3. Fuldstændig kapital- og valutakontrol og målrettet kredit: Hvert af landene vil også etablere en fuldstændig beskyttet national valuta og et nationalt banksystem, hvilket kræver: fuldstændig kapital- og valutakontrol; en fast valutakurs i forhold til andre valutaer (som angivet i punkt 2); og udstedelse af målrettet, produktiv kredit med lav rente til prioriterede projekter. I Ruslands tilfælde ville en guldunderstøttet rubel (eller en ny "stærk rubel") opfylde disse krav på en eksemplarisk måde; guldunderstøttede valutaer kunne også indføres i Kina og Indien, og dette kunne udvides

til den fælles valuta.

Tiden med høje renter for at tiltrække "carry-trade"-spekulative finansielle strømme fra udlandet vil blive bragt til et brat ophør. I et land i udviklingssektoren har en sådan streng adskillelse mellem den beskyttede, produktionsbaserede nationale valuta og den spekulative London-orienterede internationale dollar den samme funktion som Glass/Steagall-bankadskillelsen i USA. Dette er en forudsætning for at etablere en Hamiltonisk nationalbank til at organisere udstedelsen af nye, lavt forrentede, produktive kreditstrømme til højteknologiske sektorer i nationens fysiske økonomi – "et massivt supplement af langfristet kredit til kapitaldannelse med indledende vægt på kapitaldannelse i den grundlæggende økonomiske infrastruktur", med LaRouches ord.

4. RIC-plus: RIC-nationerne vil udgøre den grundlæggende kerne i en ny international arkitektur, som vil være åben for alle nationer, der er villige til at deltage på grundlag af sådanne sunde fysisk-økonomiske principper. Der er næppe tvivl om, at de fleste nationer i udviklingssektoren vil finde denne nye arkitektur langt mere fordelagtig for deres egne behov, end den ødelæggelse som det bankerotte transatlantiske finanssystem nu pålægger dem, og de vil hurtigt orientere sig mod en sådan foranstaltning. En mulig umiddelbar udviklingsblok er Shanghai-samarbejdsorganisationen eller SCO (Kasakhstan, Kirgisistan, Pakistan, Tadsjikistan og Usbekistan, ud over Rusland, Indien og Kina), som nogle førende eksperter har anset for at være tilstrækkelig bred til at fungere som en mulighed for at iværksætte et nyt guldbaseret monetært system uden dollar, baseret på en traktat mellem de lande, der har taget initiativ til det.

Den massive eksport af kapitalgoder til udviklingslandene vil være af central betydning for RIC-blokkens produktive ekspansion. Store infrastrukturprojekter i disse lande vil også være en integreret del af den økonomiske genopretning i verden. Langfristede, lavtforrentede kreditter til sådanne

aktiviteter vil blive udstedt i den nye fælles RIC-valuta, på samme måde som renminbi allerede anvendes af BRI i dag, blot i langt større omfang. Kreditter til avancerede teknologiske produktive økonomiske aktiviteter – til forskel fra spekulative aktiviteter – er ikke inflationære og tilbagebetales bekvemt gennem den produktivitetsforøgelse, som sådanne investeringer vil medføre.

5. USA og Europa skal tilslutte sig Bælte & Vej: Det vil være af særlig betydning at få såvel USA som de europæiske nationer med i dette nye sæt af internationale aftaler. Det amerikanske og europæiske folk og deres økonomier vil klare sig langt bedre i forbindelse med RIC og Bælte- og Vej-Initiativet, end under det afindustrialiserings- og affolkningsregime, som de nu står overfor under det nuværende bankerotte britisk styrede system. Lyndon LaRouche omtalte denne politik som en alliance mellem fire magter (Rusland, Indien, Kina og USA), som alene ville have den nødvendige styrke til at gøre en ende på det Britiske Imperium en gang for alle. For at gøre dette kræver det udelukkende, at USA vender tilbage til sit forfatningsmæssige formål, herunder det amerikanske økonomiske system, som Alexander Hamilton var banebrydende for, og at suveræne nationer i Europa handler på samme måde.

6. Genopbyg Ukraine gennem øst-vestligt samarbejde: Det umiddelbare fokus for et sådant økonomisk samarbejde til gavn for alle vil være Ukraine. Det, der i dag er en blodig slagmark, ville blive en model for øst-vest-samarbejde. Den engang så magtfulde ukrainske økonomi – ødelagt af 20 års økonomisk liberalisme efter uafhængigheden; efterfulgt af endnu en forringelse efter det vestligt ledede Maidan-statskup i 2014; og nu hærget af krig – kan genopbygges og genoplives ved hjælp af fælles bestræbelser. Ukraine vil blive omdrejningspunktet for transit via Bælte & Vej fra Kina til hele Europa og genopbygge Ukraines engang så magtfulde videnskabelige, tunge industri- og landbrugssektorer til gavn for hele verden.

Ovennævnte seks foranstaltninger udgør ikke en langsigtet strategi, ej heller er de et forslag på mellemlang sigt. De er en kortsigtet handlingsplan, der er nødvendig for at standse den massive økonomiske ødelæggelse, der allerede er i gang, stoppe de geopolitisk drevne krige og skabe den nødvendige arkitektur for en fremskyndet vækst og udvikling af alle nationer.

Boks 1: LaRouches "Fire Nye Love"

Den 8. juni 2014 skrev Lyndon LaRouche et dokument med titlen "De fire nye Love til at redde USA nu! Ikke en mulighed: En omgående nødvendighed", som understregede følgende fire politiske krav:

1. Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal gennem en konkursbehandling.

2. En tilbagevenden til et system med et topstyret og grundigt defineret nationalt banksystem, som specificeret af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

3. Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe en højproduktiv udvikling i forbedringer af beskæftigelsen; med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

4. Vedtage et fusionsdrevet "lynprogram" for at fremme de fundamentale gennembrud inden for videnskab, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

LaRouche-planen fortsætter med følgende kapitler:

- 1. Sanktioner afkobler verdensøkonomien og fører den ud mod afgrunden**

2. Sanktioner fremskynder det transatlantiske finansielle sammenbrud

3. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine

En pdf af hele rapporten findes nedenunder.

Udkast til en plan for at genopbygge og udvikle Ukraine

Følgende er det sidste kapitel fra (Link:) LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur

Fred gennem udvikling er kodeordet for politikken for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det skal anvendes umiddelbart i forbindelse med genopbygningen af et neutralt Ukraine efter krigen.

Selv om omfanget af ødelæggelserne som følge af den igangværende krig er ukendt på nuværende tidspunkt, er det en kendsgerning, at Ukraines økonomi kan og bør genopbygges og omdannes til en førende videnskabelig-teknologisk avanceret økonomi som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien. Det kan hæve sin levestandard og sin arbejdsstyrkes kognitive og kreative evner, samtidig med at det afviser City of London-IMF's destruktive rådgivning, som har ført landet til tre årtiers økonomisk ødelæggelse. Det kan genopbygges ud af de murbrokker, som den nuværende krig efterlader i sit kølvand.

Ukraines iboende potentiale er stort. Landet har historisk set haft en kvalificeret og produktiv arbejdsstyrke med kvalifikationer i verdensklasse inden for en række områder. Det har et betydeligt industrielt bælte i regionen mellem og inklusive Dnipropetrovsk-regionen og Donetsk Folkerepublikken (tidligere Donetsk-regionen i Ukraine), som har produceret mere end en tredjedel af Ukraines samlede industrielle udbytte. (I denne undersøgelse betragter vi den omstridte Donetsk Folkerepublik [D.P.R.] og Luhansk Folkerepublik [L.P.R.], hvis nøjagtige status vil blive fastlagt ved fredsforhandlinger, og Ukraine som en del af den samordnede

region, der skal udvikles). Ukraine har design- og maskinfabrikkerne Juzhmash og Juzhnoye, der er involveret i produktion af rumfartøjer, raketter og støbegods, og Antonov Aeronautics, der er specialiseret i fragtfly, som alle kunne udvides til at producere rumrelaterede køretøjer, men en del af dem kunne ombygges til at fremstille f.eks. laserværktøjsmaskiner.

Landet er udstyret med 20 % af jordens "sorte muld", der kan producere rigeligt med hvede, korn og mange andre landbrugsafgrøder, både til eget brug og til eksport til hele verden. Landets jernbanenet er gammelt og nogle steder nedslidt, men det kunne opgraderes til at omfatte elektrificerede højhastighedstog eller magnetiske svævebaner, idet man udnytter dets privilegerede centrale geografiske beliggenhed til hurtigt at transportere varer og mennesker nord-syd og øst-vest gennem hjertet af Eurasien, et centralt led i Bælte- og Vej-Initiativet. Ukraine er faktisk det perfekte omdrejningspunkt for at erstatte det nuværende globale paradigme for økonomisk sammenbrud og krig, med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er baseret på princippet om fred gennem udvikling.

Tredive års ødelæggelse

Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 erklærede Ukraine sig uafhængigt den 24. august 1991, men dets "uafhængighed" blev kortvarig. Med det samme kom en sværm af økonomer fra IMF, Wall Street og City of London og gennemtvang en politik med privatisering, lukning af fabrikker, fyring af arbejdere osv. Økonomen Dr. Natalia Vitrenko, formand for Ukraines progressive socialistiske parti (PSPU), dissekerede resultaterne af denne destruktive politik på en konference den 13.-14. april 2013, hvis tale blev gengivet i EIR-magasinet den 3. maj 2013. Vitrenko berettede: "Hvor Medens Ukraine tidligere havde 16 store værktøjsmaskinfabrikker, som producerede 37.000 værktøjsmaskiner i 1990, er der nu kun tre tilbage, som knap nok er på benene; de producerer kun 40

værktøjsmaskiner om året.”

Vitrenko bemærkede endvidere, at hvis man sammenligner niveauet i 2012 med 1990, så var Ukraines elproduktion efter 22 år faldet med 35 %, dets stålvalseproduktion var faldet med 57 %, og dets traktorproduktion var kollapsede med 94,3 %. I løbet af disse år med pengepolitisk “uafhængighed” mistede Ukraine 12 millioner arbejdspladser, og befolkningen blev gradvist fattigere.

Et vendepunkt i Ukraines historie indtraf i slutningen af 2013: Den ukrainske præsident Viktor Janukovitj besluttede den 21. november at undlade at underskrive en associeringsaftale om frihandel med EU, og han overvejede andre alternativer for Ukraines udvikling. Den 3.-6. december aflagde Janukovitj et statsbesøg i Beijing. Her mødtes han med den kinesiske præsident Xi Jinping og forpligtede Ukraine til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, hvis oprettelse Xi havde annonceret blot tre måneder tidligere den 7. september i Kasakhstan. Den 5. december kommenterede det kinesiske udenrigsministerium mødet: “Ukraine har engang skabt vigtige forbindelser mellem de østlige og vestlige civilisationer, og ligger på den vej som den kontinentale bro over Eurasien skal passere. Ukraine er klar til at deltage i opbygningen af “Silkevejens Økonomiske Bælte”. Den kinesiske part udtrykker tilfredshed med dette og er parat til at drøfte relevant samarbejde med den ukrainske side.”

Kina og Ukraine underskrev en strategisk partnerskabsaftale, og Kina indvilligede i at investere 8 milliarder dollars i Ukraines økonomi, ifølge Ukraine Monitor fra 6. december 2013.

Samarbejde med Rusland var også på dagsordenen. Den daværende russiske vicepremierminister, Dmitrij Rogozin, havde etableret en arbejdsgruppe om russisk-ukrainsk industrisamarbejde, der involverede militær og fælles rumproduktion, som blev konsolideret med Rogozins rundrejse fra 1.-3. december til industriområdet i Dnepr-bugten, der kulminerede

med et møde med Ukraines daværende premierminister Mykola Azarov.

Disse udviklingsperspektiver var mere, end det forfærdede britiske og amerikanske etablissement kunne tolerere, og de gik "live" med gamle kapaciteter i Ukraine, herunder Victoria Nuland, den daværende amerikanske vicesstatssekretær for europæiske og eurasiske anliggender, og netværkene omkring tilhængere af den pro-nazistiske kollaboratør Stepan Bandera, som blev indsat for at optrappe vold og kaos for at vælte Janukovytsj-regeringen – hvilket det lykkedes dem at gøre den 24. februar 2014. Den på forhånd udvalgte Arsenij Jatsenjuk blev indsat som premierminister den 27. februar 2014 på Victoria Nulands opfordring for at genindføre City of London-IMF-politikken, der havde anstiftet så megen ødelæggelse og lidelse i Ukraine i 21 år.

Mellem 2012 og 2019 faldt Ukraines samlede arbejdsstyrke med 3,96 mio. arbejdstagere eller med 18,6 %; arbejdsstyrken inden for landbruget faldt med 486.000 arbejdstagere (med 13,9 %); arbejdsstyrken inden for industrien faldt med 884.000 arbejdstagere (med 26,4 %); og arbejdsstyrken inden for fremstillingsindustrien (en del af industriarbejderne) faldt med 443.000 arbejdstagere (med 19,5 %).

I 1992 havde Ukraine en samlet befolkning på 51,9 mio. mennesker. I 2012 var den faldet til officielt 45,4 millioner, selv om økonomen Vitrenko oplyste, at det faktiske tal dengang var 39 millioner. I 2020 var det officielle befolkningstal 41,4 millioner, inklusive befolkningen i Donbas (men med Vitrenkos justering ville det være tættere på 35 millioner). Efter officielle standarder har Ukraine haft den største befolkningsnedgang af alle europæiske lande mellem 1992 og 2020, og alt dette skete før den russiske militæroperation i Ukraine den 24. februar 2022. Nu er der yderligere ca. 4 millioner ukrainere, som er emigreret til udlandet, og et ukendt antal, der er blevet internt fordrevet.

At vende processen, at genopbygge Ukraine

Ukraine kan tage nogle afgørende skridt som en del af en ny international økonomisk arkitektur, som præsenteret tidligere i dette dokument.

For det første bør Ukraine i første omgang lægge den største vægt på at genopbygge og udvikle sin produktive arbejdsstyrke. I en webcast den 7. december 2012 sagde økonomen Lyndon LaRouche følgende: "Vi har én befolkning på denne planet, og vi har brug for hvert eneste forbandede individ på denne planet: Vi har behov for dem! De har et formål med at eksistere, fordi de kan blive mere produktive, og når de bliver mere produktive, så bliver deres børn mere produktive og så fremdeles; menneskehedens evne til at håndtere disse problemer øges."

I løbet af det næste årti bør Ukraine sigte mod at få 10 millioner arbejdere tilbage i arbejdsstyrken, herunder 4 millioner flere industriarbejdere, og af dem bør der være en stigning på 2 millioner arbejdere i fremstillingsindustrien.

I 2019 havde Ukraine 118.935 fremstillingsvirksomheder, nogle med så få som fem ansatte. I dag er det utvivlsomt langt færre, men Ukraine bør sigte mod at øge dette med ca. 50.000 nye fremstillingsvirksomheder inden 2032 og udvide størrelsen og arbejdsstyrken i eksisterende fremstillingsvirksomheder. Den førende sektor i denne forbindelse bør være maskinværktøjsindustrien, og der bør bringes mestermekanikere fra Kina, Tyskland, Italien og Schweiz til at arbejde sammen med ukrainske værktøjsmaskineksperter for at uddanne en ny generation af værktøjsmaskinarbejdere.

Ukraine har en officiel ungdomsarbejdsløshedsprocent, der svinger mellem 15 % og 22 %, selv om den reelle arbejdsløshedsprocent angiveligt er meget højere. Ukraine bør oprette et civilt bevarelseskorp efter samme model, som det USA's præsident Franklin Roosevelt oprettede i USA i marts

1933 for at ansætte og uddanne arbejdsløse unge. Det ukrainske korps bør fokusere på lægeligt og hospitalsmæssigt hjælpearbejde og endog støttefunktioner i forbindelse med opbygning af hospitaler og anden infrastruktur, sammen med uddannelseskurser, der gives om aftenen, som en del af et verdenssundhedssystem efter de retningslinjer, som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche har foreslået.

For det andet skal Ukraine genopbygge mange af sine byer og genopbygge og modernisere sit industribælte. En betydelig del af områdets industri er koncentreret i to store regioner: Dnipropetrovsk-regionen i den sydøstlige del af landet og D.P.R. i den østlige del, som hver især havde frembragt omkring 17 % af Ukraines industriproduktion før krigen.

D.P.R. koncentrerer sig overvejende om stålproduktion, kemisk industri og kulminedrift. Det har også videnskabelige centre. Det er vigtigt, at Donetsk by og Mariupol udgør to ender af en enkelt industrikorridor med industrivirksomheder. I Mariupol ejer selskabet Metinvest, der kontrolleres af milliardæren Rinat Akhmetov, to store stålværker samt andre anlæg, der tilsammen angiveligt beskæftiger 40.000 mennesker. Den demokratiske Folkerepublik er blevet negativt påvirket af faldet i kulproduktionen. I 2013 producerede Ukraine 84 mio. tons kul. Sidste år var tallet nede på 29 mio. tons, hvilket er et brat fald på to tredjedele. En stor del af områdets miner er placeret i Donbas-regionen. Flere af D.P.R.'s kulminer er blevet oversvømmet af voldsomme regnskyl i de sidste par år og gjort ubrugelige, og centralregeringen i Kyiv har ikke gjort meget for at hjælpe. Dette har skadet Ukraines stålproduktion. De britiske royales hellige "Great Reset"-korstog mod kul skader Ukraine yderligere.

Dnipropetrovsk-regionen, der er et center for sværindustri, er kendetegnet ved mange anlæg, der producerer en bred vifte af industri- og kapitalgoder, herunder støbejern, valset metal, rør, maskiner, maskiner, mineudstyr, landbrugsudstyr, traktorer, spovogne, køleskabe og fødevarerforarbejdning.

Flere store mineselskaber er beliggende i Kryvyi Rih, den længste by i Europa, som ligger i Dnipro-regionen. ArcelorMittal, den største stålproducent i Ukraine med en årlig produktion på mellem 4 og 6 millioner tons, er beliggende i Kryvyi Rih. Juzhmash og Juzanoye, to store statsejede virksomheder, som var kernen i Sovjetunionens forsvars- og rumfartsproduktion, ligger også i Dnipro-regionen.

I disse to industricentre, som tilsammen producerede mere end en tredjedel af Ukraines industriproduktion, er en del af fabriksudstyret nedslidt – nogle stammer fra den midterste del af Sovjettiden – og en del af infrastrukturen er utilstrækkelig. Deres opretholdelse vil kræve betydelige kapitalinvesteringer i teknologisk opgradering og modernisering af kapitalgoder og anlæg samt opførelse af mange nye fabrikker. Dette bør være en fælles indsats i form af en Marshallplan-lignende indsats fra industrinationerne i Vest og Øst, ikke ulig det der var nødvendigt for at hjælpe med at genopbygge Tyskland efter Anden Verdenskrig.

For det tredje, jernbaner. Den vedlagte figur med titlen "Railroad and Road Corridors Across Eurasia", som først blev vist i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", bind II, viser Ukraines fysiske centrale placering i forhold til World Land-Bridge. I øjeblikket går 80-90 % af den godstrafik, der transporteres fra Asien til Europa, gennem jernbanelinjerne i den nordlige korridor, som går gennem Rusland, og som er blevet bragt næsten til standsning på grund af sanktioneerne.

[[Indsæt MAP på s. 108 i SI specialrapport]]

En del af Ukraines jernbanenet er forældet og har et stort behov for genoplivning. Halvdelen af dets 21.640 kilometer (13.447 miles) er elektrificeret, men det kan ikke håndtere højhastighedstrafik undtagen på nogle få strækninger. I 2021 underskrev Krzaliznytsia, de ukrainske jernbaner, imidlertid

en aftale med det italienske jernbaneselskab Ferrovie dello Stato Italiane om at gennemføre en forundersøgelse af muligheden for at indføre højhastighedstogtrafik i Ukraine. Centralt i forslaget er opførelsen af en højhastighedsjernbanelinje fra Odessa til Kyiv til Lviv, en afstand på 790 km (489 miles). Denne højhastighedsrute skal udvides til at forbinde det vestlige Ukraine (hvor Kyiv og Odessa ligger) med Dnipro og D.P.R. i øst. Systemet omfatter passagertransport, men det bør udvides til også at befordre gods. Kineserne, der er verdens førende aktør inden for jernbanebyggeri, er også interesseret i at bygge højhastighedstog i Ukraine.

En jernbanelinje med højhastighedstog til transport af passagerer og gods gennem Ukraine ville kræve ca. 10.000 km nye strækninger (6.200 miles).

For det fjerde har Ukraine en meget fremtrædende og kompetent rumfartsindustri, som er forankret i det Kyiv-baserede Antonov Aeronautics og virksomhederne Juzhmash og Juzhnoye. Både Juzhmash og Juzhnoye har hovedkvarter i den sydøstlige ukrainske by Dnipro i Dnipropetrovsk-regionen, der er døbt "Rocket City" efter sin rumindustri. I sovjettiden fungerede Dnipro som et af de vigtigste centre for rum-, atom- og militærindustrien og spillede en afgørende rolle i udviklingen og fremstillingen af ballistiske missiler til U.S.S.R. Et af de kraftigste interkontinentale ballistiske missiler (ICBM'er), der blev anvendt under Den kolde Krig, var R-36, som senere blev et forbillede for Tsyklon-familien af løfteraketter. Både R-36 og Tsyklon blev designet af Juzhnoye og fremstillet af Juzhmash.

Vejen ud af den militære produktion var rumfartsindustrien. Begge virksomheder blev rygraden i landets rumindustri og byggede over 100 løfteraketter om året. I Vesten fik de opmærksomhed for at designe og fremstille de første trin til Antares-raketten, som opsendte Northrop Grumman Cygnus-lastbilen til den internationale rumstation. Og Juzhnoye

fremstiller også motorer til Europas Vega-raketter.

Ud over rumfartøjer og raketter fremstiller Juzhmash også landingsgear, støbegods, smedegods, traktorer, værktøj og industriprodukter. Disse virksomheder og andre af Ukraines forsknings- og produktionsfaciliteter råder over gigantiske hangarer og komplekse testsystemer, der repræsenterer investeringer i milliarder af dollars.

Antonov Aeronautics fremstiller især tunge militære og kommercielle transportkøretøjer samt passagerfly og er også førende på verdensplan inden for lufttransport af rumkomponenter og fragtrelaterede satellittransporter. I 2016 blev det lagt ind i det nyoprettede Ukrainian Aircraft Corporation.

Juzmash, Juzhnoye og Antonov beskæftiger tilsammen 40.000 medarbejdere, hvoraf mange er ingeniører, rumforskere osv. De og deres komplekse enheder, udgør en ægte perle, ikke kun for rumforskning, men for deres bredere kapacitet, hvoraf en del kunne producere nye produkter såsom laserværktøjsmaskiner og mange andre avancerede maskiner, som Ukraine og andre nationer vil få brug for.

For det femte er Ukraines rige sorte muld en velsignelse for menneskeheden. Ukraine er en af verdens største korneksportører og eksporterer ifølge USA's landbrugsministeriums prognose fra marts 2022, for perioden 2021/22, 20 mio. tons hvede, 27 mio. tons majs og 6 mio. tons byg. Landet er verdens største producent af solsikkefrø og en af verdens syv største producenter af kartofler, tørrede ærter, gulerødder, agurker, græskar, kål, raps, sukkerroer osv. Med de rette internationale ordninger kunne det brødføde en del af Afrika.

For det sjette kræver alle disse projekter en enorm mængde støtte. Den økonomiske politik i Ukraine, der er dikteret af IMF, London og Wall Street, må ophæves fuldstændigt og

omgående. Den har medført ødelæggelse, plyndring, sult og sygdom for det ukrainske folk fra 1991 til i dag.

Kreditbehovet for det ovenfor beskrevne program for Ukraines genopbygning vil med lethed beløbe sig til mellem en halv og en billion dollars. Det kan ikke opnås gennem IMF-City of Londons spekulative globale monetære kasino-system. Ukraine bør anvende Glass/Steagall-loven for at sætte sit finansielle system under øjeblikkelig konkursreorganisering og oprette en Hamiltonisk nationalbank som erstatning for centralbanken for at udstede de nødvendige mængder af målrettede kreditter til den produktive del af økonomien.

Alle disse foranstaltninger vil blive gennemført, som vi skitserede i det indledende afsnit af dette dokument, inden for rammerne af et nyt globalt kreditsystem, som sammen med Bælte- og Vej-Initiativet vil skabe en revolution i global udvikling.

The following excerpt is taken from Lyndon LaRouche's January 12, 2004 essay, "On the Subject of Tariffs and Trade."

Now, the world's present, floating-exchange-rate monetary-financial system is hopelessly bankrupt. It must be placed into governments-controlled receivership for necessary forms of administration and reorganization. Virtually none of the leading banking institutions of western Europe and the Americas (among other cases) are not implicitly bankrupt presently. Therefore, the first, most immediate objective of intervention by sovereign governments must be stability of the normal functions of society; the second, short- to medium-term objective, must be an increase in productive employment to levels sufficient to bring current accounts of nations into balance; the third objective must be the negotiation of a nested array of long-term sets of protectionist treaty-agreements on credit, tariffs, and trade among a set of leading nations. The latter agreements should range from one to two generations: corresponding to capital cycles of from

twenty-five to fifty years.

The possibility of a recovery from the condition presently bequeathed to us by the combination of the floating-exchange-rate IMF system and the wildly aberrant behavior of central banking systems of nations, depends upon a massive supplement of long-term credit for capital formation, with initial emphasis on capital formation in basic economic infrastructure. To sustain such a program of expansion over two generations, as we must, requires a system in which fundamental borrowing costs must be no higher than between 1-2% simple-interest rates. This can be achieved only under conditions defined by a fixed-exchange-rate monetary-financial system. Therefore, this means a 'gold reserve system,' but not a revival of a British-style (or looney Ezra Pound's) 'honest money' sort of gold standard system. This also means a system of long-term trade and tariff agreements among nations, to an effect consistent with such goals as long-term growth of capital formation.

Download (PDF, Unknown)

Kina fremmer paradigme for udvikling i Centralasien; NATO-blok beordrer yderligere sanktioner og mere krig

Den 24. marts 2021 (EIRNS) – Tidligt i dag i Kabul aflagde Kinas udenrigsminister, Wang Yi, et overraskende besøg for at mødes med Taliban-regeringsledere og diskutere Bælte- og Vej-

Initiativet, navnlig forbindelsen mellem Afghanistan og CPEC (China Pakistan Economic Corridor). I næste uge vil Beijing være vært for Afghanistan og dets nabolande på et tredje regionalt møde om fremme af mulighederne for at skabe forbindelser, med henblik på stabilitet i Afghanistan og udvikling i hele Centralasien. Det indebærer en økonomisk aktivitet til gensidig fordel for alle nationer, hvilket er det princip, der nu er et desperat behov for på verdensplan.

I modsætning hertil mødtes adskillige af statslederne fra de store vestlige nationer i dag personligt i Bruxelles på en række af tre hastemøder – NATO med 30 nationer, landene i G7 og EU med 27 nationer – og fremkom udelukkende med tilsagn om mere oprustning i Østeuropa, flere beskyldninger mod Rusland, trusler mod Kina om at afstå fra at alliere sig med Rusland samt vrangforestillinger om den europæiske økonomi og verdensøkonomien.

“Hvad foregår der i deres hoveder?” var reaktionen fra Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, i dag, da hun indledte den ugentlige webcast. Hun henviste specifikt til den farligste af alle de vrangforestillinger, der indgik i dagens mislykkede krisemøder, nemlig at en atomkrig nu er på dagsordenen som en mulig “eventualitet” ifølge topledere i Vesten.

At stoppe dette og gøre plads til en ny verdensarkitektur for sikkerhed og udvikling er fokus for Schiller Instituttets internationale konference den 9. april, ligeledes en global underskriftsindsamling.

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/for_a_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

Selv uden atomar udslettelse er der risiko for, at vi vil blive ramt af hungersnød i verden, hvis vi lader de fremprovokerede stridigheder og det økonomiske sammenbrud udvikle sig til mere kaos og lidelse. Allerede før pandemien manglede mere end 800 millioner mennesker i 2019 tilstrækkelig ernæring, og 125 millioner af dem var i ekstreme sultfaser. Siden da, med hyperinflationen og nu konsekvenserne af den fremprovokerede Ukraine-krise og sanktioner, er fødevarekrisen og forstyrrelser i landbruget blevet forværret til den realistiske udsigt til en milliard mennesker, der lider af mangel på fødevarer, og 400 millioner i ekstrem nød.

Denne katastrofe er udelukkende en menneskeskabt katastrofe, og mange nationer er parate til at sætte sig op imod den afpresning og tyrannisering, som tvang dem til at følge de aksiomer, der i første omgang forårsagede det økonomiske sammenbrud. Hvem ønsker at lade sit folk sulte for "friheden" i NATO's "regelbaserede" verdensorden?

I dag fandt der en afstemning sted i FN's Generalforsamling om støtte til humanitær bistand i Ukraine, men især om at fordømme Rusland. Endnu en gang, som det skete den 2. marts i en afstemning i FN's Generalforsamling, undlod et betydeligt antal nationer at stemme – 38 denne gang (35 den 2. marts) – i stedet for at indordne sig under det globale NATO's kommandoer.

Den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov sagde i går i en tale til Moskvas Center for internationalt Diplomati, hvor han kommenterede de hidtil usete sanktioner mod Rusland og NATO's deployering: "Det handler om at fjerne forhindringen i form af Rusland på vejen til opbygningen af en unipolær verden.... Det handler ikke om Ukraine, det handler om en verdensorden, hvor USA ønsker at være den eneste suveræne og dominerende..."

Mobilisér for Schiller Instituttets underskriftsindsamling og konference for at skabe en ny verdensorden for fred og udvikling for alle.

Briterne indkalder Biden til Europa for at erklære: Atomkrig er ikke længere utænkeligt; det er en “potentiell hændelse”

Den 23. marts (EIRNS) – I dag er det 39 år siden præsident Ronald Reagan i 1983 annoncerede det historiske Strategic Defense Initiative (SDI), politikken for et fælles amerikansk-sovjetisk samarbejde om forsvarssystemer til ballistiske missiler baseret på “nye fysiske principper”, som Lyndon LaRouche udformede og derefter drøftede med sovjetiske repræsentanter gennem samtaler i bagkanaler, der blev sanktioneret af Reagans Hvide Hus. Det var næsten lykkedes med denne politik at få en ny international sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur indført, som en gang for alle ville have sat en stopper for britisk geopolitik og britisk spekulation og plyndring.

Ironisk nok er det på årsdagen for SDI, at et fuldstændig vanvittigt Britisk Imperium er i færd med at drive konflikten mellem USA/UK/NATO og Rusland til det punkt, hvor der er atomar konfrontation – både på de militære og økonomiske fronter. På en briefing til journalister om præsident Joe Bidens rejse til Europa for at mødes med NATO og EU-ledere, som begynder den 24. marts, informerede USA’s nationale

sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan i går medierne om, at USA "i betragtning af skrækken for en potentiel anvendelse af atomvåben" omkring konflikten mellem Rusland og Ukraine, har USA "ikke ændret vores nukleare forholdsregler til dato", men at præsident Biden "vil rådføre sig med allierede og partnere om denne potentielle eventualitet".

Hvad skete der mon med den fælles erklæring, som præsident Biden og præsident Putin udsendte efter deres topmøde den 16. juni 2021, om at "atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes" – som en hyldest til en aftale fra 1985 mellem USA's tidligere præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens præsident Mikhail Gorbatsjov? Eller de identiske erklæringer, der hovedsageligt er tilrettelagt af russiske diplomater, og som blev vedtaget på topmødet mellem Putin og Xi Jinping den 28. juni 2021 og den 3. januar 2022 af FN's P-5-atomvåbenmagter?

Udenrigsminister Tony Blinken har yderligere låst sig fast på kollisionskurs med Rusland ved i dag, på tærsklen til Bidens afrejse, at bekendtgøre, at "på baggrund af de oplysninger, der er tilgængelige på nuværende tidspunkt, vurderer den amerikanske regering, at medlemmer af Ruslands styrker har begået krigsforbrydelser i Ukraine." Han tilføjede med en truende bemærkning, at "Vi er forpligtet til at kræve ansvarlighed ved hjælp af alle tilgængelige værktøjer, herunder strafferetlig forfølgelse."

Den økonomiske og finansielle krigsførelse, som London og Wall Street har udløst mod Rusland, er ikke mindre truende for menneskehedens fortsatte eksistens end deres atomare, grænsesøgende krigsførelse. De har indledt en politik, hvor de ved hjælp af uendelige "sanktioner" forsøger at afkoble verdensøkonomien radikalt i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollar blok og Bælte og Vej-blokken – som begge er ved at blive kastet ud i et inferno af økonomisk sammenbrud og affolkning.

Rusland vil imidlertid forsvare sig mod den planlagte

udslettelse – både på de militære og økonomiske fronter. I løbet af de sidste tre uger har præsident Putin flyttet Rusland over på et krigsøkonomisk udgangspunkt, idet han aggressivt har forsvaret den indenlandske produktionskapacitet og anvendt beskyttelsesforanstaltninger, såsom valutakontrol, for at afværge ekstern finansiel krigsførelse. I dag meddelte Putin, at Rusland kun vil acceptere betalinger fra eksporteret naturgas til "uvenlige stater" (dvs. dem, der deltager i sanktionerne) i rubler og ikke i dollars. Dette vil yderligere afskærme Rusland fra spekulative dollar angreb på dets banksystem og skabe en alvorlig forvirring for Tyskland og andre europæiske lande, som er dybt afhængige af importeret russisk naturgas, olie, hvede og andre produkter.

Imidlertid er der en vej tilbage fra afgrunden for menneskeheden, selv på dette sene tidspunkt. På Schiller Instituttets konference den 9. april, hvor der opfordres til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, vil vi i detaljer beskrive den nødvendige politiske strategi, til at vende dette tilsyneladende uafvendelige styrtdyk mod helvede.

Denne strategi følger den samme grundlæggende tilgang, som Lyndon LaRouche anvendte i forbindelse med sit SDI-projekt fra 1983, og som LaRouche gentog i en artikel, der blev offentliggjort i EIR's nummer af 19. juli 1996, "SDI: The Technical Side of 'Grand Strategy'" https://larouchepub.com/eiw/public/1996/eirv23n29-19960719/eirv23n29-19960719_040-sdi_the_technical_side_of_grand-lar.pdf.

I dette dokument udtalte LaRouche: "Begge supermagter, og andre, havde desperat brug for en stimulans til teknologidrevet vækst, svarende til den økonomiske effekt af Kennedys " kriseprogram " for den bemandede månelanding. Samarbejde om udvikling af de teknologier, der er nødvendige for et strategisk forsvar mod ballistiske missiler, ville give alle deltagende økonomier den nødvendige teknologiske stimulans, hvis man samtidig indfører en politik, der fremmer

“afsmittende virkninger” på den civile økonomi.

“For at skifte fra et fjendtligt forhold til et samarbejdsforhold i de tilfælde, hvor der tidligere har været en langvarig, dybt forankret fjendtlighed, må der skabes et stærkt incitament af vedvarende velvillighed. Udadtil lægger effektive incitamentter til sådanne formål, vægt på fysisk-økonomiske fordele (til forskel fra relativt flygtige, finansielle fordele). De fysisk-økonomiske fordele er vigtige, men materialisterne og empirikerne overvurderer i høj grad sådanne “incitamentter” som sådan. Det væsentlige er ikke den materielle belønning som sådan; det væsentlige er aktiveringen af agape; den offentlige legitimering af en nødvendig materiel gevinst med aktiveringen af de kognitive processer, som videnskabelige og teknologiske fremskridt absolut afhænger af, er nøglen til at opnå den ønskede strategiske effekt...”

“Forudsætningen for eksistensen af den moderne form for en perfekt suveræn, konstitutionel, nationalstatslig republik, er opfattelsen af mennesket som et kognitivt væsen, ikke som faste sæt af biologiske sociale egenskaber. Det er i den udstrækning, vi kræver, at alle blandt samfundets medlemmer skal fungere med hovedvægt på udvikling og brug af de kognitive potentialer, som adskiller det menneskelige individ fra dyrene, at vi opfordrer det potentielle herredømme, som republikken har i forhold til enhver anden samfundsform, i forhold til ethvert oligarkisk samfund, til at komme i anvendelse. Det forstod Niccolò Machiavelli, og hele historien siden da, har på en eller anden måde bekræftet dette princip...”

“For at genvinde vores nationale suverænitet og skabe den sikkerhed, vi har brug for, må vores nation genvinde sin sjæl. Ellers er vi fortabte, og de fleste af de nulevende familier på denne planet ligeså. Et effektivt strategisk forsvar skal først og fremmest forstås som en økonomisk, kulturel og moralsk opgave. Hvilke vildfarelser er vi villige til at opgive for at sikre vores nation, for måske at redde vores sjæle?”

NATO og EU er ved at "selv-sanktionere" et økonomisk sammenbrud

Den 21. marts (EIRNS)-Støttet af mange tusinder verden over, vil Schiller Instituttets opfordring til en konference for at designe en ny strategisk og økonomisk udviklingsarkitektur mod denne krise, sætte instituttet i stand til at organisere en international konference den 9. april på det fornødne niveau. Den alvorlige krise, åbner for første gang i årtier, øjnene hos mange mennesker i verden for principperne i Lyndon LaRouches "Fire økonomiske love" og hans design for et nyt Bretton Woods-kreditsystem; det er den eneste vej tilbage til varig fred gennem økonomisk udvikling af alle nationer.

NATO-landenes uhørte monstrøse økonomiske sanktioner og finansielle konfiskationer, tvinger forsætligt verden mod to blokke; medierne i de nævnte lande, fremstiller Rusland som værende økonomisk, permanent tilintetgjort, uden at Kina og Indien er i stand til at hjælpe det tilstrækkeligt. De hævder, at de eurasiske udviklingskorridorer i Bælte- og Vej-Initiativet er blevet undermineret.

Men det voksende antal tænkende mennesker, der har lært eller fulgt Lyndon LaRouches økonomiske principper, ved, at denne fjernelse fra dollar-euro-finansieringen kan katalysere et nyt kreditsystem baseret på guldreserver. Det vil, hvis det opstår, være centreret i disse eurasiske magter, men åbent for USA og Europa, ligesom Bælte- og Vej udviklingsprojekterne har været det. Det kunne anvende disse magters store produktive kræfter, som NATO-landene nu forsøger at "afskærme" og ødelægge med sanktioner, til at lede et globalt økonomisk

opsving. Fra denne frygtelige krig kunne der komme en fred, der er rodfæstet i de fremtidige fordele, som denne kredit- og valuta aftale, der vil bringe alle nationer økonomisk udvikling. Dette er formålet med Schiller Instituttets underskriftindsamling og konference.

En artikel fra i dag i "Markets Insider's Oil & Commodities News", rapporterer at den russiske olieeksport er faldet med ca. 1 mio. tønder pr. dag siden slutningen af februar, på grund af et større fald i eksporten til Europa på ca. 1,5 mio. tønder pr. dag. Det betyder, at omkring en tredjedel af den europæiske import fra Rusland er stoppet; situationen med Europas naturgas import er tilsvarende. "Oil & Commodities News" citerer en "ledende råvarestrateg" fra Morgan Stanley for, at selv om olieeksport fra Rusland formelt set ikke er omfattet af NATO-landenes økonomiske krigssanktioner, så "selv-sanktionerer" et stort antal europæiske virksomheder og afstår fra at købe olie eller naturgas fra Rusland – da USA har udstedt et forbud mod det.

Denne ekspert forudser, at prisen pr. tønde olie vil forblive på 120 \$ "eller den kan øges" i 12-18 måneder. Knap en måned med olie, gas, metaller, gødning og fødevarer, der er steget i pris, oven i den galopperende inflation, der var i gang forinden, har været tilstrækkeligt til at sænke transporten, presse landbrugets udbytter ned, udløse strejker, trække al likviditet ud af råvaremarkederne og udløse mangelsituationer af alle slags. Bloomberg News bragte overskriften den 18. marts: "Verdens største råvaremarkeder er begyndt at bryde sammen".

Der findes endda en makaber Wall Street-eufemisme for denne dybe sparepolitik: "ødelæggelse af efterspørgsel". Men det er millioner af menneskers arbejdsliv i Europa, USA og mange udviklingslande, der bliver ødelagt.

Et typisk eksempel: Det Internationale Energiagentur (IEA) udsendte et skøn den 18. marts, at olie markederne ville falde

med 3 millioner tønder pr. dag i 2022, efter at de allerede har reduceret deres produktion med 9 millioner tønder pr. dag i de sidste to år. Men sammen med denne vurdering kom IEA's liste over anbefalede nedskæringer i bilkørsel, opvarmning, flyvning, fortæring osv., som angiveligt kunne "spare" lige præcis 3 millioner tønder pr. dag året rundt, overvejende i USA og Europa. Denne dybe nedskæring – "selv-sanktionering" – er netop det, der hele tiden var hensigten med den grønne New Deal. Wall Street og City of Londons Great Reset /store nulstilling – har altid anset det for nødvendigt at "knuse" modstanderne Rusland og Kina for at gennemtvinge denne nedskæringspolitik.

Det utilsigtede resultat kan blive, at de store eurasiske nationer, uanset de er blevet sat tilbage af krigen og NATO-landenes altomfattende finansielle krigsførelse, bliver enige om et nyt penge- og kreditsystem og restitueres markant – mens de transatlantiske nationers økonomier kolliderer i hyperinflation og et finansielt krak, samtidig med at deres militærbudgetter vokser i vejret!

At undgå dette, er ligeledes opgaven for Schiller Instituttets unikke internationale andragende og dets kommende konference, som anviser en ny strategisk og økonomisk arkitektur til gavn for alle nationers strategiske interesser og økonomiske udvikling.

Indsat billede: Pexels

Kan City of London og Wall

Street vinde den økonomiske verdenskrig, som de har startet?

Den 16. marts (EIRNS)-Lyndon LaRouche udtalte engang: Mine fjender kan ikke besejre mig, fordi jeg aldrig holder op med at kæmpe. Det er tilrådeligt at overveje spørgsmålet i ovenstående overskrift ud fra dette centrale synspunkt.

I løbet af de sidste 24-48 timer forsøgte briterne at optrappe deres verdenskrig på både den økonomiske og den militære front. Den 16. marts var dagen, hvor en rentebetaling på 117 millioner dollars, på udenlandsk ejede russiske statsobligationer forfaldt – den første af disse betalinger, siden USA og NATO indførte ekstreme sanktioner mod Rusland, herunder tyveri (“indefrysning”) af omkring 300 milliarder dollars i russiske aktiver i amerikanske banker. Den russiske regering beordrede med al rimelighed, at rentebetalingen skulle ske i rubler, hvilket betød, at bolden nu lå hos USA for at frigøre nogle af de stjålne penge, så disse rubler kunne konverteres til dollars og andre hårde valutaer. I sidste ende blev disse aktiver ikke frigivet, og der indledes nu en 30-dages frist, hvorefter Rusland formodentlig vil blive erklæret i formel betalingsstandsning. Formålet hermed er at garantere, – som den blodtørstige London Guardian meddelte, - at “et fuldstændigt sammenbrud er næsten uundgåeligt” i Rusland.

Men det er ikke alle i det britiske etablissement, der er helt så fortrøstningsfulde med hensyn til deres fremgangsmåde. Nogle er bekymrede for, at deres krig mod Rusland kan forårsage et sammenbrud af hele det transatlantiske finanssystem. Andre blandt dem ser håndskriften på væggen mere klart, og de forstår, at dette sammenbrud er uundgåeligt, men de er desperate ved udsigten til, at deres system vil

kollapse, inden Rusland og Kina kan blive tvunget til underkastelse og overgivelse. Financial Times advarede sine læsere: "Gør dig ingen illusioner. Russerne vil ikke være de eneste, der kommer til at blive ramt af de russiske sanktioner. Verden bør huske Lehman, og forberede sig på et globalt finansielt og økonomisk chok."

R.T. rapporterede også, at de brændte jords sanktioner allerede var ved at forstyrre de vigtige Bælte- og- Vej jernbaneruter mellem Kina og Europa – et centralt britisk mål – men at dette også har en uoprettelig effekt på selve Vesten og kan udløse "et jordskælv som aldrig før oplevet", hvorefter "den globale udveksling af varer og tjenesteydelser aldrig vil blive den samme igen".

På den politisk-militære front talte Ukraines præsident Volodymyr Zelensky til en fælles samling i den amerikanske Kongres – efter at have gjort det tilsvarende med det britiske Underhus den 8. marts og det canadiske Parlament den 15. marts – og han gjorde alt, hvad der stod i hans magt, for at få USA til at kaste sig hovedkulds ud i en direkte konfrontation med Rusland. Zelensky sagde, at han helst ønskede, at Ukraine fik lov til at blive medlem af NATO (og dermed blive beskyttet af NATO's artikel 5-klausul), men i mangel heraf, opfordrede han til oprettelsen af "en alliance af ansvarlige lande, der vil have styrke og evne til straks at stoppe konflikter og yde al nødvendig bistand inden for 24 timer" – med andre ord, NATO uden NATO. Han anmodede også USA om, at oprette en flyveforbudszone over Ukraine – "det ville udgøre en krigshandling mod Rusland", advarede EU's øverste general, Claudio Graziano – men hvis det ikke lykkedes, krævede han en stor stigning i avanceret militær bistand fra Vesten.

Kort efter at Zelensky havde afsluttet sin tale, gav præsident Biden tilsagn om at forpligte sig, ved at annoncere en ny hjælpepakke på 800 millioner dollars til Ukraine.

Efterhånden som farerne eskalerer på alle fronter, hæves flere

og flere stemmer rundt om i verden i et forsøg på at stoppe dommedagsuret, før det slår midnat. Mange er velmenende og indsigtsfulde og er med til at mobilisere politiske kræfter til denne opgave. Men ingen af dem tager fat på den underliggende årsag til krisen – sammenbruddet af hele det transatlantiske system – og slet ikke på en programmæssig økonomisk-politisk løsning. Det en kendsgerning, at fred kun kan opnås ved en gennemgribende omstrukturering af det globale økonomiske system, og det er ligeledes en kendsgerning, at det omfattende værk, som Lyndon LaRouche har udarbejdet om dette emne, er den eneste tilgængelige løsning.

Alle disse stemmer og tusindvis af andre, bør tilslutte sig Schiller Instituttets opfordring til en konference om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på LaRouches fire love for varig økonomisk overlevelse.

Udvalgt billede: Karolina Grabowska, Pexels